

Article 36

Durant la visita a un Estat part, i sense perjudici de les disposicions i objectius del present Protocol i de les prerrogatives i immunitats de què puguin gaudir, els membres del Subcomitè per a la Prevenció han de:

- Observar les lleis i els reglaments de l'Estat visitat;
- Abstenir-se de qualsevol acció o activitat incompatible amb el caràcter imparcial i internacional de les seves funcions.

Article 37

1. El present Protocol, els textos del qual en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus són igualment autèntics, s'ha de dipositar en poder del secretari general de les Nacions Unides.

2. El secretari general de les Nacions ha de remetre còpies certificades del present Protocol a tots els estats.

ESTATS PART

	SIGNATURA	DATA DIPÒSIT INSTRUMENT
ALBÀNIA		01-10-2003 AD
ARGENTINA	30-04-2003	15-11-2004 R
ÀUSTRIA	25-09-2003	
AZERBAIDJAN	15-09-2005	
BÈLGICA	24-10-2005	(*)
BENÍN	24-02-2005	
BOLÍVIA	22-05-2006	23-05-2006 R
BRASIL	12-10-2003	
BURKINA FASO	21-09-2005	
CAMBODJA	14-09-2005	
COSTA RICA	04-02-2003	01-12-2005 R
CROÀCIA	23-09-2003	25-04-2005 R
DINAMARCA	26-06-2003	25-06-2004 R
ESPANYA	13-04-2005	04-04-2006 R
ESTÒNIA	21-09-2004	
FINLÀNDIA	23-09-2003	
FRANÇA	16-09-2005	
GABÓN	15-12-2004	
GEÒRGIA		09-08-2005 AD
GUATEMALA	25-09-2003	
GUINEA	16-09-2005	
HONDURES	08-12-2004	23-05-2006 R
ISLÀNDIA	24-09-2003	
ITÀLIA	20-08-2003	
LIBÈRIA		22-09-2004 AD
LIECHTENSTEIN	24-06-2005	
LUXEMBURG	13-01-2005	
MADAGASCAR	24-09-2003	
MALDIVES	14-09-2005	15-02-2006 R
MALI	19-01-2004	12-05-2005 R
MALTA	24-09-2003	24-09-2003 R
MAURICI		21-06-2005 AD
MÈXIC	23-09-2003	11-04-2005 R
NORUEGA	24-09-2003	
NOVA ZELANDA	23-09-2003	
PAÏSOS BAIXOS	03-06-2005	
PARAGUAI	22-09-2004	02-12-2005 R
POLÒNIA	05-04-2004	14-09-2005 R
PORTUGAL	15-02-2006	
REGNE UNIT	26-06-2003	10-12-2003 R
REPÚBLICA TXECA	13-09-2004	
ROMANIA	24-09-2003	
SENEGAL	04-02-2003	
SÈRBIA I MONTENEGRO	25-09-2003	
SIERRA LEONA	26-09-2003	
SUÈCIA	26-06-2003	14-09-2005 R
SUÏSSA	25-06-2004	
TIMOR EST	16-09-2005	
TOGO	15-09-2005	
TURQUIA	14-09-2005	

	SIGNATURA	DATA DIPÒSIT INSTRUMENT
UCRAÏNA	23-09-2005	
URUGUAI	12-01-2004	08-12-2005 R
XILE	06-06-2005	
XIPRE	26-07-2004	

AD: ADHESIÓ; R: RATIFICACIÓ;

(*) Reserves i declaracions.

BÈLGICA: (declaracions fetes en el moment de la signatura).

Aquesta signatura també compromet la comunitat francòfona, la comunitat flamenca, la comunitat germanoparlant i la regió valona.

El present Protocol entra en vigor de manera general i per a Espanya el 22 de juny de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 28(1).

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 6 de juny de 2006.–El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

11199 INSTRUMENT de ratificació del Protocol de 1999 pel qual es modifica el Conveni relatiu als transports internacionals per ferrocarril (COTIF) de 9 de maig de 1980, fet a Vínlius el 3 de juny de 1999. («BOE» 149, de 23-6-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 3 de juny de 1999, el plenipotenciari d'Espanya, nomenat en la forma escaient a aquest efecte, va signar a Vínlius el Protocol de 1999 pel qual es modifica el Conveni relatiu als transports internacionals per ferrocarril (COTIF) de 9 de maig de 1980, fet a Vínlius en la data de la signatura,

Vistos i examinats el preàmbul i els set articles del dit Protocol,

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1. de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa,

Mano expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors

Madrid, 7 de juny de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,

JOSEP PIQUÉ I CAMPS

PROTOCOL DE 3 DE JUNY DE 1999 PEL QUAL ES MODIFICA EL CONVENI RELATIU ALS TRANSPORTS INTERNACIONALS PER FERROCARRIL (COTIF) DE 9 DE MAIG DE 1980 (PROTOCOL 1999)

En aplicació dels articles 6 i 19, § 2 del Conveni relatiu als transports internacionals per ferrocarril, signat a Berna, el 9 de maig de 1980, d'ara endavant denominat

«COTIF 1980», la cinquena Assemblea General de l'Organització Intergovernamental per als Transports Internacionals per Ferrocarril (OTIF) va tenir lloc a Vilnius del 26 de maig al 3 de juny de 1999.

Convençuda de la necessitat i utilitat d'una organització intergovernamental que tracti en la mesura que sigui possible tots els aspectes del transport internacional per ferrocarril d'àmbit estatal.

considerant que amb aquestes finalitats i tenint en compte l'aplicació del COTIF 1980 per 39 estats a Europa, Àsia i Àfrica, així com per les empreses ferroviàries en aquests estats, l'OTIF és l'organització més apropiada,

considerant la necessitat de desplegar el COTIF 1980, en particular les Regles uniformes CIV i les Regles uniformes CIM, per adaptar-lo a les noves necessitats dels transports internacionals per ferrocarril,

considerant que la seguretat durant el transport de mercaderies perilloses en trànsit internacional per ferrocarril requereix transformar el RID en un règim de dret públic, l'aplicació del qual ja no depengui de la conclusió d'un contracte de transport sotmès a les Regles uniformes CIM,

considerant que des de la signatura del Conveni, el 9 de maig de 1980, els canvis polítics, econòmics i jurídics que s'han produït en un gran nombre d'estats membres impliquen l'establiment i desplegament de prescripcions uniformes que cobreixin altres àmbits legals que són importants per al trànsit internacional ferroviari,

considerant que els estats haurien d'adoptar mesures més eficaces, tenint en compte interessos públics particulars, per eliminar els obstacles que continuen existint quan es travessen les fronteres en trànsit internacional ferroviari,

considerant que, en interès dels transports internacionals ferroviaris, és important actualitzar els convenis i acords internacionals multilaterals que hi ha en l'àmbit ferroviari i, si s'escau, integrar-los en el Conveni,

L'Assemblea General va decidir:

Article primer. *Nova redacció del Conveni.*

El COTIF 1980 queda modificat segons la redacció que figura a l'annex, que forma part integrant del present Protocol.

Article 2. *Dipositari provisional.*

§ 1 Les funcions del Govern dipositari, previstes als articles 22 a 26 del COTIF 1980, les assumeix l'OTIF, com a dipositària provisional, a partir de l'obertura a la signatura del present Protocol i fins a la data de l'entrada en vigor.

§ 2 El dipositari provisional ha de comunicar als estats membres:

a) les signatures del present Protocol, i el dipòsit dels instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió,

b) la data en què el present Protocol entra en vigor en aplicació de l'article 4,

i ha d'assumir les altres funcions de dipositari tal com figuren a la part VII de la Convenció de Viena de 23 de maig de 1969 sobre el dret dels tractats.

Article 3. *Signatura. Ratificació. Acceptació. Aprovació. Adhesió.*

§ 1 El present Protocol roman obert a la signatura dels estats membres fins al 31 de desembre de 1999. Aquesta signatura s'ha d'efectuar a Berna, davant el dipositari provisional.

§ 2 De conformitat amb l'article 20, § 1 del COTIF 1980, el present Protocol s'ha de sotmetre a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació s'han de dipositar tan aviat com sigui possible davant el dipositari provisional.

§ 3 Els estats membres que no hagin signat el present Protocol en el termini que preveu el § 1, així com els estats la sol·licitud d'adhesió dels quals al COTIF 1980 hagi estat admesa de ple dret, de conformitat amb l'article 23 § 2, s'hi poden adherir, abans de l'entrada en vigor del present Protocol, mitjançant el dipòsit d'un instrument d'adhesió davant el dipositari provisional.

§ 4 L'adhesió d'un Estat al COTIF 1980, de conformitat amb l'article 23, la sol·licitud del qual s'hagi fet després de l'obertura a la signatura del present Protocol, però abans de l'entrada en vigor, val tant per al COTIF 1980 com per al Conveni segons la redacció que figura a l'annex del present Protocol.

Article 4. *Entrada en vigor.*

§ 1 El present Protocol entra en vigor el primer dia del tercer mes següent a aquell durant el qual el dipositari provisional hagi notificat als estats membres el dipòsit de l'instrument mitjançant el qual es compleixin les condicions de l'article 20, § 2, del COTIF 1980. Es consideren estats membres en virtut d'aquest article 20 § 2 els estats que, en el moment de la decisió de la cinquena Assemblea General, eren estats membres i que ho segueixen sent en el moment en què es compleixin les condicions per a l'entrada en vigor del present Protocol.

§ 2 No obstant això, l'article 3 s'aplica des del moment de l'obertura a la signatura del present Protocol.

Article 5. *Declaracions i reserves.*

Les declaracions i reserves que preveu l'article 42, § 1 del Conveni en la redacció que figura a l'annex al present Protocol es poden realitzar o emetre en qualsevol moment, fins i tot abans de l'entrada en vigor del present Protocol. Tenen efecte en el moment de l'entrada en vigor del present Protocol.

Article 6. *Disposicions transitòries.*

§ 1 En un termini màxim de sis mesos després de l'entrada en vigor del present Protocol, el secretari general de l'OTIF ha de convocar l'Assemblea General amb la finalitat de:

a) designar els membres del Comitè Administratiu per al pròxim període [article 14, § 2, lletra b) del COTIF en la redacció que figura a l'annex al present Protocol], i, si s'escau, decidir la finalització del mandat del Comitè Administratiu en funcions,

b) fixar, per un període de sis anys, l'import màxim que poden assolir les despeses de l'Organització durant cada període pressupostari [article 14, § 2, lletra e) del COTIF en la redacció que figura a l'annex al present Protocol] i

c) procedir, si s'escau, a l'elecció del secretari general [article 14, § 2, lletra c) del COTIF en la redacció que figura a l'annex al present Protocol].

§ 2 En un termini màxim de tres mesos després de l'entrada en vigor del present Protocol, el secretari general de l'OTIF, ha de convocar la Comissió d'Experts Tècnics.

§ 3 Després de l'entrada en vigor del present Protocol, el mandat del Comitè Administratiu, determinat de conformitat amb l'article 6, § 2, lletra b) del COTIF 1980, finalitza en la data fixada per l'Assemblea General, que ha de coincidir amb l'inici del mandat dels membres i mem-

bres suplents del Comitè Administratiu designats per ella [article 14, § 2, lletra b) del COTIF en la redacció que figura a l'annex del present Protocol].

§ 4 El mandat del director general de l'Oficina Central, en funcions en el moment de l'entrada en vigor del present Protocol, finalitza quan es compleixi el període pel qual hagi estat nomenat de conformitat amb l'article 7, § 2, lletra d), del COTIF 1980. A partir del moment de l'entrada en vigor del present Protocol, ha d'exercir les funcions de secretari general.

§ 5 Fins i tot després de l'entrada en vigor del present Protocol, les disposicions pertinents dels articles 6, 7 i 11 del COTIF 1980 segueixen sent aplicables pel que fa a:

- a) la intervenció dels comptes i l'aprovació dels comptes anuals de l'Organització,
- b) la fixació de les contribucions definitives dels estats membres a les despeses de l'Organització,
- c) el pagament de contribucions,
- d) l'import màxim que poden assolir les despeses de l'Organització en el transcurs d'un període quinquennal, fixat abans de l'entrada en vigor del present Protocol.

Les lletres a) a c) es refereixen a l'any durant el qual el present Protocol entri en vigor, així com l'anterior a aquest any.

§ 6 Les contribucions definitives dels estats membres, degudes per a l'any durant el qual el present Protocol entri en vigor, s'han de calcular sobre la base de l'article 11, § 1, del COTIF 1980.

§ 7 A sol·licitud de l'Estat membre la contribució calculada del qual en virtut de l'article 26 del Conveni en la redacció que figura a l'annex al present Protocol sigui superior a la deguda per a l'any 1999, l'Assemblea General pot fixar la contribució d'aquest Estat per als tres anys següents a l'any de l'entrada en vigor del present Protocol, tenint en compte els principis següents:

- a) la base de fixació de la contribució transitòria ha de ser la contribució mínima a què es refereix l'article 26, § 3 abans esmentat, o la contribució deguda per a l'any 1999 si aquesta és superior a la contribució mínima;
- b) la contribució s'ha d'adaptar progressivament en un màxim de tres etapes per assolir l'import de la contribució definitiva calculada en virtut de l'article 26 abans esmentat.

Aquesta disposició no s'aplica als estats membres deutors de la contribució mínima que, de tota manera, segueixen devent.

§ 8 Els contractes de transports de viatgers o mercaderies en trànsit internacional entre els estats membres, conclusos en virtut de les Regles uniformes CIV 1980 o de les Regles uniformes CIM 1980, continuen estant sotmesos a les Regles uniformes vigents en el moment de la conclusió del contracte, fins i tot després de l'entrada en vigor del present Protocol.

§ 9 Les disposicions vinculants de les Regles uniformes CUV i de les Regles uniformes CUI s'apliquen als contractes conclusos abans de l'entrada en vigor del present Protocol un any després de l'entrada en vigor.

Article 7. *Textos del Protocol.*

§ 1 El present Protocol es conclou i se signa en llengües alemanya, francesa i anglesa. En cas de divergències, només el text francès en dóna fe.

§ 2 A proposta d'un dels estats membres afectats, l'Organització ha de publicar traduccions oficials del present Protocol en altres llengües, en la mesura que una d'aquestes llengües sigui una llengua oficial en el territori d'almenys dos estats membres. Aquestes traduccions

s'han d'elaborar en cooperació amb els serveis competents dels estats membres corresponents.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sotasignats degudament autoritzats pels seus governs respectius signen aquest Protocol.

Fet a Vilnius, el 3 de juny de 1999, en un sol exemplar original en cadascuna de les llengües alemanya, francesa i anglesa, i aquests exemplars queden dipositats als arxius de l'OTIF. Se'n remet una còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres.

Per la República d'Albània:
 Per la República Algeriana Democràtica i Popular:
 Per la República Federal d'Alemanya:
 Per la República Austríaca:
 Pel Regne de Bèlgica:
 Per la República de Bòsnia i Hercegovina:
 Per la República de Bulgària:
 Per la República de Croàcia:
 Pel Regne de Dinamarca:
 Pel Regne d'Espanya:
 Per Finlàndia:
 Per la República Francesa:
 Pel Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord:
 Per Grècia:
 Per la República d'Hongria:
 Per l'Iraq:
 Per la República Islàmica d'Iran:
 Per la República d'Irlanda:
 Per la República Italiana:
 Per la República Libanesa:
 Pel Principat de Liechtenstein:
 Per la República de Lituània:
 Pel Gran Ducat de Luxemburg:
 Per l'Exrepública iugoslava de Macedònia:
 Pel Regne del Marroc:
 Pel Principat de Mònaco:
 Pel Regne de Noruega:
 Pel Regne dels Països Baixos:
 Per la República de Polònia:
 Per la República Portuguesa:
 Per la República de Romania:
 Per la República Eslovaca:
 Per la República d'Eslovènia:
 Pel Regne de Suècia:
 Per la Confederació Helvètica:
 Per la República Àrab Siriana:
 Per la República Txeca:
 Per la República Tunisiana:
 Per la República de Turquia:

CONVENI RELATIU ALS TRANSPORTS INTERNACIONALS PER FERROCARRIL (COTIF) DE 9 DE MAIG DE 1980 SEGONS LA REDACCIÓ QUE FIGURA AL PROTOCOL DE MODIFICACIÓ DE 3 DE JUNY DE 1999

TÍTOL PRIMER

Generalitats

Article primer. *Organització intergovernamental.*

§ 1 Les parts en el present Conveni constitueixen, com a estats membres, l'Organització Intergovernamental per als Transports Internacionals per Ferrocarril (OTIF), denominada d'ara endavant l'«Organització».

§ 2 La seu de l'Organització s'estableix a Berna. L'Assemblea General pot decidir fixar-la en un altre lloc situat en un dels estats membres.

§ 3 L'Organització té personalitat jurídica. Té especialment capacitat per contractar, adquirir i alienar béns

mobles o immobles, així com per comparèixer davant els tribunals.

§ 4 L'Organització, els membres del seu personal, els experts als quals recorri i els representants dels estats membres gaudeixen dels privilegis i immunitats necessaris per complir la seva missió, en les condicions que defineix el Protocol sobre privilegis i immunitats de l'Organització, annex al Conveni.

§ 5 Les relacions entre l'Organització i l'Estat de seu s'han de reglamentar en un acord de seu.

§ 6 Les llengües de treball de l'Organització són l'alemanya, la francesa i l'anglesa. L'Assemblea General pot introduir altres llengües de treball.

Article 2. *Objectiu de l'Organització.*

§ 1 L'Organització té com a objectiu afavorir, millorar i facilitar, des de tots els punts de vista, el trànsit internacional ferroviari, en particular:

a) establint règims de dret uniforme aplicable en els àmbits jurídics següents:

1. contracte referent al transport de viatgers i mercaderies en trànsit internacional per ferrocarril directe, inclosos els transports complementaris que utilitzin altres mitjans de transports i que siguin objecte d'un sol contracte;

2. contracte relatiu a la utilització de vehicles com a mitjà de transport en trànsit internacional per ferrocarril;

3. contracte relatiu a la utilització de la infraestructura en trànsit internacional ferroviari;

4. transport de mercaderies perilloses en trànsit internacional per ferrocarril;

b) contribuint, tenint en compte interessos públics particulars, a la supressió, tan aviat com sigui possible, dels obstacles per a l'encreuament de fronteres en trànsit internacional per ferrocarril, quan les causes d'aquests obstacles siguin competència dels estats;

c) contribuint a la interoperativitat i harmonització tècnica en el sector ferroviari mitjançant la convalidació de normes tècniques i l'adopció de prescripcions tècniques uniformes;

d) establint un procediment uniforme per a l'admissió tècnica de material ferroviari destinat a utilitzar-lo en trànsit internacional;

e) vetllant per l'aplicació de totes les Regles i recomanacions establertes en l'Organització;

f) desenvolupant els règims de dret uniforme, Regles i procediments a què es refereixen les lletres a) a e), tenint en compte el desplegament jurídic, econòmic i tècnic.

§ 2 L'Organització pot:

a) en el marc dels objectius a què es refereix el § 1, elaborar altres règims de dret uniforme;

b) constituir un marc en què els estats membres puguin elaborar altres convenis internacionals l'objectiu dels quals sigui afavorir, millorar i facilitar el trànsit internacional per ferrocarril.

Article 3. *Cooperació internacional.*

§ 1 Els estats membres es comprometen a concentrar, en principi, la seva cooperació internacional en l'àmbit ferroviari dins de l'Organització, atès que hi ha una coherència amb les tasques que se li atribueixen de conformitat amb els articles 2 i 4. Per assolir aquest objectiu, els estats membres han de prendre totes les mesures necessàries i útils perquè s'adaptin els convenis i acords internacionals multilaterals dels quals són parts contractants, quan aquests convenis i acords es refereixin a la cooperació internacional en l'àmbit ferroviari i transfereixin, a altres organitzacions intergovernamentals o no

governamentals, competències que coincideixin amb les tasques atribuïdes a l'Organització.

§ 2 Les obligacions resultants de § 1 per als estats membres que també siguin membres de les Comunitats Europees o estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu no prevalen sobre les seves obligacions com a membres de les Comunitats Europees o estats part a l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu.

Article 4. *Reassumpció i transferència d'atribucions.*

§ 1 Per decisió de l'Assemblea General, l'Organització està autoritzada a recuperar, de conformitat amb els objectius que defineix l'article 2, les atribucions, recursos i obligacions que altres organitzacions intergovernamentals li hagin transferit en virtut d'acords signats amb aquestes organitzacions.

§ 2 L'Organització, per decisió de l'Assemblea General, pot transferir a altres organitzacions intergovernamentals atribucions, recursos i obligacions en virtut d'acords conclusos amb aquestes organitzacions.

§ 3 L'Organització, amb l'aprovació del Comitè Administratiu, es pot fer càrrec de les funcions administratives que tinguin relació amb els seus objectius i que li encomani un Estat membre. Les despeses de l'Organització destinats a aquestes funcions són a càrrec de l'Estat membre corresponent.

Article 5. *Obligacions particulars dels estats membres.*

§ 1 Els estats membres convenen a adoptar totes les mesures apropiades per facilitar i accelerar el trànsit internacional per ferrocarril. Per a això, cada Estat membre es compromet en la mesura que sigui possible, a:

- eliminar qualsevol procediment inútil;
- simplificar i normalitzar els tràmits encara existents;
- simplificar els controls fronterers.

§ 2 Per facilitar i millorar el trànsit internacional per ferrocarril, els estats membres convenen a prestar la seva ajuda per procurar tanta uniformitat com sigui possible en els reglaments, normes, procediments i mètodes d'organització relatius als vehicles ferroviaris, al personal ferroviari, a la infraestructura ferroviària i als serveis auxiliars.

§ 3 Els estats membres convenen a facilitar la conclusió d'acords entre gestors d'infraestructura destinats a aconseguir tant rendiment com sigui possible del trànsit internacional ferroviari.

Article 6. *Regles uniformes.*

§ 1 El trànsit internacional per ferrocarril i l'admissió de material ferroviari per utilitzar-lo en trànsit internacional es regeixen, sempre que no s'hagin fet o emès declaracions o reserves de conformitat amb l'article 42, § 1, primera frase, per:

a) les «Regles uniformes relatives al contracte de transport internacional de viatgers per ferrocarril (CIV)», que constitueixen l'apèndix A del Conveni,

b) les «Regles uniformes relatives al contracte de transport internacional de mercaderies per ferrocarril (CIM)», que constitueixen l'apèndix B del Conveni,

c) el «Reglament relatiu al transport internacional de mercaderies perilloses per ferrocarril (RID)», que constitueix l'apèndix C del Conveni,

d) les «Regles uniformes relatives als contractes d'utilització de vehicles en trànsit internacional per ferrocarril (CUV)», que constitueixen l'apèndix D del Conveni,

e) les «Regles uniformes relatives al contracte d'utilització de la infraestructura en trànsit internacional per ferrocarril (CUI)», que constitueixen l'apèndix E del Conveni,

f) les «Regles uniformes relatives a la validació de normes tècniques i l'adopció de prescripcions tècniques uniformes aplicables al material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional (APTU)», que constitueixen l'apèndix F del Conveni,

g) Les «Regles uniformes relatives a l'admissió tècnica de material ferroviari utilitzat en trànsit internacional (ATMF)», que constitueixen l'apèndix G del Conveni,

h) altres règims de dret uniforme elaborats per l'Organització en virtut de l'article 2, § 2, lletra a), que constitueixen, així mateix, apèndixs al Conveni.

§ 2 Les Regles uniformes, el Reglament i els règims enumerats a § 1, inclosos els seus annexos, formen part integrant del Conveni.

Article 7. *Definició de la noció «Conveni».*

A les disposicions que segueixen, l'expressió «Conveni» inclou el Conveni pròpiament dit, el Protocol a què es refereix l'article primer, § 4, i els apèndixs a què es refereix l'article 6, inclosos els seus annexos.

TÍTOL II

Disposicions comunes

Article 8. *Dret nacional.*

§ 1 En la interpretació i aplicació del Conveni, s'ha de tenir en compte el seu caràcter de dret internacional i la necessitat de promoure la uniformitat.

§ 2 A falta d'estipulacions en el Conveni, és aplicable el dret nacional.

§ 3 S'entén per dret nacional el dret de l'Estat en què el drethavent faci valer els seus drets, incloses les regles relatives als conflictes de lleis.

Article 9. *Unitat de compte.*

§ 1 La unitat de compte que preveuen els apèndixs és el dret especial de gir tal com el defineix el Fons Monetari Internacional.

§ 2 El valor, en drets especials de gir, de la moneda nacional d'un Estat membre, que també ho sigui del Fons Monetari Internacional, s'ha de calcular segons el mètode aplicat pel Fons Monetari Internacional per a les seves pròpies operacions i transaccions.

§ 3 El valor, en drets especials de gir, de la moneda nacional d'un Estat membre que no sigui membre del Fons Monetari Internacional, s'ha de calcular de la manera que determini aquest Estat. Aquest càlcul ha d'expressar en moneda nacional un valor real tan aproximat com sigui possible al que resulti d'aplicar el § 2.

§ 4 Per a un Estat membre que no sigui membre del Fons Monetari Internacional, la legislació del qual no permeti aplicar el § 2 o el § 3, la unitat de compte que preveuen els apèndixs s'ha de considerar igual a tres francs or. El franc or està definit com 10/31 de gram d'or de 0,900 de llei. La conversió del franc or ha d'expressar en moneda nacional un valor real tan aproximat com sigui possible al que resulti d'aplicar el § 2.

§ 5 Els estats, en els tres mesos següents a l'entrada en vigor del Conveni i cada vegada que es produeixi un canvi en el seu mètode de càlcul o en el valor de la seva moneda nacional respecte a la unitat de compte, han de comunicar al secretari general el seu mètode de càlcul de

conformitat amb el § 3, o els resultats de la conversió de conformitat amb el § 4. Aquest últim ha de notificar aquestes informacions als altres estats membres.

§ 6 Un import expressat en unitats de compte s'ha de convertir en la moneda nacional de l'Estat del tribunal competent. La conversió s'ha d'efectuar de conformitat amb el valor de la moneda corresponent el dia de la resolució judicial o el dia convingut per les parts.

Article 10. *Disposicions complementàries.*

§ 1 Dos o diversos estats membres o dos o diversos transportistes poden convenir disposicions complementàries per executar les Regles uniformes CIV i les Regles uniformes CIM sense que, no obstant això, puguin derogar les Regles uniformes esmentades.

§ 2 Les disposicions complementàries a què es refereix el § 1 entren en vigor i es publiquen de la manera que preveuen les lleis i reglaments de cada Estat. Les disposicions complementàries dels estats i l'entrada en vigor es comuniquen al secretari general de l'Organització, el qual ha de notificar aquestes informacions als altres estats membres.

Article 11. *Fiança judicial.*

La fiança que s'ha de prestar per garantir el pagament de les despeses no es pot exigir en el cas d'accions judicials basades en les Regles uniformes CIV, les Regles uniformes CIM, les Regles uniformes CUV o les Regles uniformes CUI.

Article 12. *Execució de sentències. Embargaments.*

§ 1 Quan les sentències dictades en virtut de les disposicions del Conveni, en judici contradictori o amb incompareixença, pel jutge competent, s'hagin fet executives, segons les lleis aplicades per aquest jutge, adquireixen força executiva a cadascun dels altres estats membres una vegada complertes les formalitats prescrites a l'Estat on hagi de tenir lloc l'execució. No s'admet la revisió del fons de l'assumppte. Aquestes disposicions també s'apliquen a les transaccions judicials.

§ 2 El § 1 no s'aplica ni a les sentències que només siguin executives provisionalment ni a les condemnes a danys i perjudici que s'hagin dictat, a més de les costes, contra un demandant en virtut de la no-admissió de la seva demanda.

§ 3 Els crèdits sorgits d'un transport sotmès a les Regles uniformes CIV o a les Regles uniformes CIM, a favor d'una empresa de transport contra una altra empresa de transport que no depengui del mateix Estat membre, només es poden embargar en virtut d'una sentència dictada per l'autoritat judicial de l'Estat membre de què depengui l'empresa titular dels crèdits que s'han d'embargar.

§ 4 Els crèdits sorgits d'un contracte sotmès a les Regles uniformes CUV o a les Regles uniformes CUI només es poden embargar en virtut d'una sentència dictada per l'autoritat judicial de l'Estat membre de què depengui l'empresa titular dels crèdits que s'han d'embargar.

§ 5 Els vehicles ferroviaris només es poden embargar, en un territori diferent de l'Estat membre en què el posseïdor tingui la seva social, en virtut d'una sentència dictada per l'autoritat judicial d'aquest Estat. El terme «posseïdor» designa qui exploti econòmicament, de manera duradora, un vehicle ferroviari com a mitjà de transport, ja en sigui el propietari o tingui el dret a disposar-ne.

TÍTOL III

Estructura i funcionamentArticle 13. *Òrgans.*

§ 1 El funcionament de l'Organització està assegurat pels òrgans següents:

- a) l'Assemblea General,
- b) el Comitè Administratiu,
- c) la Comissió de Revisió,
- d) la Comissió d'Experts per al transport de mercaderies perilloses (Comissió d'Experts del RID),
- e) la Comissió per facilitar el trànsit ferroviari,
- f) la Comissió d'Experts Tècnics,
- g) el secretari general.

§ 2 L'Assemblea General pot decidir la creació de manera temporal d'altres comissions per a tasques específiques.

§ 3 En el moment de determinar el quòrum a l'Assemblea General i a les comissions a què es refereix el § 1, lletres c) a f), els estats membres que no tinguin dret de vot (article 14, § 5, article 26, § 7 o article 40, § 4) no s'han de tenir en compte.

§ 4 La presidència de l'Assemblea General, la presidència del Comitè administratiu, així com la funció de secretari general, s'han d'atribuir, en principi, a nacionals d'estats membres diferents.

Article 14. *Assemblea General.*

§ 1 L'Assemblea General es compon de tots els estats membres.

§ 2 L'Assemblea General:

- a) elabora el seu Reglament intern;
- b) designa els membres del Comitè Administratiu, així com un membre suplent per a cadascun i elegeix l'Estat membre que s'ha de fer càrrec de la presidència (article 15, §§ 1 a 3);
- c) elegeix el secretari general (article 21, § 2);
- d) emet directives relatives a l'activitat del Comitè Administratiu i del secretari general;
- e) fixa, per períodes de sis anys, l'import màxim que poden assolir les despeses de l'Organització durant cada període pressupostari (article 25); si no, emet, per un període no superior a sis anys, directives relatives a la limitació d'aquestes despeses;
- f) decideix si la seu de l'Organització es fixa en un altre lloc (article primer, § 2);
- g) decideix la introducció d'altres llengües de treball (article primer, § 6);
- h) decideix la reassignació d'altres atribucions per l'Organització (article 4, § 1), així com la transferència d'atribucions de l'Organització a una altra organització intergovernamental (article 4, § 2);
- i) decideix, quan escaigui, la creació de manera temporal d'altres comissions per a tasques específiques (article 13, § 2);
- j) examina si l'actitud d'un Estat s'ha de considerar una denúncia tàcita (article 26, § 7);
- k) decideix encarregar l'execució de la intervenció dels comptes a un altre Estat membre diferent de l'Estat en què hi ha la seu (article 27, § 1);
- l) decideix propostes tendents a modificar el Conveni (article 33, §§ 2 i 3);
- m) decideix sobre les sol·licituds d'adhesió que li siguin sotmeses (article 37, § 4);
- n) decideix les condicions d'adhesió d'una organització regional d'integració econòmica (article 38, § 1);

o) decideix sobre les sol·licituds d'associació que li siguin sotmeses (article 39, § 1);

p) decideix sobre la dissolució de l'Organització i de l'eventual transferència de les seves atribucions a una altra organització intergovernamental (article 43);

q) decideix sobre altres qüestions que figurin en l'ordre del dia.

§ 3 El secretari general convoca l'Assemblea General cada tres anys o a sol·licitud o bé d'una tercera part dels estats membres, o del Comitè Administratiu, així com en els casos a què es refereixen els articles 33, §§ 2 i 3, i 37, § 4. Remet als estats membres el projecte d'ordre del dia, almenys tres mesos abans de l'obertura de la sessió, en les condicions que defineix el Reglament intern a què es refereix el § 2, lletra a).

§ 4 A l'Assemblea General s'assoleix el quòrum (article 13, § 3) quan la majoria dels estats membres hi estiguin representats. Un Estat membre pot fer que el representi un altre Estat membre; no obstant això, un Estat només en pot representar un altre Estat.

§ 5 En cas de vot de l'Assemblea General sobre les modificacions dels apèndixs al Conveni, els estats membres que, de conformitat amb l'article 42, § 1, primera frase, hagin fet una declaració respecte a l'apèndix corresponent, no tenen dret de vot.

§ 6 L'Assemblea General pren les seves decisions per majoria dels estats membres representats en el moment de la votació, llevat dels casos del § 2, lletres e), f), g), h), l) i p), així com en el cas de l'article 34, § 6, per als quals es requereix la majoria dels dos terços. No obstant això, en el cas del § 2, lletra l), només es requereix una majoria dels dos terços quan es tracti de propostes tendents a modificar el Conveni pròpiament dit, exceptuant-ne els articles 9 i 27, §§ 2 a 10, així com el Protocol a què es refereix l'article primer, § 4.

§ 7 Amb la invitació prèvia del secretari general, feta d'acord amb la majoria dels estats membres,

- a) estats no membres de l'Organització,
- b) organitzacions i associacions internacionals, competents en qüestions referents a les activitats de l'Organització o que s'ocupin de problemes que figurin a l'ordre del dia poden participar, amb vot consultiu, en les sessions de l'Assemblea General.

Article 15. *Comitè Administratiu.*

§ 1 El Comitè Administratiu es compon d'un terç dels estats membres.

§ 2 Els membres del Comitè i un membre suplent per a cadascun, així com l'Estat membre que presideixi, són designats per tres anys. La composició del Comitè es determina per a cada període, tenint en compte especialment una distribució geogràfica equitativa. Un membre suplent que s'hagi convertit en membre del Comitè en el transcurs d'un període ha de ser designat membre del Comitè per al període següent.

§ 3 En cas de vacant, suspensió de dret de vot d'un membre o en cas d'absència d'un membre durant dues sessions consecutives del Comitè, sense que es faci representar per un altre membre de conformitat amb el § 6, el membre suplent designat per l'Assemblea General ha d'exercir-ne les funcions per la resta del període.

§ 4 Exceptuant el cas a què es refereix el § 3, cap Estat membre pot formar part del Comitè durant més de dos períodes consecutius i complets.

§ 5 El Comitè:

- a) elabora el seu reglament interior;
- b) conclou l'acord de seu;
- c) elabora l'estatut del personal de l'Organització;

d) nomena, tenint en compte la competència dels candidats i una distribució geogràfica equitativa, els alts funcionaris de l'Organització;

e) elabora un reglament relatiu a les finances i comptabilitat de l'Organització;

f) aprova el programa de treball, el pressupost, l'informe de gestió i els comptes de l'Organització;

g) fixa, sobre la base dels comptes aprovats, les contribucions definitives degudes pels estats membres de conformitat amb l'article 26, per als anys civils transcorreguts, així com l'import de l'avançament de tresoreria degut pels estats membres de conformitat amb l'article 26, § 5, per a l'any en curs i per a l'any civil següent;

h) determina les atribucions de l'Organització referents a tots els estats membres o només a alguns dels estats membres, així com les despeses de què s'han de fer càrrec, en conseqüència, aquests estats membres (article 26, § 4);

i) fixa l'import de les remuneracions específiques (article 26, § 11);

j) emet directives especials sobre la intervenció de comptes (article 27, § 1);

k) aprova l'assumpció de funcions administratives per l'Organització (article 4, § 3) i fixa les contribucions específiques degudes per l'Estat membre corresponent;

l) comunica als estats membres l'informe de gestió, l'extracte de comptes, així com les seves decisions i recomanacions;

m) elabora i comunica als estats membres, amb vista a l'Assemblea General encarregada de fixar la seva composició, dos mesos abans de l'obertura de la sessió com a mínim, un informe sobre la seva activitat, així com propostes relatives a la seva renovació (article 14, § 2, lletra b);

n) controla la gestió del secretari general;

o) vetlla per la bona aplicació del Conveni per part del secretari general, així com perquè el secretari general executi les decisions adoptades pels altres òrgans; per a això, el Comitè pot adoptar totes les mesures apropiades per millorar l'aplicació del Conveni i de les decisions abans esmentades;

p) emet opinions motivades sobre les qüestions que puguin interessar l'activitat de l'Organització i que els siguin sotmeses per un Estat membre o pel secretari general;

q) resol les controvèrsies entre un Estat membre i el secretari general basant-se en la seva funció com a dipositiari (article 36, § 2);

r) decideix sobre les sol·licituds de suspensió de la condició de membre (article 40).

§ 6 En el comitè s'assoleix el quòrum quan hi estan representats dos terços dels seus membres. Un membre pot fer que el representi un altre membre; no obstant això, un membre únicament en pot representar un altre membre.

§ 7 El Comitè pren les seves decisions per majoria dels seus membres representats en el moment de la votació.

§ 8 Si no es decideix una altra cosa, el Comitè es reuneix a la seu de l'Organització. Les actes de les reunions s'envien a tots els estats membres.

§ 9 El president del Comitè:

a) convoca el Comitè almenys un cop l'any, així com a sol·licitud de quatre dels seus membres, o del secretari general;

b) remet als membres del Comitè el projecte d'ordre del dia;

c) tracta, dins dels límits i condicions que defineix el Reglament intern del Comitè, qüestions urgents suscidades en l'interval de les sessions;

d) signa l'acord de seu que preveu el § 5, lletra b).

§ 10 El Comitè, dins dels límits de les seves pròpies competències, pot encarregar al president que executi determinades tasques específiques.

Article 16. *Comissions.*

§ 1 Les comissions a què es refereix l'article 13, § 1, lletres c) a f), i § 2 es componen en principi de tots els estats membres. Quan la Comissió de Revisió, la Comissió d'Experts del RID o la Comissió d'Experts Tècnics deliberin i decideixin, en el marc de les seves competències, modificacions dels apèndixs del Conveni, els estats membres que, de conformitat amb l'article 42, § 1, primera frase, hagin fet una declaració relativa als apèndixs corresponents, no han de ser membres de la Comissió corresponent.

§ 2 El secretari general convoca les comissions o bé per pròpia iniciativa, o bé a sol·licitud de cinc estats membres, o amb la sol·licitud prèvia del Comitè Administratiu. El secretari general remet el projecte d'ordre del dia als estats membres almenys dos mesos abans de l'obertura de la sessió.

§ 3 Un Estat membre es pot fer representar per un altre Estat membre; no obstant això, un Estat només pot representar altres dos estats.

§ 4 Cada Estat membre representat té dret a un vot. S'adopta una proposta si el nombre de vots positius és:

- a) almenys igual al terç del nombre d'estats membres representats en el moment de la votació i
- b) superior al nombre de vots negatius.

§ 5 Amb la invitació prèvia del secretari general, feta d'acord amb la majoria d'estats membres,

- a) estats no membres de l'Organització,
- b) estats membres que no siguin, no obstant això, membres de les comissions corresponents,
- c) organitzacions i associacions internacionals, competents per a qüestions relatives a les activitats de l'Organització o que s'ocupin de problemes que figurin a l'ordre del dia, poden participar, amb vot consultiu, en les sessions de les comissions.

§ 6 Les comissions elegeixen per a cada sessió o per un període determinat un president i un o diversos vicepresidents.

§ 7 Les deliberacions tenen lloc en les llengües de treball. Les parts essencials de les exposicions fetes en les reunions en una de les llengües de treball s'han de traduir a les altres llengües de treball; les propostes i decisions s'han de traduir íntegrament.

§ 8 Les actes han de resumir les deliberacions. S'han de reproduir íntegrament les propostes i les decisions. Respecte a les decisions, només en dona fe el text francès. Les actes s'han d'enviar a tots els estats membres.

§ 9 Les comissions poden instituir grups de treball encarregats de tractar qüestions determinades.

§ 10 Les comissions s'han de dotar d'un reglament intern.

Article 17. *Comissió de Revisió.*

§ 1 La Comissió de Revisió:

- a) decideix, de conformitat amb l'article 33, § 4, sobre les propostes tendents a modificar el Conveni;
- b) examina, de conformitat amb l'article 33, § 2, les propostes que s'han de sotmetre a la decisió de l'Assemblea General.

§ 2 A la Comissió de Revisió, el quòrum (article 13, § 3) s'assoleix quan la majoria dels estats membres hi estan representats.

Article 18. Comissió d'Experts del RID.

§ 1 La Comissió d'Experts del RID decideix, de conformitat amb l'article 33, § 5, sobre les propostes tendents a modificar el Conveni.

§ 2 En la Comissió d'Experts del RID, el quòrum (article 13, § 3) s'assoleix quan un terç dels estats membres hi estiguin representats.

Article 19. Comissió per Facilitar el Trànsit Ferroviari.

§ 1 La Comissió per Facilitar el Trànsit Ferroviari:

a) es pronuncia respecte de totes les qüestions tendents a facilitar l'encreuament de fronteres en trànsit internacional per ferrocarril;

b) recomana normes, mètodes, procediments i pràctiques destinats a facilitar el trànsit ferroviari.

§ 2 A la Comissió per Facilitar el Trànsit Ferroviari s'assoleix el quòrum (article 13, § 3) quan un terç dels estats membres hi estigui representat.

Article 20. Comissió d'Experts Tècnics.

§ 1 La Comissió d'Experts Tècnics.

a) decideix, de conformitat amb l'article 5 de les Regles uniformes APTU, sobre la validació d'una norma tècnica relativa al material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional;

b) decideix, de conformitat amb l'article 6 de les Regles uniformes APTU, sobre l'adopció d'una prescripció tècnica uniforme relativa a la construcció, explotació, manteniment o a un procediment relatiu al material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional;

c) vetlla per l'aplicació de les normes tècniques i de les prescripcions tècniques uniformes relatives al material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional per ferrocarril i n'examina l'evolució amb vista a validar-les o adoptar-les de conformitat amb els procediments que preveuen els articles 5 i 6 de les Regles uniformes APTU;

d) decideix, de conformitat amb l'article 33, § 6, sobre les propostes tendents a modificar el Conveni;

e) tracta tots els altres assumptes que se li atribueixin de conformitat amb les Regles uniformes APTU i amb les Regles uniformes ATMF.

§ 2 En la Comissió d'Experts Tècnics s'assoleix el quòrum (article 13, § 3) quan la meitat dels estats membres, en el sentit de l'article 16, § 1, hi estiguin representats. En el moment en què es prenguin decisions referents a disposicions dels annexos a les Regles uniformes APTU, els estats membres que hagin formulat una objecció, de conformitat amb l'article 35, § 4, respecte a les disposicions corresponents, o que hagin fet una declaració, de conformitat amb l'article 9, § 1, respecte a les Regles uniformes APTU, no tenen dret de vot.

§ 3 La Comissió d'Experts Tècnics pot o bé validar normes tècniques o adoptar prescripcions tècniques uniformes, o bé rebutjar-ne la validació o l'adopció; en cap cas les pot modificar.

Article 21. Secretari general.

§ 1 El secretari general assumeix les funcions de Secretaria de l'Organització.

§ 2 El secretari general és elegit per l'Assemblea General per un període de tres anys, renovable dues vegades com a màxim.

§ 3 En particular, el secretari general ha de:

a) assumir les funcions de depositari (article 36);

b) representar l'Organització davant l'exterior;

c) comunicar als estats membres les decisions preses per l'Assemblea General i per les comissions (article 34, § 1; article 35, § 1);

d) executar les tasques que li encomanin els altres òrgans de l'Organització;

e) instruir les propostes dels estats membres tendents a modificar el Conveni, i recórrer, si s'escau, a l'assistència d'experts;

f) convocar l'Assemblea General i les comissions (article 14, § 3; article 16, § 2);

g) remetre, dins el termini oportú, als estats membres, els documents necessaris per a les reunions dels diferents òrgans;

h) elaborar el programa de treball, el projecte de pressupost i l'informe de gestió de l'Organització i sotmetre'ls perquè els aprovi al Comitè Administratiu (article 25);

i) gestionar les finances de l'Organització en el marc del pressupost aprovat;

j) intentar resoldre, a sol·licitud d'una de les parts implicades, prestant els seus bons oficis, les controvèrsies entre les parts sorgides de la interpretació o de l'aplicació del Conveni;

k) emetre, a sol·licitud de totes les parts implicades, una opinió sobre les controvèrsies sorgides de la interpretació o de l'aplicació del Conveni;

l) assumir les funcions que li atribueix el títol V;

m) rebre les comunicacions fetes pels estats membres, les organitzacions i associacions internacionals a què es refereix l'article 16, § 5, i per les empreses (transportistes, gestors d'infraestructura, etc.) que participin en el trànsit internacional per ferrocarril i notificar-les, si és procedent, als altres estats membres, organitzacions i associacions internacionals així com a les empreses;

n) exercir la direcció del personal de l'Organització;

o) informar, dins el termini útil, els estats membres, de qualsevol vacant relativa als llocs de l'Organització;

p) mantenir al dia i publicar les llistes de les línies a què es refereix l'article 24.

§ 4 El secretari general pot presentar per iniciativa pròpia propostes tendents a modificar el Conveni.

Article 22. Personal de l'Organització.

Els drets i obligacions del personal de l'Organització els ha de fixar l'estatut del personal elaborat pel Comitè Administratiu de conformitat amb l'article 15, § 5, lletra c).

Article 23. Butlletí.

§ 1 L'Organització ha d'editar un butlletí que contingui les comunicacions oficials així com les necessàries i útils per a l'aplicació del Conveni.

§ 2 Les comunicacions que incumbeixin al secretari general en virtut del Conveni es poden fer, si s'escau, en forma d'una publicació en el butlletí.

Article 24. Llistes de les línies.

§ 1 Les línies marítimes i de navegació interna a què es refereixen els articles primers de les Regles uniformes CIV i de les Regles uniformes CIM, per les quals s'efectuïn transports que siguin objecte d'un sol contracte de transport, a més d'un transport per ferrocarril, han de figurar en dues llistes:

a) la llista de línies marítimes i de navegació interna CIV,

b) la llista de línies marítimes i de navegació interna CIM.

§ 2 Les línies ferroviàries d'un Estat membre que hagi emès una reserva de conformitat amb l'article primer, § 6, de les Regles uniformes CIV o, d'acord amb l'article primer, § 6, de les Regles uniformes CIM, han de figurar en dues llistes de conformitat amb la dita reserva:

- a) la llista de línies ferroviàries CIV,
- b) la llista de línies ferroviàries CIM.

§ 3 Els estats membres han de remetre al secretari general les seves comunicacions referents a la inscripció o eliminació de línies a què es refereixen els §§ 1 i 2. Les línies marítimes i de navegació interna a què es refereix el § 1, en la mesura que enllacin estats membres, només s'inscriuen amb l'acord previ d'aquests estats; per a l'eliminació d'aquest tipus de línia, n'hi ha prou amb la comunicació d'un d'aquests estats.

§ 4 El secretari general ha de notificar la inscripció o eliminació d'una línia a tots els estats membres.

§ 5 Els transports per línies marítimes i de navegació interna a què es refereix el § 1 i els transports per línies ferroviàries a què es refereix el § 2 queden sotmesos a les disposicions del Conveni transcorregut un mes a partir de la data de notificació de la inscripció pel secretari general. Una línia deixa d'estar sotmesa a les disposicions del Conveni transcorreguts tres mesos a partir de la data de notificació de la seva eliminació per part del secretari general, llevat del que fa referència als transports en curs, que s'han d'haver finalitzat.

TÍTOL IV

Finances

Article 25. *Programa de treball. Pressupost. Comptes. Informe de gestió.*

§ 1 El programa de treball, el pressupost i els comptes de l'Organització cobreixen un període de dos anys civils.

§ 2 L'Organització ha d'editar, almenys cada dos anys, un informe de gestió.

§ 3 L'import de les despeses de l'Organització s'estableix, per cada període pressupostari, pel Comitè Administratiu, a proposta del secretari general.

Article 26. *Finançament de les despeses.*

§ 1 Amb subjecció al que disposen els §§ 2 a 4, les despeses de l'Organització no cobertes per altres ingressos són a càrrec dels estats membres a raó de dos cinquens sobre la base de la clau de distribució de contribucions del sistema de Nacions Unides, i a raó de tres cinquens proporcionalment a la longitud total de les infraestructures ferroviàries, així com de les línies marítimes i de navegació internes, inscrites de conformitat amb l'article 24, § 1. No obstant això, les línies marítimes i de navegació interna només es compten per la meitat de les seves longituds.

§ 2 Quan un Estat membre hagi emès una reserva de conformitat amb l'article primer, § 6, de les Regles uniformes CIV, o d'acord amb l'article 1, § 6, de les Regles uniformes CIM, la fórmula de contribució a què es refereix el § 1 s'ha d'aplicar de la manera següent:

- a) en lloc de la longitud total de les infraestructures ferroviàries en el territori d'aquest Estat membre, només s'ha de prendre en compte la longitud de les línies ferroviàries inscrites de conformitat amb l'article 24, § 2;
- b) la part de la contribució segons el sistema de Nacions Unides es calcula a prorrata de la longitud de les línies inscrites de conformitat amb l'article 24, §§ 1 i 2,

respecte a la longitud total de les infraestructures ferroviàries en el territori de l'Estat membre esmentat i a la de les línies inscrites de conformitat amb l'article 24, § 1; en cap cas pot ser inferior al 0,01 per cent.

§ 3 Cada Estat membre s'ha de fer càrrec d'almenys el 0,25 per cent i un màxim del 15 per cent de les contribucions.

§ 4 El Comitè Administratiu determina les atribucions de l'Organització que es refereixin a:

- a) tots els estats membres de la mateixa manera i les despeses de què es fan càrrec tots els estats membres segons la fórmula a què es refereix el § 1;
- b) només alguns dels estats membres i a les despeses de què es fan càrrec aquests estats membres segons la mateixa fórmula.

El § 3 s'aplica per analogia. Aquestes disposicions no afecten el que disposa l'article 4, § 3.

§ 5 Les contribucions dels estats membres a les despeses de l'Organització s'abonen en forma d'avançament de tresoreria pagador en dos terminis abans del 31 d'octubre de cadascun dels dos anys que cobreix el pressupost. L'avançament de tresoreria es fixa sobre la base de les contribucions dels dos anys precedents definitivament deguts.

§ 6 En el moment de l'enviament als estats membres de l'informe de gestió i de l'estat de comptes, el secretari general comunica l'import definitiu de la contribució dels dos anys civils transcorreguts, així com l'import de l'avançament de tresoreria per als dos anys civils venidors.

§ 7 Després del 31 de desembre de l'any de la comunicació del secretari general de conformitat amb el § 6, les quantitats degudes pels dos anys civils transcorreguts comporten un interès del cinc per cent a l'any. Si, un any després d'aquesta data, un Estat membre no ha pagat la seva part contributiva, el seu dret de vot ha de quedar suspès fins que hagi satisfet l'obligació de pagament. A l'expiració d'un termini suplementari de dos anys, l'Assemblea General ha d'examinar si l'actitud d'aquest Estat s'ha de considerar denúncia tàcita del Conveni, i fixar, si s'escau, la data d'efecte.

§ 8 Es continuen devent les contribucions vençudes en els casos de denúncia en virtut del § 7 o de l'article 41, així com en els casos de suspensió del dret de vot a què es refereix l'article 40, § 4, lletra b).

§ 9 Els imports no recobrats són coberts pels recursos de l'Organització.

§ 10 L'Estat membre que hagi denunciat el Conveni es pot tornar a convertir en Estat membre per adhesió, sempre que hagi pagat les sumes de què sigui deutor.

§ 11 L'Organització percep una remuneració per cobrir les despeses particulars resultants de les activitats que preveu l'article 21, § 3, lletres j) a l). En els casos que preveu l'article 21, § 3, lletres j) i k), aquesta remuneració l'ha de fixar el Comitè Administratiu, a proposta del secretari general; en el cas que preveu l'article 21, § 3, lletra l) és aplicable l'article 31, § 3.

Article 27. *Intervenció de comptes.*

§ 1 Llevat que hi hagi una decisió en contra de l'Assemblea General presa en virtut de l'article 14, § 2, lletra k), la intervenció de comptes l'efectua l'Estat en què hi hagi la seu segons les regles del present article i amb subjecció a totes les directives especials del Comitè Administratiu, de conformitat amb el reglament relatiu a les finances i a la comptabilitat de l'Organització [article 15, § 5, lletra e)].

§ 2 L'interventor comprova els comptes de l'Organització, inclosos tots els fons fiduciaris i comptes especials,

de la manera que ho consideri necessari per assegurar-se que:

- a) els estats financers siguin conformes als llibres i escriptures de l'Organització;
- b) les operacions financeres de què donin compte els estats s'hagin portat a terme de conformitat amb les regles i reglaments, les disposicions pressupostàries i les altres directives de l'Organització;
- c) els valors i el numerari dipositats en el banc o en caixa hagin estat comprovats, o bé mitjançant certificats directament rebuts dels dipositaris, o efectivament comptats;
- d) els controls interns, inclosa la inspecció interna de comptes, siguin adequats;
- e) tots els elements de l'actiu i del passiu, així com tots els superàvits i dèficits hagin estat comptabilitzats segons procediments que consideri satisfactoris.

§ 3 L'interventor és l'únic competent per acceptar totalment o parcialment les certificacions i justificants proporcionats pel secretari general. Si ho considera oportú, pot examinar i comprovar detalladament qualsevol document comptable relatiu o bé a les operacions financeres, o bé a subministraments i material.

§ 4 L'interventor ha de tenir lliure accés, en tot moment, a tots els llibres, escriptures, documents comptables i altra informació que consideri necessària.

§ 5 L'interventor no és competent per rebutjar cap epígraf dels comptes, però ha de cridar immediatament l'atenció del secretari general sobre qualsevol operació la regularitat o oportunitat de la qual li sembli discutible, perquè aquest últim adopti les mesures adequades.

§ 6 L'interventor ha de presentar i signar una certificació sobre els estats financers en els termes següents: «he examinat els estats financers de l'Organització per al període pressupostari que va finalitzar el 31 de desembre. L'examen va incloure una anàlisi general dels mètodes comptables i el control dels documents comptables i d'altres justificants que he considerat necessari en aquest cas concret.» Aquesta certificació ha d'indicar, segons el cas, que:

- a) els estats financers reflecteixen de manera satisfactòria la situació financera en la data d'expiració del període considerat, així com els resultats de les operacions dutes a terme durant el període finalitzat en aquesta data;
- b) els estats financers s'han elaborat de conformitat amb els principis comptables esmentats;
- c) els principis financers s'han aplicat segons modalitats que concordaven amb les adoptades durant el període pressupostari precedent;
- d) les operacions financeres es van dur a terme de conformitat amb les regles i reglaments, les disposicions pressupostàries i les altres directives de l'Organització.

§ 7 Al seu informe sobre les operacions financeres, l'interventor ha d'indicar:

- a) la naturalesa i amplitud de la inspecció que ha dut a terme;
- b) els elements vinculats amb el caràcter complet o l'exactitud dels comptes, incloent-hi, si s'escau:
 1. la informació necessària per a la interpretació i apreciació correctes dels comptes;
 2. qualsevol quantitat que s'hauria hagut de percebre, però que no s'hagi comptabilitzat;
 3. qualsevol quantitat que hagi estat objecte d'un compromís de despesa regular o condicional, i que no s'hagi comptabilitzat o que no s'hagi tingut en compte en els estats financers;
 4. les despeses en suport de les quals no es presenti prou documentació justificativa;

5. la tenidoria de llibres de comptes en la forma escaient; ha de deixar constància dels casos en què la presentació material dels estats financers es desviï dels principis comptables generalment reconeguts i constantment aplicats;

c) les altres qüestions sobre les quals escaigui cridar l'atenció del Comitè Administratiu, per exemple:

1. els casos de frau o de presumpció de frau;
2. el malbaratament o la utilització irregular de fons o altres havers de l'Organització (encara que els comptes relatius a l'operació efectuada estiguin en regla);
3. les despeses que després puguin implicar despeses considerables per a l'Organització;
4. qualsevol vici, general o particular, del sistema de control d'ingressos i despeses o de subministraments i material;
5. les despeses no conformes amb les intencions del Comitè Administratiu, tenint en compte els desviaments degudament autoritzats dins del pressupost;
6. l'excés en la utilització de crèdits, tenint en compte les modificacions resultants de desviaments degudament autoritzats dins del pressupost;
7. les despeses no conformes amb les autoritzacions que les regeixin;

d) l'exactitud o inexactitud dels comptes relatius a subministraments i material establerta segons l'inventari i l'examen dels llibres.

Així mateix, l'informe pot fer referència a operacions que s'hagin comptabilitzat en el transcurs d'un període pressupostari anterior i respecte a les quals s'hagin obtingut noves informacions, o a operacions que s'haurien de fer en el transcurs d'un període pressupostari posterior i respecte a les quals sembli recomanable informar el Comitè Administratiu per avançat.

§ 8 L'interventor ha de fer que en cap cas figurin crítiques en el seu informe sense haver donat prèviament al secretari general la possibilitat d'explicar-se.

§ 9 L'interventor ha de comunicar al Comitè Administratiu i al secretari general les observacions comprovades durant la inspecció. També pot presentar qualsevol comentari que consideri apropiat pel que fa a l'informe financer del secretari general.

§ 10 En la mesura que l'interventor hagi fet una inspecció sumària o no hagi obtingut prou justificants, ho ha d'esmentar en la seva certificació i en el seu informe, i especificar-hi les raons de les seves observacions, així com les conseqüències resultants per a la situació financera i les operacions financeres comptabilitzades.

TÍTOL V

Arbitratge

Article 28. *Competència.*

§ 1 Els litigis entre estats membres, sorgits de la interpretació o de l'aplicació del Conveni, així com els litigis entre estats membres i l'Organització, que sorgeixin de la interpretació o de l'aplicació del Protocol sobre privilegis i immunitats, es poden sotmetre, a petició d'una de les parts, a un tribunal d'arbitratge. Les parts han de determinar lliurement la composició del tribunal d'arbitratge esmentat, així com el procediment arbitral.

§ 2 Els altres litigis sorgits de la interpretació o de l'aplicació del Conveni i dels altres convenis elaborats per l'Organització de conformitat amb l'article 2, § 2, en cas que no s'hagin resolt de manera amistosa o s'hagin sotmès a la decisió dels tribunals ordinaris, es poden sotmetre, mitjançant un acord entre les parts interessades, a un

tribunal d'arbitratge. Els articles 29 a 32 s'apliquen per a la composició del tribunal d'arbitratge i el procediment arbitral.

§ 3 Cada Estat, quan remeti una sol·licitud d'adhesió al Conveni, es pot reservar el dret de no aplicar totalment o parcialment els §§ 1 i 2.

§ 4 L'Estat que hagi presentat una reserva en virtut del § 3 hi pot renunciar en qualsevol moment, i n'ha d'informar el dipositari. Aquesta renúncia té efecte un mes després de la data en què el dipositari l'hagi posat en coneixement dels estats membres.

Article 29. *Compromís. Secretaria.*

Les parts han de concloure un compromís, i han d'especificar en particular:

- l'objecte de la controvèrsia,
- la composició del tribunal i els terminis acordats per designar l'àrbitre o els àrbitres,
- el lloc acordat com a seu del tribunal.

El compromís s'ha de comunicar al secretari general, que ha d'assumir les funcions de secretari.

Article 30 *Àrbitres.*

§ 1 El secretari general ha de confeccionar una llista d'àrbitres i tenir-la actualitzada. Cada Estat membre pot inscriure dos dels seus nacionals a la llista d'àrbitres.

§ 2 El tribunal d'arbitratge es compon d'un, tres o cinc àrbitres, de conformitat amb el compromís. S'elegeixen els àrbitres entre les persones que figurin a la llista esmentada al § 1. No obstant això, si el compromís preveu cinc àrbitres, cadascuna de les parts pot elegir un àrbitre de fora de la llista. Si el compromís només preveu un àrbitre, aquest s'ha d'elegir de comú acord entre les parts. Si el compromís preveu tres o cinc àrbitres, cada part ha d'elegir un o dos àrbitres, segons sigui el cas; aquests han de designar de comú acord el tercer o cinquè àrbitre, qui presideix el tribunal d'arbitratge. En cas de desacord entre les parts sobre la designació de l'àrbitre únic o entre els àrbitres elegits sobre la designació del tercer o cinquè àrbitre, la designació l'ha de fer el secretari general.

§ 3 L'àrbitre únic, el tercer o cinquè àrbitre, han de ser de nacionalitat diferent de la de les parts, llevat que les parts tinguin la mateixa nacionalitat.

§ 4 La intervenció en un litigi d'una tercera part no té efectes sobre la composició del tribunal d'arbitratge.

Article 31. *Procediment. Despeses.*

§ 1 El tribunal d'arbitratge decideix sobre el procediment que s'ha de seguir, tenint en compte especialment les disposicions següents:

- instrueix i jutja les causes segons els elements subministrats per les parts, sense quedar vinculat en la seva decisió a les interpretacions de les parts;
- no pot resoldre més pretensions o pretensions diferents de les demanades en les conclusions del demandant, ni menys de les reconegudes com a degudes pel demandat;
- la sentència arbitral, degudament motivada, la redacta el tribunal d'arbitratge i la notifica a les parts el secretari general;
- llevat que hi hagi una disposició en contra de dret imperatiu del lloc o seu del tribunal d'arbitratge, i amb subjecció a l'acord en contra de les parts, la sentència arbitral és definitiva.

§ 2 El secretari general fixa els honoraris dels àrbitres.

§ 3 La sentència arbitral fixa les despeses i costes i decideix sobre la seva distribució entre les parts, de la mateixa manera que els honoraris dels àrbitres.

Article 32. *Prescripció. Força executòria.*

§ 1 La iniciació del procediment arbitral té el mateix efecte, quant a la interrupció de la prescripció, que el que preveu el dret material aplicable per entaular l'acció davant un jutge ordinari.

§ 2 La sentència del tribunal d'arbitratge adquireix força executòria en cadascun dels estats membres després del compliment de les formalitats prescrites a l'Estat en què se n'hagi de portar a terme l'execució. No s'admet la revisió sobre el fons de l'assumepte.

TÍTOL VI

Modificació del Conveni

Article 33. *Competència.*

§ 1 El secretari general ha de posar immediatament en coneixement dels estats membres les propostes tendents a modificar el Conveni que li hagin remès els estats membres o que ell mateix hagi elaborat.

§ 2 L'Assemblea General decideix sobre les propostes tendents a modificar el Conveni, sempre que els §§ 4 a 6 no estableixin una altra competència.

§ 3 Quan una proposta de modificació sigui sotmesa a l'Assemblea General, aquesta pot decidir, per la majoria que preveu l'article 14, § 6, que la dita proposta presenta una estreta connexió amb una o diverses disposicions dels apèndixs al Conveni. En aquest cas, així com en els casos a què es refereixen els §§ 4 a 6, segones frases, l'Assemblea General també està habilitada per decidir sobre la modificació de l'esmentada disposició o disposicions dels apèndixs.

§ 4 Amb subjecció al que disposen les decisions de l'Assemblea General adoptades segons el § 3, primera frase, la Comissió de Revisió decideix sobre les propostes de modificació enumerades a continuació.

- articles 9 i 27, §§ 2 a 10;
- Regles uniformes CIV, llevat dels articles 1, 2, 5, 6, 16, 26 a 39, 41 a 53 i 56 a 60;
- Regles uniformes CIM, llevat dels articles 1, 5, 6, §§ 1 i 2, els articles 8, 12, 13, § 2, els articles 14, 15, §§ 2 i 3, l'article 19, §§ 6 i 7, així com els articles 23 a 27, 30 a 33, 36 a 41 i 44 a 48;
- Regles uniformes CUV, llevat dels articles 1, 4, 5 i 7 a 12;
- Regles uniformes CUI, llevat dels articles 1, 2, 4, 8 a 15, 17 a 19, 21, 23 a 25;
- Regles uniformes APTU, llevat dels articles 1, 3 i 9 a 11, així com els annexos d'aquestes Regles uniformes;
- Regles uniformes ATMF, llevat dels articles 1, 3 i 9.

Quan, de conformitat amb les lletres a) a g), se sotmetin a la Comissió de Revisió propostes de modificació, un terç dels estats representats a la Comissió pot exigir que les propostes se sotmetin a l'Assemblea General per prendre una decisió.

§ 5 La Comissió d'Experts del RID decideix respecte a les propostes tendents a modificar el Reglament relatiu al transport internacional per ferrocarril de mercaderies perilloses (RID). Quan aquest tipus de propostes se sotmetin a la Comissió d'Experts del RID, un terç dels estats representats a la Comissió pot exigir que les propostes se sotmetin a l'Assemblea General per prendre una decisió.

§ 6 La Comissió d'Experts Tècnics decideix sobre les propostes tendents a modificar els annexos de les Regles uniformes APTU. Quan aquest tipus de propostes se sotmetin a la Comissió d'Experts Tècnics, un terç dels estats representats a la Comissió pot exigir que les propostes se sotmetin a l'Assemblea General per prendre una decisió.

Article 34. *Decisions de l'Assemblea General.*

§ 1 Les modificacions del Conveni decidides per l'Assemblea General les ha de notificar el secretari general als estats membres.

§ 2 Les modificacions del Conveni pròpiament dites, decidides per l'Assemblea General, entren en vigor dotze mesos després que les aprovin dos terços dels estats membres, per a tots els estats membres, llevat d'aquells que, abans de l'entrada en vigor, hagin fet una declaració segons la qual no aproven aquestes modificacions.

§ 3 Les modificacions dels apèndixs al Conveni, decidides per l'Assemblea General, entren en vigor dotze mesos després que les aprovi la meitat dels estats que no hagin fet una declaració d'acord amb l'article 42, § 1, primera frase, per a tots els estats membres, llevat d'aquells que, abans de l'entrada en vigor, hagin fet una declaració segons la qual no aproven aquestes modificacions i per a aquells que hagin fet una declaració d'acord amb l'article 42, § 1, primera frase.

§ 4 Els estats membres han de remetre, al secretari general, les seves notificacions referents a l'aprovació de les modificacions del Conveni decidides per l'Assemblea General, així com les seves declaracions segons les quals no aproven aquestes modificacions. El secretari general n'ha d'informar els altres estats membres.

§ 5 El termini a què es refereixen els §§ 2 i 3 s'inicia a partir del dia de la notificació del secretari general conforme es compleixen les condicions per a l'entrada en vigor de les modificacions.

§ 6 L'Assemblea General pot especificar, en el moment de l'adopció d'una modificació, que l'abast de la modificació comporta que qualsevol Estat membre que hagi fet una declaració en virtut del § 2 o del § 3 i que no hagi aprovat la modificació en aquest termini de divuit mesos a partir de l'entrada en vigor deixa de ser Estat membre de l'Organització quan expiri el termini.

§ 7 Quan les decisions de l'Assemblea General es refereixin als apèndixs al Conveni, l'aplicació de l'apèndix queda suspesa; íntegrament, des del moment de l'entrada en vigor de les decisions, per al trànsit amb i entre els estats membres que s'hagin oposat, de conformitat amb el § 3, a les decisions dins dels terminis establerts. El secretari general ha de notificar als estats membres la suspensió esmentada; finalitza quan hagi passat un mes a partir de la data de la notificació per part del secretari general als altres estats membres de l'aixecament de l'oposició.

Article 35. *Decisions de les comissions.*

§ 1 Les modificacions del Conveni, decidides per les comissions, les ha de notificar el secretari general als estats membres.

§ 2 Les modificacions del Conveni pròpiament dit, decidides per la Comissió de Revisió, entren en vigor per a tots els estats membres el primer dia del dotzè mes següent a aquell en què el secretari general les hagi notificat als estats membres. Els estats membres hi poden formular objeccions en un termini de quatre mesos a partir de la data de la notificació. En cas d'objecció d'una quarta part dels estats membres, la modificació no entra en vigor. Si un Estat membre formula objeccions contra una decisió de la Comissió de Revisió en el termini de quatre mesos i denuncia el Conveni, la denúncia té efecte

en la data prevista per a l'entrada en vigor de la dita decisió.

§ 3 Les modificacions dels apèndixs al Conveni, decidides per la Comissió de Revisió, entren en vigor per a tots els estats membres el primer dia del dotzè mes següent a aquell en què el secretari general les hagi notificat als estats membres. Les modificacions decidides per la Comissió d'Experts del RID o per la Comissió d'Experts Tècnics entren en vigor per a tots els estats membres el primer dia del sisè mes següent a aquell en què el secretari general les hagi notificat als estats membres.

§ 4 Els estats membres poden formular objeccions en un termini de quatre mesos a partir del dia de la notificació a què es refereix el § 3. En cas d'una objecció formulada per una quarta part dels estats membres, la modificació no entra en vigor. En els estats membres que hagin formulat objeccions contra una decisió en els terminis previstos, l'aplicació de l'apèndix corresponent queda suspesa, íntegrament, per al trànsit amb i entre els estats membres a partir del moment en què tinguin efecte les decisions. No obstant això, en cas d'objecció davant de la validació d'una norma tècnica o davant de l'adopció d'una prescripció tècnica uniforme, aquestes només se suspenden pel que fa al trànsit amb i entre els estats membres a partir del moment en què tinguin efecte les decisions; es produeix el mateix efecte en cas d'objecció parcial.

§ 5 El secretari general ha d'informar els estats membres de les suspensions a què es refereix el § 4; s'aixequen les suspensions quan es compleixi el termini d'un mes a partir del dia en què el secretari general hagi notificat als altres estats membres la retirada de l'esmentada objecció.

§ 6 Per determinar el nombre d'objeccions que preveuen els §§ 2 i 4, no es tenen en compte als estats membres que:

- a) no tinguin dret de vot (article 14, § 5, article 26, § 7 o article 40, § 4);
- b) no siguin membres de la Comissió corresponent (article 16, § 1, segona frase);
- c) hagin fet una declaració d'acord amb l'article 9, § 1 de les Regles uniformes APTU.

TÍTOL VII

Disposicions finals

Article 36. *Dipositari.*

§ 1 El secretari general és el dipositari del present Conveni. Les seves funcions com a dipositari són les que figuren en la part VII de la Convenció de Viena de 23 de maig de 1969 relativa al dret de tractats.

§ 2 Quan sorgeixi una divergència entre un Estat membre i el dipositari sobre el compliment de les funcions d'aquest últim, el dipositari o l'Estat membre corresponent ha de sotmetre la qüestió a l'atenció dels altres estats membres o, si s'escau, l'ha de sotmetre a la decisió del Comitè administratiu.

Article 37. *Adhesió al Conveni.*

§ 1 L'adhesió al Conveni queda oberta a cada Estat en el territori del qual s'exploti una infraestructura ferroviària.

§ 2 Qualsevol Estat que es vulgui adherir al Conveni ha de remetre una sol·licitud al dipositari. El dipositari ho comunica als estats membres.

§ 3 La sol·licitud s'admet de ple dret tres mesos després de la comunicació a què es refereix el § 2, llevat que hi hagi alguna oposició formulada davant el dipositari per

cinc estats membres. El dipositari ha de notificar tan aviat com sigui possible a l'Estat sol·licitant, així com als estats membres. L'adhesió té efecte el primer dia del tercer mes següent a aquest avís.

§ 4 En cas d'oposició d'almenys cinc estats membres en el termini que preveu el § 3, la sol·licitud d'adhesió s'ha de sotmetre a l'Assemblea General, que decideix sobre aquesta.

§ 5 Amb subjecció al que disposa l'article 42, qualsevol adhesió al Conveni només es pot referir al Conveni en la versió vigent en el moment en què tingui efecte l'adhesió.

Article 38. *Adhesió d'organitzacions regionals d'integració econòmica.*

§ 1 L'adhesió al Conveni queda oberta a les organitzacions regionals d'integració econòmica que tinguin competència per adoptar la seva legislació, que és obligatòria per als seus membres, en les matèries incloses al Conveni i en què un o diversos estats membres siguin membres. Les condicions d'aquesta adhesió s'han de definir en un acord conclòs entre l'Organització i l'organització regional.

§ 2 L'organització regional pot exercir els drets de què disposin els seus membres en virtut del Conveni en la mesura que incloguin matèries de la seva competència. Passa el mateix quant a les obligacions que incumbeixin als estats membres en virtut del Conveni, exceptuant-ne les obligacions financeres a què es refereix l'article 26.

§ 3 Amb vista a l'exercici del dret de vot i el dret d'objecció que preveu l'article 35, §§ 2 i 4, l'organització regional disposa d'un nombre de vots igual al dels seus membres que siguin igualment estats membres de l'Organització. Aquests últims només poden exercir els seus drets, en particular el de vot, en la mesura que admet el § 2. L'organització regional no disposa de dret de vot pel que fa al títol IV.

§ 4 Per posar fi a la condició de membre, l'article 41 s'aplica per analogia.

Article 39. *Membres associats.*

§ 1 Qualsevol Estat en el territori del qual s'exploti una infraestructura ferroviària es pot convertir en un membre associat de l'Organització. L'article 37, §§ 2 a 5 s'aplica per analogia.

§ 2 Un membre associat pot participar en els treballs dels òrgans a què es refereix l'article 13, § 1, lletres a) i c) a f), només amb vot consultiu. Un membre associat no pot ser designat membre del Comitè Administratiu.

Ha de contribuir a les despeses de l'Organització amb un 0,25 per cent de les contribucions (article 26, § 3).

§ 3 Per posar fi a la condició de membre associat, l'article 41 s'aplica per analogia.

Article 40. *Suspensió de la condició de membre.*

§ 1 Un Estat membre, sense denunciar el Conveni, pot sol·licitar una suspensió de la condició de membre de l'organització quan ja no s'efectuï cap trànsit internacional per ferrocarril en el seu territori per raons no imputables a aquest Estat membre.

§ 2 El Comitè Administratiu decideix sobre una sol·licitud de suspensió de la condició de membre. La sol·licitud s'ha de formular davant el secretari general almenys tres mesos abans d'una reunió del Comitè.

§ 3 La suspensió de la condició de membre entra en vigor el primer dia del mes següent al dia de la notificació del secretari general als estats membres de la decisió del Comitè Administratiu. La suspensió de la condició de membre finalitza amb la notificació per l'Estat membre de

la represa del trànsit internacional per ferrocarril pel seu territori. El secretari general ho ha de notificar, tan aviat com sigui possible, als altres estats membres.

§ 4 La suspensió de la condició de membre té com a conseqüència:

- a) l'exempció de l'Estat membre de l'obligació de contribuir al finançament de les despeses de l'Organització;
- b) la suspensió del dret de vot en els òrgans de l'Organització;
- c) la suspensió del dret d'objecció en virtut de l'article 34, §§ 2 i 3, i de l'article 35, §§ 2 i 4.

Article 41. *Denúncia del Conveni.*

§ 1 Es pot denunciar el Conveni en qualsevol moment.

§ 2 Qualsevol Estat membre que vulgui denunciar el Conveni ho ha de posar en coneixement del dipositari. La denúncia té efecte el 31 de desembre de l'any següent.

Article 42. *Declaracions i reserves al Conveni.*

§ 1 Qualsevol Estat membre, en qualsevol moment, pot declarar que no apliquen íntegrament determinats apèndixs al Conveni. A més, només s'admeten reserves o declaracions de no-aplicació de determinades disposicions del Conveni pròpiament dit o dels seus apèndixs si aquestes reserves o declaracions estan expressament previstes per les disposicions mateixes.

§ 2 Les reserves o declaracions s'han d'enviar al dipositari. Tenen efecte en el moment en què el Conveni entri en vigor per a l'Estat corresponent. Qualsevol declaració feta després de l'entrada en vigor té efecte el 31 de desembre de l'any següent al de la declaració. El dipositari n'ha d'informar els estats membres.

Article 43. *Dissolució de l'Organització.*

§ 1 L'Assemblea General pot decidir la dissolució de l'Organització i l'eventual transferència de les seves atribucions a una altra organització intergovernamental i ha de fixar, quan escaigui, les condicions d'aquesta transferència amb la dita organització.

§ 2 En cas de dissolució de l'Organització, els seus béns i haveres s'han d'atribuir als estats membres que hagin estat membres de l'Organització, sense interrupció, durant els últims cinc anys civils anteriors a la decisió en virtut del § 1, en proporció a l'índex mitjà del percentatge en què hagin contribuït a les despeses de l'Organització durant aquests cinc anys anteriors.

Article 44. *Disposició transitòria.*

En els casos que preveuen l'article 34, § 7, l'article 35, § 4, l'article 41, § 1 i l'article 42, el dret vigent en el moment de la conclusió dels contractes sotmesos a les Regles uniformes CIV, Regles uniformes CIM, Regles uniformes CUV o Regles uniformes CUI, continua sent aplicable als contractes existents.

Article 45. *Textos del Conveni.*

§ 1 El Conveni està redactat en les llengües alemanya, francesa i anglesa. En cas de controvèrsia, només en dóna fe el text francès.

§ 2 A proposta d'un dels estats involucrats, l'Organització ha de publicar traduccions oficials del Conveni en altres llengües, en la mesura que una d'aquestes llengües sigui una llengua oficial en el territori d'almenys dos estats membres. Aquestes traduccions s'han d'elaborar en

cooperació amb els serveis competents dels estats membres corresponents.

PROTOCOL SOBRE PRIVILEGIS I IMMUNITATS DE L'ORGANITZACIÓ INTERGOVERNAMENTAL PER ALS TRANSPORTS INTERNACIONALS PER FERROCARRIL (OTIF)

Article primer. *Immunitat de jurisdicció, execució i embargament.*

§ 1 En el marc de les seves activitats oficials, l'Organització gaudeix de la immunitat de jurisdicció i d'execució, excepte:

- a) en la mesura que l'Organització hagi renunciat expressament a la immunitat en un cas particular;
- b) en cas d'una acció civil incoada per un tercer;
- c) en cas d'una demanda reconvençional directa relacionada amb un procediment iniciat amb caràcter principal per l'Organització;
- d) en cas d'embargament, ordenat per resolució judicial, dels sous, salaris i altres emoluments deguts per l'Organització a un membre del seu personal.

§ 2 Els havers i altres béns de l'Organització, sigui quin sigui el lloc on estiguin, gaudeixen d'immunitat respecte a qualsevol forma de requisada, confiscació, segrest o una altra forma d'embargament o de constrenyiment, excepte en la mesura que siguin necessaris temporalment per prevenir accidents en què resultin involucrats vehicles automotors pertanyents a l'Organització o que circulin per compte de l'Organització i per a les investigacions a què puguin donar lloc els accidents en qüestió.

Article 2. *Protecció contra l'expropiació.*

Si és necessària una expropiació per motius d'utilitat pública, s'han d'adoptar totes les disposicions adequades per impedir que aquella constitueixi un obstacle per a les activitats de l'Organització, i s'ha d'abonar una indemnització prèvia, ràpida i adequada.

Article 3. *Exempció d'impostos.*

§ 1 Cada Estat membre exonera d'imposició directa l'Organització, els seus béns i ingressos, en l'exercici de les seves activitats oficials. Quan l'Organització efectui o utilitzi compres o serveis per un import elevat que siguin estrictament necessaris per exercir les activitats oficials de l'organització i el preu d'aquestes compres o serveis comprenguin taxes o drets, els estats membres han d'adoptar les disposicions apropiades, sempre que sigui possible, per exonerar les taxes o drets d'aquesta naturalesa o per aconseguir reemborsar-ne l'import.

§ 2 No s'ha de concedir cap exoneració pel que fa als impostos i taxes que simplement constitueixin la remuneració dels serveis prestats.

§ 3 Els béns adquirits de conformitat amb el § 1 no es poden vendre ni cedir ni utilitzar de manera diferent a les condicions que fixa l'Estat membre que hagi concedit les exempcions.

Article 4. *Exempció de drets i taxes.*

§ 1 Els productes importats o exportats per l'Organització i que siguin estrictament necessaris per a l'exercici de les seves activitats oficials s'han d'exonerar de tots els drets i taxes aplicables a la importació o l'exportació.

§ 2 No s'ha de concedir cap exoneració en virtut d'aquest article pel que fa a les compres i importacions de béns o al subministrament de serveis destinats a les necessitats pròpies dels membres del personal de l'Organització.

§ 3 L'article 3, § 3, s'aplica, per analogia, als béns importats, d'acord amb el § 1.

Article 5. *Activitats oficials.*

Les activitats oficials de l'Organització que preveu el present Protocol són les que responguin als fins que defineix l'article 2 del Conveni.

Article 6. *Transaccions monetàries.*

L'Organització pot percebre i conservar fons, divises, numerari o valors mobiliaris. En pot disposar lliurement per a tots els usos que preveu el Conveni i tenir comptes en qualsevol classe de moneda, en la mesura necessària per afrontar els seus compromisos.

Article 7. *Comunicacions.*

Per a les seves comunicacions oficials i transferències de tots els seus documents, l'Organització gaudeix d'un tractament no menys favorable que el concedit per cada Estat membre a les altres organitzacions internacionals similars.

Article 8. *Privilegis i immunitats dels representants dels estats.*

Els representants dels estats membres, en l'exercici de les seves funcions i mentre duren els seus viatges de servei, gaudeixen dels privilegis i immunitats següents en el territori de cada Estat membre:

- a) immunitat de jurisdicció, fins i tot després de la finalització de la seva missió, pels actes, inclosos les seves paraules i escrits, realitzats per ells en l'exercici de les seves funcions; no obstant això, aquesta immunitat no és aplicable en cas de danys resultants d'un accident causat per un vehicle automotor o qualsevol altre mitjà de transport pertanyent a un representant d'un Estat o conduït per ell, o en cas d'infracció de les normes de circulació relatives a aquest mitjà de transport;
- b) immunitat de detenció i de presó preventiva, excepte en el cas de delictes flagrants;
- c) immunitat d'embargament del seu equipatge personal, excepte en el cas de delictes flagrants;
- d) inviolabilitat de tots els seus papers i documents oficials;
- e) exempció, per a ells mateixos i per als seus cònjuges, de qualsevol mesura que limiti l'entrada i de les formalitats de registre d'estrangers;
- f) les mateixes facilitats pel que fa a les regulacions monetàries o de canvi de moneda que les acordades als representants de governs estrangers en missió oficial temporal.

Article 9. *Privilegis i immunitats dels membres del personal de l'Organització.*

Els membres del personal de l'Organització, en l'exercici de les seves funcions, gaudeixen dels privilegis i immunitats següents en el territori de cada Estat membre:

- a) immunitat de jurisdicció pels actes, inclosos les seves paraules i escrits, realitzats per ells en l'exercici de les seves funcions i dins dels límits de les seves atribucions; no obstant això, aquesta immunitat no s'aplica en cas de danys resultants d'un accident causat per un vehicle automotor o qualsevol altre mitjà de transport pertanyent a un membre del personal de l'Organització o conduït per ell, o en cas d'infracció de les normes de circulació relatives a aquest mitjà de transport; els membres del personal

segueixen gaudint d'aquesta immunitat fins i tot després que hagin deixat d'estar al servei de l'Organització;

b) inviolabilitat de tots els seus papers i documents oficials;

c) les mateixes excepcions a les disposicions que limitin la immigració i regulin el registre d'estrangers que les generalment reconegudes als membres del personal d'organitzacions internacionals; els membres de la seva família que formin part de la seva llar gaudeixen de les mateixes facilitats;

d) exoneració de l'impost nacional sobre la renda, amb subjecció a la introducció, en benefici de l'Organització, d'una imposició interna dels sous, salaris i altres emoluments abonats per l'Organització; no obstant això, els estats membres tenen la possibilitat de portar el compte d'aquests sous, salaris i emoluments per calcular l'import de l'impost que s'ha de percebre sobre la renda d'un altre origen; els estats membres no estan obligats a aplicar aquesta exoneració fiscal a les indemnitzacions i pensions de jubilació i rendes de supervivència abonades per l'Organització als antics membres del seu personal o als seus drethavents;

e) pel que fa a les normes de canvi de moneda, els mateixos privilegis que els generalment reconeguts als membres del personal de les organitzacions internacionals;

f) en períodes de crisi internacionals, les mateixes facilitats de repatriació per a ells i per als membres de les seves famílies que formin part de la seva llar, que les generalment reconegudes als membres del personal de les organitzacions internacionals.

Article 10. *Privilegis i immunitats dels experts.*

Els experts als quals recorri l'Organització mentre estiguin exercint les seves funcions en l'Organització o complint missions per a aquesta, inclòs el temps que duren els viatges efectuats en l'exercici de les funcions esmentades i en el curs d'aquestes missions, gaudeixen dels privilegis i immunitats següents, en la mesura que siguin necessaris per exercir les seves funcions:

a) immunitat de jurisdicció pels actes, inclosos les seves paraules i escrits, realitzats per ells en l'exercici de les seves funcions; no obstant això, aquesta immunitat no s'aplica en cas de danys resultants d'un accident causat per un vehicle automotor o qualsevol altre mitjà de transport pertanyent a un expert o conduït per ell, o en cas d'infracció de les normes de circulació relatives a aquest mitjà de transport; els experts continuen gaudint d'aquesta immunitat fins i tot després que hagin cessat en les seves funcions en l'Organització;

b) inviolabilitat de tots els seus papers i documents oficials;

c) facilitats de canvi de moneda necessàries per transferir les seves remuneracions;

d) les mateixes facilitats, pel que fa al seu equipatge personal, que les acordades als agents dels Governos estrangers en missió temporal oficial.

Article 11. *Objectius dels privilegis i immunitats concedits.*

§ 1 Els privilegis i immunitats que preveu el present Protocol només s'institueixen amb la finalitat d'assegurar, en qualsevol circumstància, el lliure funcionament de l'Organització i la completa independència de les persones a les quals els siguin concedits. Les autoritats competents han de retirar qualsevol immunitat en tots els casos en què el seu manteniment pugui obstaculitzar l'acció de la justícia o en els que es pugui retirar sense perjudicar la realització de l'objectiu per al qual s'hagi acordat.

§ 2 Les autoritats competents per als fins del § 1 són:

- a) els estats membres, per al seus representants;
- b) el Comitè Administratiu, per al secretari general;
- c) el secretari general, per als altres agents de l'Organització, així com per als experts als quals hagi recorregut l'Organització.

Article 12. *Prevenició d'abusos.*

§ 1 Cap de les disposicions d'aquest Protocol pot qüestionar el dret que té cada Estat membre d'adoptar les precaucions necessàries en interès de la seva seguretat pública.

§ 2 L'Organització ha de cooperar en tot moment amb les autoritats competents dels estats membres amb vista a facilitar una bona administració de la justícia, assegurar el respecte de les lleis i reglaments dels estats membres afectats i impedir qualsevol abús a què puguin donar lloc els privilegis i immunitats que preveu el present Protocol.

Article 13. *Tractament dels propis nacionals.*

Cap Estat membre està obligat a concedir els privilegis i immunitats que esmenten:

- a) l'article 8, a excepció de la lletra d),
- b) l'article 9, a excepció de les lletres a), b) i d),
- c) l'article 10, a excepció de les lletres a) i b),

als seus propis nacionals o a les persones que tinguin la seva residència permanent en aquest Estat.

Article 14. *Acords complementaris.*

L'Organització pot concloure acords complementaris amb un o diversos estats membres amb vista a aplicar el present Protocol pel que fa que al dit Estat membre, o als esmentats estats membres, així com altres acords, amb la finalitat de garantir el bon funcionament de l'Organització.

REGLES UNIFORMES RELATIVES AL CONTRACTE DE TRANSPORT INTERNACIONAL DE VIATGERS PER FERROCARRIL (CIV-APÈNDIX A DEL CONVENI)

TÍTOL PRIMER

Generalitats

Article primer. *Camp d'aplicació.*

§ 1 Les presents Regles uniformes s'apliquen a tots els contractes de transport ferroviari de viatgers a títol oneros o gratuït, quan el lloc de partida i de destí estiguin situats en dos estats membres diferents. Això té lloc si són quins siguin el domicili o la seu i la nacionalitat de les parts en el contracte de transport.

§ 2 Quan un transport internacional que sigui objecte d'un contracte únic inclogui, com a complement al transport transfronterer per ferrocarril, un transport per carretera o per navegació interna en trànsit interior d'un Estat membre, s'han d'aplicar les presents Regles uniformes.

§ 3 Quan un transport internacional que sigui objecte d'un contracte únic inclogui, com a complement al transport ferroviari, un transport marítim o un transport transfronterer per navegació interna, s'han d'aplicar les

presentes Regles uniformes si el transport marítim o el transport per navegació interna s'efectua sobre línies incloses a la llista de línies que preveu l'article 24, § 1 del Conveni.

§ 4 Les presents Regles uniformes també s'apliquen, pel que fa a la responsabilitat del transportista en cas de mort i lesions dels viatgers, a les persones que acompanyen un enviament el transport del qual s'efectuï d'acord amb les Regles uniformes CIM.

§ 5 Les presents Regles uniformes no s'apliquen als transports efectuats entre estacions situades en el territori d'estats limítrofs, quan la infraestructura de les estacions sigui gestionada per un o diversos gestors d'infraestructura que depenguin exclusivament d'un de sol dels estats esmentats.

§ 6 Cada Estat part en un conveni relatiu al transport internacional directe per ferrocarril de viatgers i de naturalesa comparable a les presents Regles uniformes, quan remeti una sol·licitud d'adhesió al Conveni, pot declarar que només aplica aquestes Regles uniformes als transports efectuats sobre una part de la infraestructura ferroviària situada en el seu territori. Aquesta part de la infraestructura ferroviària s'ha de definir amb precisió i estar connectada amb la infraestructura ferroviària d'un Estat membre. Quan un Estat hagi fet la declaració abans esmentada, aquestes Regles uniformes només s'han d'aplicar amb la condició que:

a) el lloc de partida o de destí, així com l'itinerari, previstos en el contracte de transport, estiguin situats en la infraestructura designada o

b) que la infraestructura designada connecti la infraestructura de dos estats membres i hagi estat prevista en el contracte de transport com a itinerari per a un transport de trànsit.

§ 7 L'Estat que hagi fet una declaració d'acord amb el § 6 pot renunciar-hi en qualsevol moment, i n'ha d'informar el dipositar. Aquesta renúncia entra en vigor un mes després de la data en què el dipositar l'hagi posat en coneixement dels estats membres. La declaració no produeix efecte quan el conveni a què es refereix el § 6, primera frase, deixi d'estar en vigor per a aquest Estat.

Article 2. *Declaració relativa a la responsabilitat en cas de mort i lesions dels viatgers.*

§ 1 Cada Estat, en qualsevol moment, pot declarar que no aplica als viatgers víctimes d'accidents esdevinguts en el seu territori el conjunt de les disposicions relatives a la responsabilitat del transportista en cas de mort i lesions dels viatgers, quan aquests siguin nacionals seus o persones que tinguin la seva residència habitual en aquest Estat.

§ 2 L'Estat que hagi fet una declaració d'acord amb el § 1 pot renunciar-hi en qualsevol moment, i n'ha d'informar el dipositar. Aquesta renúncia té efecte un mes després de la data en què el dipositar l'hagi posat en coneixement dels estats membres.

Article 3. *Definicions.*

Per als fins de les presents Regles uniformes, s'entén per:

a) «transportista», el transportista contractual amb qui el viatger ha conclòs el contracte de transport en virtut d'aquestes Regles uniformes, o un transportista subsegüent, que sigui responsable sobre la base d'aquest contracte;

b) «transportista substituït», un transportista que no ha conclòs el contracte de transport amb el viatger, però a qui el transportista a què es refereix la lletra a) ha confiat

totalment o parcialment l'execució del transport per ferrocarril;

c) «condicions generals de transport», les condicions del transportista en forma de condicions generals o de tarifes legalment en vigor en cada Estat membre i que, mitjançant la conclusió del contracte de transport, n'ha esdevingut part integrant;

d) «vehicle», un vehicle automòbil o un remolc transportats amb motiu d'un transport de viatgers.

Article 4. *Excepcions.*

§ 1 Els estats membres poden concloure acords que prevegin excepcions a les presents Regles uniformes per als transports efectuats exclusivament entre dues estacions situades a una banda de la frontera i a l'altra, quan no hi hagi una altra estació entre les dues.

§ 2 Per als transports efectuats entre dos estats membres que transitin per un Estat no membre, els estats afectats poden concloure acords que facin excepció a les presents Regles uniformes.

§ 3 Amb subjecció a altres disposicions establertes de dret internacional públic, dos o diversos estats membres poden fixar entre si les condicions sota les quals els transportistes queden sotmesos a l'obligació de transportar viatgers, equipatges, animals i vehicles en trànsit entre aquests estats.

§ 4 Els acords a què es refereixen els §§ 1 a 3, inclosa la posada en vigor, s'han de comunicar a l'Organització Intergovernamental per als Transports Internacionals Ferroviaris. El secretari general de l'Organització n'informa els estats membres i les empreses interessades.

Article 5. *Dret vinculant.*

Llevat que hi hagi una clàusula en contra establerta a les presents Regles uniformes, és nul·la i no produeix cap efecte cap estipulació que, directament o indirectament, faci excepció d'aquestes Regles uniformes. La nul·litat d'aquestes estipulacions no suposa la nul·litat d'altres disposicions del contracte de transport. No obstant això, un transportista pot assumir més responsabilitat i obligacions que les que preveuen les presents Regles uniformes.

TÍTOL II

Conclusió i execució del contracte de transport

Article 6. *Contracte de transport.*

§ 1 Per mitjà del contracte de transport, el transportista es compromet a transportar el viatger, així com, si s'escau, equipatges i vehicles, al lloc de destí, i a lliurar els equipatges i vehicles al lloc de destí.

§ 2 El contracte de transport s'ha de fer constar per mitjà d'un o diversos títols de transport lliurats al viatger. No obstant això, sense perjudici del que estableix l'article 9, la falta, la irregularitat o la pèrdua del títol de transport no afecta ni l'existència ni la validesa del contracte, que queda sotmès a les presents Regles uniformes.

§ 3 El títol de transport dóna fe, llevat que hi hagi una prova en contra, de la conclusió i del contingut del contracte de transport.

Article 7. *Títol de transport.*

§ 1 Les condicions generals de transport determinen la forma i el contingut dels títols de transport, així

com la llengua i els caràcters en què han d'estar impresos i ser emplenats.

§ 2 En el títol de transport s'han d'indicar almenys:

- a) el transportista o els transportistes;
- b) l'observació que el transport queda sotmès, llevat que hi hagi alguna clàusula en contra, a les presents Regles uniformes; això es pot fer mitjançant la sigla CIV;
- c) qualsevol altra indicació necessària per provar la conclusió i el contingut del contracte de transport i que permeti al viatger fer valer els drets que puguin resultar d'aquest contracte.

§ 3 El viatger, quan rebi el títol de transport, s'ha d'assegurar que el títol s'ha emplenat seguint les seves indicacions.

§ 4 El títol de transport és transferible si no és nominatiu i el viatge no ha començat.

§ 5 El títol de transport es pot emetre en forma de registre electrònic de dades, que es puguin transformar en signes d'escriptura llegibles. Els procediments utilitzats per al registre i el tractament de dades han de ser equivalents des del punt de vista funcional, en particular quant a la força probatòria del títol de transport representat per aquestes dades.

Article 8. Pagament i reembossament del preu del transport.

§ 1 Llevat que hi hagi un conveni en contra entre el viatger i el transportista, el preu del transport és pagador per avançat.

§ 2 Les condicions generals de transport determinen les condicions en què té lloc un reembossament del preu del transport.

Article 9. Dret al transport. Exclusió del transport.

§ 1 Des del començament del viatge, el viatger ha d'anar proveït d'un títol vàlid de transport i l'ha de presentar en el moment del control dels títols de transport. Les condicions generals del transport poden preveure:

- a) que un viatger que no presenti un títol vàlid de transport hagi de pagar, a més del preu del transport, una sobretaxa;
- b) que un viatger que es negui al pagament immediat del preu del transport o de la sobretaxa pugui ser exclòs del transport;
- c) quan i en quines condicions pot tenir lloc un reembossament de la sobretaxa.

§ 2 Les condicions generals de transport poden preveure que quedin exclosos del transport, o que puguin ser exclosos del transport durant el viatge, els viatgers que:

- a) representin un perill per a la seguretat i el bon funcionament de l'explotació o per a la seguretat dels altres viatgers,
- b) que incomodin de manera intolerable els altres viatgers,

i que aquestes persones no tenen dret al reembossament ni del preu del transport ni del preu que hagin pagat pel transport dels seus equipatges.

Article 10. Compliment de les formalitats administratives.

El viatger s'ha d'atènyer a les formalitats requerides per les duanes o per altres autoritats administratives.

Article 11. Supressió i retard d'un tren. Enllaços perduts.

El transportista, quan escaigui, ha de certificar en el títol de transport que el tren ha estat suprimit o l'enllaç perdut.

TÍTOL III

Transport d'equipatge de mà, animals, equipatge i vehicles

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 12. Objectes i animals admesos.

§ 1 El viatger pot portar a sobre objectes fàcils de dur (equipatge de mà), així com animals vius, d'acord amb les condicions generals de transport. D'altra banda, el viatger pot portar objectes voluminosos d'acord amb les disposicions particulars incloses en les condicions generals de transport. S'exclouen del transport els objectes o animals que puguin molestar o incomodar els viatgers o que puguin causar un dany.

§ 2 El viatger pot expedir objectes i animals com a equipatge, d'acord amb les condicions generals del transport.

§ 3 El transportista pot admetre el transport de vehicles quan s'efectuï un transport de viatgers, d'acord amb les disposicions particulars incloses en les condicions generals de transport.

§ 4 El transport de mercaderies perilloses com a equipatge de mà, equipatges, així com a dintre de vehicles o sobre vehicles que, d'acord amb aquest títol es transportin per ferrocarril, s'ha d'ajustar al que disposa el Reglament relatiu al transport internacional per ferrocarril de mercaderies perilloses (RID).

Article 13. Comprovació.

§ 1 El transportista té el dret a comprovar, en cas de presumpció greu d'inobservança de les condicions del transport, si els objectes (equipatge de mà, equipatges, vehicles, inclosa la seva càrrega) i animals transportats responen a les condicions de transport, quan no ho prohibeixin les lleis i reglaments de l'Estat en què la comprovació hagi de tenir lloc. S'ha d'invitar el viatger a assistir a la comprovació. Si no es presenta o no se'l pot esperar, el transportista ha de cridar-hi dos testimonis independents.

§ 2 Quan es comprovi que no han estat respectades les condicions de transport, el transportista pot exigir del viatger el pagament de les despeses ocasionades per la comprovació.

Article 14. Compliment de les formalitats administratives.

El viatger s'ha d'atènyer a les disposicions requerides per les duanes o per altres autoritats administratives en el moment del transport i durant el transport d'objectes (equipatge de mà, equipatges, vehicles, inclosa la seva càrrega) i animals. Ha d'assistir a la inspecció d'aquests objectes, llevat d'excepcions previstes per les lleis i reglaments de cada Estat.

CAPÍTOL II

Equipatge de mà i animalsArticle 15. *Vigilància.*

La vigilància de l'equipatge de mà i els animals que porti a sobre incumbeix al viatger.

CAPÍTOL III

EquipatgesArticle 16. *Expedició d'equipatges.*

§ 1 Les obligacions contractuals relatives al despatx d'equipatges s'han de fer constar mitjançant un taló d'equipatges lliurat al viatger.

§ 2 Sense perjudici del que estableix l'article 22, la falta, la irregularitat o la pèrdua del taló d'equipatges no afecten ni l'existència ni la validesa dels convenis relatius al despatx d'equipatges, que queden sotmesos a les presents Regles uniformes.

§ 3 El taló d'equipatges dóna fe, llevat que hi hagi alguna prova en contra, de la facturació d'equipatges i de les condicions del seu transport.

§ 4 Llevat que hi hagi alguna prova en contra, hi ha la presumpció que en el moment que el transportista se'n fa càrrec els equipatges estan en bon estat aparent i el nombre i el pes dels paquets corresponen a les indicacions efectuades en el taló d'equipatges.

Article 17. *Taló d'equipatges.*

§ 1 Les condicions generals de transport determinen la forma i el contingut del taló d'equipatges, així com la llengua i els caràcters en què ha d'estar imprès i s'ha de formalitzar. S'hi aplica l'article 7, § 5 per analogia.

§ 2 En el taló d'equipatges s'han d'indicar almenys:

- a) el transportista o els transportistes;
- b) l'observació que el transport queda sotmès, llevat que hi hagi alguna clàusula en contra, a les presents Regles uniformes; això es pot fer mitjançant la sigla CIV;
- c) qualsevol altra indicació necessària per a la prova de les obligacions contractuals relatives al despatx d'equipatges i que permetin al viatger fer valer els drets que puguin resultar del contracte de transport.

§ 3 El viatger, quan rebí el taló d'equipatges, s'ha d'assegurar que s'ha emplenat seguint les seves indicacions.

Article 18. *Facturació i transport.*

§ 1 Llevat d'excepcions previstes en les condicions generals de transport, la facturació d'equipatges només s'ha de fer mitjançant la presentació d'un títol vàlid de transport fins al lloc de destí dels equipatges. D'altra banda, la facturació s'ha d'efectuar segons les disposicions vigents al lloc d'expedició.

§ 2 Quan en les condicions generals de transport estigui previst que al transport es puguin admetre equipatges sense presentació d'un títol de transport, les disposicions de les presents Regles uniformes per les quals s'estableixen els drets i obligacions del viatger relatives als seus equipatges s'han d'aplicar per analogia a l'expedidor d'equipatges.

§ 3 El transportista pot despatxar els equipatges en un altre tren o un altre mitjà de transport i per un altre itinerari diferents dels utilitzats pel viatger.

Article 19. *Pagament del preu pel transport d'equipatges.*

Llevat que hi hagi un conveni en contra entre el viatger i el transportista, el preu pel transport d'equipatges és pagador quan s'efectuï la facturació.

Article 20. *Retolació d'equipatges.*

El viatger ha d'indicar en cada paquet, en un lloc ben visible i d'una manera prou estable i clara:

- a) el seu nom i l'adreça,
- b) el lloc de destí.

Article 21. *Dret a disposar dels equipatges.*

§ 1 Quan les circumstàncies ho permetin i les disposicions duaneres o d'altres autoritats administratives no s'hi oposin, el viatger pot sol·licitar la restitució dels equipatges al lloc d'expedició, contra lliurament del taló d'equipatges i quan això estigui previst en les condicions generals del transport, mitjançant la presentació del títol de transport.

§ 2 Les condicions generals de transport poden preveure altres disposicions relatives al dret a disposar dels equipatges, en particular modificacions sobre el lloc de destí i les possibles conseqüències econòmiques que ha de suportar el viatger.

Article 22. *Lliurament.*

§ 1 El lliurament d'equipatges té lloc contra lliurament del taló d'equipatges i, si s'escau, contra el pagament de les despeses que gravin l'enviament. El transportista té dret a comprovar, sense estar-hi obligat, si el portador del taló compleix les condicions suficients per fer-se càrrec del lliurament.

§ 2 S'assimilen al lliurament al portador del taló d'equipatges, quan s'efectuïn d'acord amb les disposicions vigents al lloc de destí:

- a) el lliurament d'equipatges a autoritats duaneres o de consums en els seus locals d'expedició o en els seus magatzems, quan aquells no estiguin sota custòdia del transportista.
- b) el fet de confiar animals vius a un tercer.

§ 3 El portador d'un taló d'equipatges pot sol·licitar el lliurament d'equipatges al lloc de destí tan aviat hagi transcorregut el temps convingut, així com, si s'escau, el temps necessari per a les operacions efectuades per les duanes o per altres autoritats administratives.

§ 4 En cas de falta de lliurament del taló d'equipatges, el transportista només està obligat a lliurar els equipatges a qui en justifiqui el dret; si aquesta justificació no sembla suficient, el transportista pot exigir una fiança.

§ 5 Els equipatges s'han de lliurar al lloc de destí per al qual s'hagin facturats.

§ 6 El portador del taló d'equipatges al qual no es lliurin els equipatges pot exigir que es deixi constància, en el taló d'equipatges, del dia i l'hora en què n'hagi demanat el lliurament d'acord amb el número 3.

§ 7 El drethavent es pot negar a rebre els equipatges si el transportista no dóna curs a la seva petició de procedir a comprovar els equipatges amb la finalitat de deixar constància d'un dany al·legat.

§ 8 D'altra banda, el lliurament d'equipatges s'ha d'efectuar d'acord amb les disposicions vigents al lloc de destí.

CAPÍTOL IV

Vehicles

Article 23. *Condicions de transport.*

Les disposicions particulars per al transport de vehicles, incloses en les condicions generals de transport, han de determinar especialment les condicions d'admissió al transport, facturació, càrrega i transport, descàrrega i lliurament, així com les obligacions del viatger.

Article 24. *Taló de transport.*

§ 1 Les obligacions contractuals relatives al transport de vehicles s'han de fer constar mitjançant un taló de transport remès al viatger. El taló de transport pot estar integrat en el títol de transport del viatger.

§ 2 Les disposicions particulars per al transport de vehicles incloses en les condicions generals de transport determinen la forma i el contingut del taló de transport, així com la llengua i els caràcters en què ha d'estar imprès i s'ha de formalitzar. L'article 7, § 5 s'aplica per analogia.

§ 3 En el taló de transport s'han d'indicar almenys:

- a) el transportista o els transportistes;
- b) l'observació que el transport queda sotmès, llevat que hi hagi alguna clàusula en contra, a les presents Regles uniformes; això es pot fer mitjançant la sigla CIV;
- c) qualsevol altra indicació necessària per provar les obligacions contractuals relatives als transports de vehicles i que permetin al viatger fer valer els drets que puguin resultar del contracte de transport.

§ 4 El viatger, quan rebí el taló de transport, s'ha d'assegurar que s'ha formalitzat seguint les seves indicacions.

Article 25. *Dret aplicable.*

Amb subjecció al que disposa el present capítol, les disposicions del capítol III relatives al transport d'equipatges s'apliquen als vehicles.

TÍTOL IV

Responsabilitat del transportista

CAPÍTOL I

Responsabilitat en cas de mort i lesions dels viatgers

Article 26. *Fonament de la responsabilitat.*

§ 1 El transportista és responsable del dany resultant de la mort, de les lesions o de qualsevol altre dany a la integritat física o mental del viatger causat per un accident en relació amb l'explotació ferroviària esdevingut durant l'estada del viatger als cotxes ferroviaris, quan hi entri o quan en surti, sigui quina sigui la infraestructura ferroviària utilitzada.

§ 2 El transportista queda exempt d'aquesta responsabilitat:

- a) si l'accident ha estat causat per circumstàncies alienes a l'explotació ferroviària que el transportista, malgrat la diligència requerida per les particularitats del cas, no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut obviar;
- b) en la mesura que l'accident s'hagi degut a la culpa del viatger;

c) si l'accident s'ha produït a causa del comportament de tercers que el transportista, malgrat la diligència requerida per les particularitats del cas, no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut obviar; una altra empresa que utilitzi la mateixa infraestructura ferroviària no es considera tercer; el dret de repetició no es veu afectat.

§ 3 Si l'accident s'ha produït a causa del comportament de tercers i, malgrat això, el transportista no està totalment exempt de la seva responsabilitat d'acord amb el § 2, lletra c), el transportista ha de respondre per la totalitat dels danys dins dels límits que estableixen les presents Regles uniformes i sense perjudici del seu eventual dret a repetir contra tercers.

§ 4 Les presents Regles uniformes no afecten la responsabilitat que pugui incumbir al transportista en els casos que no preveu el § 1.

§ 5 Quan un transport objecte d'un contracte de transport únic sigui efectuat per transportistes subsegüents, és responsable, en cas de mort i lesions dels viatgers, el transportista al qual, segons el contracte de transport, incumbeix la prestació del servei de transport en el transcurs del qual s'ha produït l'accident. Quan aquesta prestació no l'ha efectuat el transportista, sinó un transportista substituït, els dos transportistes en són responsables solidàriament, d'acord amb les presents Regles uniformes.

Article 27. *Danys i perjudicis en cas de mort.*

§ 1 En cas de mort del viatger, els danys i perjudicis comprenen:

- a) les despeses necessàries a conseqüència de la mort, especialment les de transport del cadàver i les de les exèquies;
- b) si la mort no ha estat instantània, els danys i perjudicis que preveu l'article 28;

§ 2 Si, per mort del viatger, persones amb les qui hagués tingut o tindria en el futur una obligació d'aliments en virtut de la llei, es veuen privades del seu aliment, també cal indemnitzar-les de la pèrdua esmentada. L'acció per danys i perjudicis de les persones el manteniment de les quals estigui a càrrec del viatger sense que hi estigui obligat per llei queda sotmesa al dret nacional.

Article 28. *Danys i perjudicis en cas de lesions.*

En cas de lesions o de qualsevol altre dany a la integritat física o mental del viatger, els danys i perjudicis comprenen:

- a) les despeses necessàries, especialment les de tractament i les de transport;
- b) la reparació del perjudici causat, o bé per la incapacitat total o parcial per al treball, o bé per l'augment de les necessitats.

Article 29. *Reparació d'altres danys corporals.*

El dret nacional determina quan i en quina mesura el transportista ha d'abonar danys i perjudicis per danys corporals diferents dels que preveuen els articles 27 i 28.

Article 30. *Forma i limitació dels danys i perjudicis en cas de mort i de lesions.*

§ 1 Els danys i perjudicis que preveuen l'article 27, § 2, i l'article 28, lletra b), s'han de satisfer en forma de capital. No obstant això, si el dret nacional permet l'assignació d'una renda, s'han de satisfer d'aquesta forma quan

el viatger perjudicat o els drethavents esmentats a l'article 27, § 2, ho sol·licitin.

§ 2 L'import dels danys i perjudicis que s'han de satisfer en virtut del § 1 es determinen d'acord amb el dret nacional. No obstant això, per a l'aplicació de les presents Regles uniformes, es fixa un límit màxim de 175.000 unitats de compte en capital o en renda anual corresponent a aquest capital per cada viatger, quan el dret nacional prevegi un límit màxim per un import inferior.

Article 31. *Altres mitjans de transport.*

§ 1 Amb subjecció al que estableix el § 2, les disposicions relatives a la responsabilitat en cas de mort i de lesions de viatgers no s'apliquen als danys esdevinguts durant el transport que, d'acord amb el contracte de transport, no sigui un transport ferroviari.

§ 2 No obstant això, quan els vehicles ferroviaris es transportin per transbordador (ferri), les disposicions relatives a la responsabilitat en cas de mort i de lesions dels viatgers s'han d'aplicar als danys que preveuen l'article 26, § 1, i l'article 33, § 1, causats per un accident en relació amb l'explotació ferroviària, esdevingut durant l'estada del viatger en el cotxe esmentat, o tant quan hi entri o en surti.

§ 3 Quan, per circumstàncies excepcionals, l'explotació ferroviària resulti provisionalment interrompuda i els viatgers siguin transportats per un altre mitjà de transport, aquest transportista n'és responsable en virtut de les presents Regles uniformes.

CAPÍTOL II

Responsabilitat en cas d'incompliment de l'horari

Article 32. *Responsabilitat en cas de supressió, retard o enllaços perduts.*

§ 1 El transportista és responsable davant del viatger del dany resultant del fet que a causa de la supressió, del retard o d'un enllaç perdut, el viatge no pugui continuar el mateix dia, o que la seva continuació no sigui raonablement exigible el mateix dia a causa de les circumstàncies. Els danys i perjudicis comprenen les despeses raonables d'allotjament, així com les despeses raonables en què es pugui incórrer per avisar les persones que esperen el viatger.

§ 2 El transportista queda exempt de la responsabilitat esmentada, quan la supressió, el retard o l'enllaç perdut siguin imputables a una de les causes següents.

a) circumstàncies alienes a l'explotació ferroviària que el transportista, malgrat la diligència requerida per les particularitats del cas, no hagi pogut evitar i les conseqüències de les quals no hagi pogut evitar,

b) culpa del viatger o

c) el comportament de tercers que el transportista, malgrat la diligència requerida per les particularitats del cas, no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut evitar; una altra empresa que utilitzi la mateixa infraestructura ferroviària no és considerada tercer; el dret a repetir no es veu afectat.

§ 3 El dret nacional determina quan i en quina mesura el transportista ha d'abonar danys i perjudicis per danys diferents dels que preveu el § 1. Aquesta disposició no afecta el que disposa l'article 44.

CAPÍTOL III

Responsabilitat per equipatge de mà, animals, equipatges i vehicles

SECCIÓ 1. EQUIPATGES DE MÀ I ANIMALS

Article 33. *Responsabilitat.*

§ 1 En cas de mort i de lesions de viatgers, el transportista és responsable, a més, del dany resultant de la pèrdua total o parcial, o de l'avaria, dels objectes que el viatger porta ell mateix o a sobre com a equipatge de mà; també passa això mateix respecte als animals que s'emporta. L'article 26 s'aplica per analogia.

§ 2 D'altra banda, el transportista només és responsable del dany resultant de la pèrdua total o parcial, o de l'avaria, dels objectes, equipatge de mà o animals la vigilància dels quals incumbeixi al viatger, d'acord amb l'article 15, quan el dany és degut per culpa del transportista. Els altres articles del títol IV, a excepció de l'article 51, i el títol VI, no són aplicables en aquest cas.

Article 34. *Limitacions dels danys i perjudicis en cas de pèrdua o d'avaria d'objectes.*

Quan el transportista sigui responsable en virtut de l'article 33, § 1, ha de reparar el dany fins a un límit de 1.400 unitats de compte per cada viatger.

Article 35. *Exempció de responsabilitat.*

El transportista no és responsable davant del viatger del dany resultant del fet que el viatger no s'atingui a les disposicions de les duanes o altres autoritats administratives.

SECCIÓ 2 EQUIPATGES

Article 36. *Fonament de la responsabilitat.*

§ 1 El transportista és responsable del dany resultant de la pèrdua total o parcial i de l'avaria dels equipatges que es produeixin des del moment en què el transportista se'n fa càrrec fins que els lliura, així com del retard al lliurament.

§ 2 El transportista queda exempt d'aquesta responsabilitat en la mesura que la pèrdua, l'avaria o el retard en el lliurament hagi tingut com a causa una falta del viatger, una ordre del viatger que no sigui resultat d'una falta del transportista, un vici propi dels equipatges o circumstàncies que el transportista no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut evitar.

§ 3 El transportista queda exempt d'aquesta responsabilitat en la mesura que la pèrdua o l'avaria resultin de riscos particulars inherents a un o diversos dels fets següents:

a) falta o defecte d'emalatge;

b) naturalesa especial dels equipatges;

c) expedició com a equipatges d'objectes exclosos del transport.

Article 37. *Càrrega de la prova.*

§ 1 La prova que la pèrdua, l'avaria o el retard al lliurament hagin estat motivats per un dels fets que preveu l'article 36, § 2, incumbeix al transportista.

§ 2 Quan el transportista, tenint en compte les circumstàncies del cas, estableixi que la pèrdua o l'avaria hagi pogut resultar d'un o diversos dels riscos particulars que preveu l'article 36, § 3, s'ha de presumir que s'ha

produït per aquestes causes. No obstant això, el drethavent continua tenint dret a provar que el dany no ha estat motivat, totalment o parcialment, per un dels riscos esmentats.

Article 38. Transportistes subsegüents.

Quan un transport, objecte d'un contracte de transport únic, sigui efectuat per diversos transportistes subsegüents, cada transportista que es faci càrrec dels equipatges amb el taló d'equipatges o el vehicle amb el taló de transport ha de participar, pel que fa al despatx d'equipatges o el transport de vehicles, en el contracte de transport d'acord amb les estipulacions del taló d'equipatges o del taló de transport i ha d'assumir les obligacions que en derivin. En aquest cas, cada transportista respon de l'execució del transport pel trajecte total fins al lliurament.

Article 39. Transportista substitut.

§ 1 Quan el transportista hagi confiat, totalment o parcialment, l'execució d'un transport a un transportista substitut, sigui o no en l'exercici d'una facultat que li sigui reconeguda en el contracte de transport, no deixa pas de ser responsable per la totalitat del transport.

§ 2 Totes les disposicions de les presents Regles uniformes que regeixen la responsabilitat del transportista també s'apliquen igualment a la responsabilitat del transportista substitut pel que fa al transport efectuat per aquest últim. Els articles 48 i 52 s'apliquen quan s'entauli una acció davant dels agents i qualssevol altres persones al servei de les quals recorri el transportista substitut per executar el transport.

§ 3 Qualsevol conveni particular mitjançant la intervenció del qual el transportista assumeixi obligacions que no li incumbeixin en virtut de les presents Regles uniformes, o renunciï a drets que li siguin conferits per les dites Regles uniformes, queda sense efecte respecte al transportista substitut que no ho hagi acceptat expressament i per escrit. Tant si el transportista substitut ha acceptat el conveni com si no, el transportista, no obstant això, continua estant vinculat per les obligacions o les renunciacions que resultin del dit conveni particular.

§ 4 Mentre el transportista i el transportista substitut siguin responsables, la seva responsabilitat és solidària.

§ 5 L'import total de la indemnització deguda pel transportista, el transportista substitut, així com els seus agents i les altres persones al servei de les quals recorren per executar el transport, no ha d'excedir dels límits que preveuen les presents Regles uniformes.

§ 6 El present article no afecta les accions que pugui haver-hi entre el transportista i el transportista substitut.

Article 40. Presumpció de pèrdua.

§ 1 El drethavent pot considerar perdut un paquet, sense haver de presentar altres proves, quan no s'hagi lliurat o posat a la seva disposició dins dels catorze dies següents a la seva petició de lliurament, presentada d'acord amb l'article 22, § 3.

§ 2 Si un paquet que s'hagi considerat perdut es troba dins de l'any següent a la petició de lliurament, el transportista està obligat a donar-ne compte al drethavent, quan el seu domicili sigui conegut o es pugui saber quin és.

§ 3 Dins dels trenta dies següents a la recepció de l'avis a què es refereix el § 2, el drethavent pot exigir que se li lliuri el paquet. En aquest cas, ha de pagar les despeses relacionades amb el transport del paquet des del lloc d'expedició fins a aquell en què hagi de tenir lloc el lliurament i restituir la indemnització rebuda, una vegada deduïdes les despeses que, si s'escau, hagin estat inclo-

ses en la indemnització. No obstant això, conserva els seus drets a la indemnització per retard al lliurament que preveu l'article 43.

§ 4 Si no s'ha reclamat el paquet trobat en el termini que preveu el § 3, o si s'ha trobat el paquet transcorregut més d'un any des de la petició de lliurament, el transportista n'ha de disposar d'acord amb les lleis i reglaments vigents al lloc on es trobi el paquet.

Article 41. Indemnització en cas de pèrdua.

§ 1 En cas de pèrdua total o parcial dels equipatges, el transportista ha de pagar, amb exclusió dels altres danys i perjudicis:

a) si s'ha provat l'import del dany, una indemnització igual a aquest import, sense que excedeixi, no obstant això, 80 unitats de compte per quilogram de pes brut que falti o de 1.200 unitats de compte per paquet;

b) si no s'ha provat l'import del dany, una indemnització calculada a tant alçat de 20 unitats de compte per quilogram de pes brut que falti o de 300 unitats de compte per paquet.

La modalitat de la indemnització, per quilogram que falti o per paquet, queda determinada per les condicions generals de transport.

§ 2 El transportista ha de reembossar, a més, el preu pel transport dels equipatges i les restants quantitats desembossades en ocasió del transport del paquet perdut, així com els drets de duana i impostos sobre consums específics que ja s'hagin abonat.

Article 42. Indemnització en cas d'avaria.

§ 1 En cas d'avaria dels equipatges, el transportista ha de pagar, amb exclusió dels altres danys i perjudicis, una indemnització equivalent a la depreciació que hagin sofert.

§ 2 La indemnització no pot excedir:

a) la quantitat a què hauria pujat en cas de pèrdua total si la totalitat dels equipatges resultés depreciada per l'avaria;

b) la quantitat a què hauria pujat en cas de pèrdua de la part depreciada si només una part dels equipatges resultés depreciada per l'avaria;

Article 43. Indemnització per retard al lliurament.

§ 1 En cas de retard en el lliurament dels equipatges, el transportista ha de pagar, per cada període indivisible de vint-i-quatre hores a partir de la petició de lliurament i fins a un màxim de catorze dies:

a) si el drethavent prova que s'ha produït un perjudici, inclosa una avaria, una indemnització igual a l'import del dany fins a un màxim de 0,80 unitats de compte per quilogram de pes brut dels equipatges o de 14 unitats de compte per paquet, lliurats amb retard;

b) si el drethavent no prova que per això s'ha produït un perjudici, una indemnització a tant alçat de 0,14 unitats de compte per quilogram de pes brut dels equipatges o de 2,80 unitats de compte per paquet, lliurats amb retard.

La modalitat d'indemnització, per quilogram o per paquet, queda determinada per les condicions generals del transport.

§ 2 En cas de pèrdua total dels equipatges, la indemnització que preveu el § 1 no es pot acumular a la de l'article 41.

§ 3 En cas de pèrdua parcial dels equipatges, la indemnització que preveu el § 1 l'ha d'abonar la part no perduda.

§ 4 En cas d'avaría dels equipatges no deguda al retard al lliurament, la indemnització que preveu el § 1 s'ha d'acumular, si escau, a la de l'article 42.

§ 5 En cap cas l'acumulació de la indemnització que preveu l'article 1 a les que preveuen els articles 41 i 42 pot donar lloc al pagament d'una indemnització superior a la que correspondria en cas de pèrdua total dels equipatges.

SECCIÓ 3. VEHICLES

Article 44. *Indemnització en cas de retard.*

§ 1 En cas de retard en la càrrega per causa imputable al transportista o de retard al lliurament d'un vehicle, el transportista ha de pagar, quan el drethavent provi que d'això ha resultat un perjudici, una indemnització l'import de la qual no pot excedir el preu del transport.

§ 2 Si el drethavent renuncia al contracte de transport, en cas de retard en la càrrega per causa imputable al transportista, el preu del transport s'ha de reembossar al drethavent. A més, aquest pot reclamar, si prova que ha resultat un perjudici d'aquest retard, una indemnització l'import de la qual no pot excedir el preu del transport.

Article 45. *Indemnització en cas de pèrdua.*

En cas de pèrdua total o parcial d'un vehicle, la indemnització que s'ha de pagar al drethavent pel dany provat es calcula d'acord amb el valor usual del vehicle i no pot excedir les 8.000 unitats de compte. Un remolc, amb càrrega o sense, es considera un vehicle independent.

Article 46. *Responsabilitat quant a altres objectes.*

§ 1 Pel que fa als objectes deixats al vehicle, o que estiguin als maleters (p. ex. maleters o baques d'equipatges, o d'esquí), sòlidament fixats al vehicle, el transportista només és responsable del dany causat per culpa seva. La indemnització total a pagar no pot excedir les 1.400 unitats de compte.

§ 2 Pel que fa als objectes fixats a l'exterior del vehicle, compresos els maleters esmentats al § 1, el transportista només és responsable en cas que es provi que el dany està motivat per un acte o per una omisió comesos pel transportista, o bé amb intenció de provocar-lo o de manera temerària i amb consciència que en podria resultar el dany.

Article 47. *Dret aplicable.*

Amb subjecció al que disposa la present secció, les disposicions de la secció 2 relatives a la responsabilitat respecte als equipatges també són aplicables als vehicles.

CAPÍTOL IV

Disposicions comunes

Article 48. *Inaplicabilitat del dret a invocar els límits de responsabilitat.*

Els límits de responsabilitat que preveuen les presents Regles uniformes, així com les disposicions del dret nacional que limitin les indemnitzacions a una quantitat determinada, no s'apliquen quan es provi que el dany és resultat d'un acte o d'una omisió comesos pel transportista, o bé amb intenció de provocar-lo, o de manera temerària i amb consciència que en podria resultar el dany.

Article 49. *Conversió i interessos.*

§ 1 Quan el càlcul d'indemnització impliqui la conversió de les quantitats expressades en unitats monetàries estrangeres, la conversió s'ha de fer d'acord amb el tipus de canvi del dia i del lloc de pagament de la indemnització.

§ 2 El drethavent pot demanar els interessos de la indemnització, calculats a raó del 5 per 100 anual, a partir del dia de la reclamació que preveu l'article 55 o, si no hi ha cap reclamació, des de la data de presentació de la demanda judicial.

§ 3 No obstant això, per a les indemnitzacions establertes en virtut dels articles 27 i 28, els interessos només comencen a comptar del dia en què es van produir els fets que van servir de base per determinar-ne l'import, si aquest dia és posterior al de la reclamació o al de presentació de la demanda judicial.

§ 4 Pel que fa als equipatges, els interessos només s'abonen quan la indemnització excedeixi les 16 unitats de compte per taló d'equipatges.

§ 5 Pel que fa als equipatges, si el drethavent, dins el termini convenient que li hagi estat fixat, no lliura al transportista els documents justificatius necessaris per liquidar definitivament la reclamació, no compten els interessos entre l'expiració del termini fixat i el lliurament efectiu dels documents.

Article 50. *Responsabilitat en cas d'accident nuclear.*

El transportista queda alliberat de la responsabilitat que li incumbeix en virtut de les presents Regles uniformes quan el dany hagi estat causat per un accident nuclear i quan, en aplicació de les lleis i reglaments d'un Estat que regulin la responsabilitat en l'àmbit de l'energia nuclear, sigui responsable d'aquest dany qui exploti una instal·lació nuclear o una altra persona que el substitueixi.

Article 51. *Persones de les quals respon el transportista.*

El transportista és responsable dels seus agents i de les altres persones al servei de les quals recorri per executar el transport, quan aquests agents o persones actuïn en l'exercici de les seves funcions. Els gestors d'infraestructura ferroviària en què s'efectuï el transport es consideren persones al servei de les quals recorre el transportista per executar el transport.

Article 52. *Altres accions.*

§ 1 En tots els casos en què s'apliquin les presents Regles uniformes no es pot exercir contra el transportista cap acció de responsabilitat, per qualsevol causa, si no és sota les condicions i límits que estableixen aquestes Regles uniformes.

§ 2 Això passa amb qualsevol acció que s'exerceixi contra els agents i altres persones de les quals respongui el transportista en virtut de l'article 51.

TÍTOL V

Responsabilitat del viatger

Article 53. *Principis particulars de responsabilitat.*

El viatger és responsable davant el transportista per qualsevol dany:

a) resultant de l'incompliment de les seves obligacions en virtut,

1. dels articles 10, 14 i 20.
2. de les disposicions particulars per al transport de vehicles, incloses en les condicions generals de transport, o
3. del Reglament relatiu al transport internacional per ferrocarril de mercaderies perilloses (RID), o

b) que siguin causats pels objectes o animals que s'emporti, llevat que provi que el dany ha estat motivat per circumstàncies que no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut evitar, malgrat del fet d'haver donat proves de la diligència requerida respecte a un viatger curós. Aquesta disposició no afecta la responsabilitat que pugui incumbir al transportista en virtut dels articles 26 i 33, § 1.

TÍTOL VI

Exercici dels drets

Article 54. *Comprovació de la pèrdua parcial o de l'avaría.*

§ 1 Quan el transportista descobreixi o presumeixi l'existència d'una pèrdua parcial o d'una avaria d'un objecte transportat sota custòdia seva (equipatges, vehicles), o el drethavent n'al·legui l'existència, el transportista està obligat a estendre sense demora i, si pot ser, en presència del drethavent, una acta en la qual es facin constar, segons la naturalesa del dany, l'estat de l'objecte i, en la mesura que sigui possible, la quantia del dany, la seva causa i el moment en què es va produir.

§ 2 S'ha de lliurar gratuïtament una còpia de l'acta al drethavent.

§ 3 Si el drethavent no accepta les comprovacions de l'acta, pot demanar que l'estat dels equipatges o del vehicle, així com la causa i l'import del dany siguin comprovats per un perit designat per les parts en el contracte de transport o per via judicial. El procediment queda sotmès a les lleis i reglaments de l'Estat en què s'estengui la acta de comprovació.

Article 55. *Reclamacions.*

§ 1 Les reclamacions relatives a la responsabilitat del transportista en cas de mort i de lesions de viatgers s'han d'adreçar per escrit al transportista contra qui es pugui exercir l'acció judicial. En el cas d'un transport objecte d'un contracte únic i efectuat per transportistes subsegüents, les reclamacions també es poden adreçar al primer o a l'últim transportista, així com al transportista que tingui la seva seu principal o la sucursal o l'establiment que hagi conclòs el contracte de transport a l'Estat del domicili o de residència habitual del viatger.

§ 2 Les altres reclamacions relatives al contracte de transport s'han d'adreçar per escrit al transportista designat a l'article 56, §§ 2 i 3.

§ 3 Els documents que el drethavent vulgui adjuntar a la reclamació perquè els considera útils els ha de presentar o bé en l'original, o bé en còpia, degudament legalitzades, si el transportista així ho sol·licita. Si es produeix el pagament de la reclamació, el transportista pot exigir la restitució del títol de transport, el taló d'equipatges i el taló de transport.

Article 56. *Transportistes que poden ser demandats.*

§ 1 L'acció judicial fonamentada en la responsabilitat del transportista en cas de mort i de lesions dels viatgers només es pot exercir contra un transportista responsable en el sentit de l'article 26, § 5.

§ 2 A reserva del que disposa el § 4, les altres accions judicials dels viatgers fonamentades en el contracte de transport només es poden exercir contra el primer o l'últim transportista o contra aquell que hagi efectuat la part del transport durant el qual s'hagi produït el fet generador de l'acció.

§ 3 Quan, en el cas de transports efectuats per transportistes subsegüents, el transportista que hagi de fer lliurament de l'equipatge o del vehicle estigui designat amb el seu consentiment en el taló d'equipatges o en el taló de transport, es pot entaular una acció davant d'ell, d'acord amb el § 2, encara que no hagi rebut els equipatges o el vehicle.

§ 4 L'acció judicial per restituir una quantitat pagada en virtut del contracte de transport es pot exercir contra el transportista que hagi percebut la quantitat esmentada o contra aquell a favor del qual s'hagi cobrat.

§ 5 L'acció judicial es pot exercir contra un transportista diferent dels que indica els §§ 2 i 4 quan es presenti com a demanda reconvençional o com a excepció en el procediment relatiu a una demanda principal fonamentada en el mateix contracte de transport.

§ 6 En la mesura que les presents Regles uniformes siguin aplicables al transportista substituït, també es pot entaular una acció davant d'aquest últim.

§ 7 Si el demandant pot elegir entre diversos transportistes, el seu dret d'opció s'extingeix des del moment en què s'entauli l'acció judicial contra un d'ells; també passa això si el demandant pot elegir entre un o diversos transportistes i un transportista substituït.

Article 57. *Competència.*

§ 1 Les accions judicials fonamentades en les presents Regles uniformes es poden entaular davant la jurisdicció dels estats membres designada de comú acord per les parts o davant la jurisdicció de l'Estat membre en el territori del qual el demandat tingui el seu domicili o la seva residència habitual, la seva seu principal o la sucursal o establiment que hagi conclòs el contracte de transport. No es poden entaular accions davant altres òrgans jurisdiccionals.

§ 2 Quan una acció fonamentada en les presents Regles uniformes s'hagi entaulat davant una jurisdicció competent de conformitat amb el § 1, o quan aquesta jurisdicció hagi dictat una sentència en un plet d'aquesta naturalesa, no es pot entaular cap nova acció per la mateixa causa entre les mateixes parts, llevat que la resolució de l'òrgan jurisdiccional davant el qual s'hagi entaulat la primera acció no pugui ser executada a l'Estat en què s'entauli la nova acció.

Article 58. *Extinció de l'acció en cas de mort i de lesions.*

§ 1 Qualsevol acció del drethavent fonamentada en la responsabilitat del transportista en cas de mort o de lesions de viatgers queda extingida si no es denuncia l'accident esdevingut al viatger, dins dels dotze mesos a partir del coneixement del dany, a un dels transportistes als quals es pugui presentar una reclamació d'acord amb l'article 55, § 1. En cas que el drethavent denunciï l'accident verbalment al transportista, aquest li ha de lliurar una certificació d'aquest avís verbal.

§ 2 No obstant això, no s'extingeix l'acció si:

a) dins del termini que preveu el § 1, el drethavent ha presentat una reclamació davant un dels transportistes que indica l'article 55, § 1;

b) dins del termini que preveu el § 1, el transportista responsable ha tingut coneixement per un altre mitjà de l'accident esdevingut al viatger;

c) l'accident no ha estat denunciat o ho ha estat amb retard, per circumstàncies que no siguin imputables al drethavent;

d) el drethavent presenta la prova que l'accident ha estat causat per culpa del transportista.

Article 59. *Extinció de l'acció derivada del transport d'equipatges.*

§ 1 La recepció dels equipatges per part del drethavent extingeix qualsevol acció contra el transportista, derivada del contracte de transport, en cas de pèrdua parcial, avaria o retard al lliurament.

§ 2 No obstant això, no s'extingeix l'acció:

a) en cas de pèrdua parcial o d'avaria,

1. si la pèrdua o l'avaria ha estat comprovada d'acord amb l'article 54 abans de la recepció dels equipatges;

2. si la comprovació que s'hauria d'haver fet d'acord amb l'article 54 no s'ha efectuat per culpa només del transportista;

b) en el cas de dany no aparent l'existència del qual es comprova després que el drethavent rebi els equipatges, si el drethavent,

1. sol·licita la comprovació d'acord amb l'article 54 immediatament després del descobriment del dany i com a molt tard dins dels tres dies següents a la recepció dels equipatges, i

2. prova, a més, que el dany s'ha produït entre el moment en què el transportista es fa càrrec de la mercaderia i el lliurament;

c) en cas de retard en el lliurament, si el drethavent ha fet valer els seus drets davant un dels transportistes que assenyalava l'article 56, § 3, en un termini que no excedeixi els vint-i-un dies;

d) si el drethavent presenta proves que el dany ha estat causat per culpa del transportista.

Article 60. *Prescripció.*

§ 1 Les accions per danys i perjudicis basades en la responsabilitat del transportista en cas de mort i de lesions de viatgers prescriuen:

a) pel que fa al viatger, als tres anys, que es compten a partir de l'endemà de l'accident;

b) respecte als altres drethavents, als tres anys, que es compten a partir de l'endemà de la mort del viatger, sense que, no obstant això, aquest termini pugui sobrepassar els cinc anys a partir de l'endemà de l'accident.

§ 2 Les altres accions nascudes del contracte de transport prescriuen quan transcorre un any. No obstant això, prescriuen als dos anys si es tracta d'una acció fonamentada en un dany resultant d'un acte o una omisió comesos, o bé amb intenció de provocar aquest dany, o bé temeràriament i amb consciència que en podria resultar aquest dany.

§ 3 El termini de prescripció que preveu el § 2 corre:

a) per a l'acció d'indemnització per pèrdua total: des del catorzè dia següent al d'expiració del termini que preveu l'article 22, § 3;

b) per a l'acció d'indemnització per pèrdua parcial, avaria o retard al lliurament: des del dia en què hagi tingut lloc el lliurament;

c) per a totes les altres accions relatives al transport de viatgers: des del dia d'expiració de la validesa del títol de transport.

El dia indicat com a punt de partida de la prescripció mai ha d'estar comprès en el termini.

§ 4 En cas de reclamació per escrit d'acord amb l'article 55 a la qual s'adjuntin els documents justificatius necessaris, la prescripció s'ha de suspendre fins al dia en què el transportista rebutgi per escrit la reclamació i restitueixi els documents que s'hi adjunten. En cas d'acceptació parcial de la reclamació, la prescripció només ha de reprendre el seu curs per a la part de la reclamació que continuï en litigi. La prova de la recepció de la reclamació o de la resposta i de la restitució dels documents és a càrrec de la part que invoqui aquest fet. Les reclamacions posteriors que tinguin el mateix objecte no suspensen la prescripció.

§ 5 No es pot exercir l'acció que hagi prescrit, ni en forma de demanda de reconvençió o d'excepció.

§ 6 A reserva d'això, la suspensió i la interrupció de la prescripció les ha de regular el dret nacional.

TÍTOL VII

Relacions entre transportistes

Article 61. *Repartiment del preu del transport.*

§ 1 Qualsevol transportista està obligat a pagar als transportistes interessats la part que els correspongui del preu de transport que hagin percebut o que haurien hagut de percebre. Les modalitats de pagament han de quedar fixades per conveni entre els transportistes.

§ 2 L'article 6, § 3, l'article 16, § 3 i l'article 25 també s'apliquen en les relacions entre transportistes subsegüents.

Article 62. *Dret de repetició.*

§ 1 El transportista que hagi pagat una indemnització en virtut de les presents Regles uniformes té dret a repetir contra els transportistes que hagin participat en el transport d'acord amb les disposicions següents:

a) el transportista causant del dany en sigui l'únic responsable;

b) si són diversos els transportistes causants del dany, cadascun ha de respondre del dany que hagi causat; si la distinció és impossible, la càrrega de la indemnització s'ha de repartir entre ells, conforme als principis enunciats a la lletra c);

c) si no es pot provar que el dany ha estat causat per un o diversos transportistes determinats, la càrrega de la indemnització s'ha de repartir entre tots els transportistes que hagin participat en el transport, a excepció dels que demostrin que no van ser causants del dany esdevingut; el repartiment s'ha de fer proporcionalment a la part del preu del transport que correspongui a cadascun dels transportistes.

§ 2 En cas d'insolvència d'un d'aquests transportistes, la part que li correspongui i que hagi deixat de pagar s'ha de repartir entre tots els altres transportistes que hagin intervingut en el transport, proporcionalment a la part del preu del transport que correspongui a cadascun.

Article 63. *Procediment en cas de repetició.*

§ 1 El transportista contra el qual s'entauli una acció de repetició mai està facultat per impugnar el fonament d'un pagament efectuat pel transportista que l'hagi entaulat en virtut de l'article 62, quan la indemnització s'hagi fixat judicialment després d'haver-lo citat degudament i d'haver-li facilitat l'oportunitat d'intervenir en el procés. El jutge encarregat de l'acció principal fixa els terminis con-

cedits per a la notificació de la demanda i per a la intervenció.

§ 2 El transportista que vulgui entaular la seva acció ha de formular la demanda en una sola i única instància contra tots els transportistes amb els quals no hagi transigit, sota pena de perdre la seva acció contra els que no hagi citat.

§ 3 El jutge ha de resoldre en una mateixa sentència totes les accions de què sigui competent sotmeses a la seva decisió.

§ 4 El transportista que vulgui fer valer la seva acció pot entaular-la davant els tribunals de l'Estat en el territori del qual algun dels transportistes participants en el transport tingui la seva seu principal o la sucursal o l'establiment que hagi conclòs el contracte de transport.

§ 5 Quan l'acció s'hagi d'entaular contra diversos transportistes, el transportista que l'exerceixi pot elegir per fer-ho qualsevol dels tribunals competents en virtut del § 4.

§ 6 No es poden entaular accions en la instància relativa a la demanda d'indemnització exercida pel dret-havent en el contracte de transport.

Article 64. *Acords relatius a les accions.*

Els transportistes gaudeixen de llibertat per convenir entre ells disposicions que deixin sense efecte el que disposen els articles 61 i 62.

REGLES UNIFORMES RELATIVES AL CONTRACTE DE TRANSPORT INTERNACIONAL PER FERROCARRIL DE MERCADERIES (CIM-APÈNDIX B DEL CONVENI)

TÍTOL PRIMER

Generalitats

Article 1. *Camp d'aplicació.*

§ 1 Les presents Regles uniformes s'apliquen a qualsevol contracte de transport ferroviari de mercaderies a títol onerós quan el lloc de recepció de la mercaderia i el lloc previst de lliurament estiguin situats en dos estats membres diferents. Això té lloc siguin quins siguin el domicili o la seu i la nacionalitat de les parts en el contracte de transport.

§ 2 Les presents Regles uniformes també s'apliquen als contractes de transport ferroviari de mercaderies a títol onerós quan el lloc de recepció de la mercaderia i el lloc previst de lliurament estiguin situats en dos estats membres diferents i almenys un dels dos sigui Estat membre, i quan les parts en el contracte convinguin que el contracte quedi sotmès a aquestes Regles uniformes.

§ 3 Quan un transport internacional que sigui objecte d'un contracte únic inclogui, com a complement al transport transfronterer per ferrocarril, un transport per carretera o per navegació interna en trànsit interior d'un Estat membre, s'han d'aplicar les presents Regles uniformes.

§ 4 Quan un transport internacional que sigui objecte d'un contracte únic inclogui, com a complement al transport ferroviari, un transport marítim o un transport transfronterer per navegació interna, s'han d'aplicar les presents Regles uniformes si el transport marítim o el transport per navegació interna s'efectua sobre línies incloses a la llista de línies que preveu l'article 24, § 1, del Conveni.

§ 5 Les presents Regles uniformes no s'apliquen als transports efectuats entre estacions situades en el territori

d'estats limítrofs quan la infraestructura d'aquestes estacions sigui gestionada per un o diversos gestors d'infraestructura que depenguin exclusivament només d'un dels estats.

§ 6 Cada Estat part en un conveni relatiu al transport internacional directe per ferrocarril de mercaderies i de naturalesa comparable a les presents Regles uniformes pot declarar, quan remeti una sol·licitud d'adhesió al Conveni, que només aplica aquestes Regles uniformes als transports efectuats sobre una part de la infraestructura ferroviària situada en el seu territori. Aquesta part de la infraestructura ferroviària s'ha de definir amb precisió i ha d'estar connectada amb la infraestructura ferroviària d'un Estat membre. Quan un Estat hagi fet la declaració abans esmentada, aquestes Regles uniformes només s'han d'aplicar amb la condició que:

a) el lloc de recepció de la mercaderia o el lloc de lliurament, així com l'itinerari, previstos en el contracte de transport, estiguin situats en la infraestructura designada, o

b) que la infraestructura designada connecti la infraestructura de dos estats membres i s'hagi previst en el contracte de transport com a itinerari per a un transport de trànsit.

§ 7 L'Estat que hagi fet una declaració d'acord amb el § 6 pot renunciar-hi en qualsevol moment i n'ha d'informar el dipositari. Aquesta renúncia té efecte un mes després de la data en què el dipositari l'hagi posat en coneixement dels estats membres. La declaració no produeix efecte quan el conveni a què es refereix el § 6, primera frase, deixi d'estar vigent per a aquest Estat.

Article 2. *Prescripcions de dret públic.*

Els transports a què s'apliquen les presents Regles uniformes queden sotmesos a les prescripcions de dret públic, en especial a les disposicions relatives al transport de mercaderies perilloses, així com a les disposicions de dret duaner i a les relatives a la protecció d'animals.

Article 3. *Definicions.*

Als fins de les presents Regles uniformes, s'entén per:

a) «transportista», el transportista contractual amb qui l'expedidor hagi conclòs el contracte de transport en virtut d'aquestes Regles uniformes, o un transportista subsegüent, que sigui responsable sobre la base d'aquest contracte;

b) «transportista substituït», un transportista que no ha conclòs el contracte de transport amb l'expedidor, però a qui el transportista a què es refereix la lletra a) hagi confiat, totalment o parcialment, l'execució del transport per ferrocarril;

c) «condicions generals de transport», les condicions del transportista en forma de condicions generals o de tarifes legalment en vigor en cada Estat membre i que, mitjançant la conclusió del contracte de transport, se n'hagin convertit en part integrant;

d) «unitat de transport intermodal», els contenidors, caixes mòbils, semiremolcs o altres unitats de càrrega similars utilitzades en transport intermodal.

Article 4. *Excepcions.*

§ 1 Els estats membres poden concloure acords que prevegin excepcions a les presents Regles uniformes per als transports efectuats exclusivament entre dos estacions situades a una banda de la frontera i a l'altra, quan no hi hagi una altra estació entre les dues.

§ 2 Per als transports efectuats entre dos estats membres que transitin per un Estat no membre, els estats afectats poden concloure acords que facin excepció a les presents Regles uniformes.

§ 3 Els acords a què es refereixen els §§ 1 i 2, inclosa la posada en vigor, s'han de comunicar a l'Organització Intergovernamental per als Transports Internacionals Ferroviaris. El secretari general de l'Organització n'ha d'informar els estats membres i les empreses interessades.

Article 5. *Dret vinculant.*

Llevat que hi hagi alguna clàusula en contra establerta en les presents Regles uniformes, és nul·la i no produeix cap efecte qualsevol estipulació que, directament o indirectament, faci excepció d'aquestes Regles uniformes. La nul·litat d'aquestes estipulacions no suposa la nul·litat d'altres disposicions del contracte de transport. No obstant això, un transportista pot assumir més responsabilitat i obligacions que les que preveuen les presents Regles uniformes.

TÍTOL II

Conclusió i execució del contracte de transport

Article 6. *Contracte de transport.*

§ 1 Pel contracte de transport, el transportista es compromet a transportar la mercaderia a títol oneroso al lloc de destí i a fer-ne lliurament al destinatari.

§ 2 El contracte de transport s'ha de fer constar per mitjà d'una carta de port d'acord amb un model uniforme. No obstant això, la falta, la irregularitat o la pèrdua de la carta de port no afecten ni l'existència ni la validesa del contracte, que queda sotmès a les presents Regles uniformes.

§ 3 La carta de port ha d'anar signada per l'expedidor i el transportista. La signatura es pot reemplaçar per un segell, una indicació de la màquina comptable o per qualsevol altre mitjà apropiat.

§ 4 El transportista ha de certificar de forma adequada en el duplicat de la carta de port la recepció de la mercaderia i fer lliurament d'aquest duplicat a l'expedidor.

§ 5 La carta de port no té el valor d'un coneixement.

§ 6 S'ha d'emetre una carta de port per a cada enviament. Llevat que hi hagi un conveni en contra entre l'expedidor i el transportista, una mateixa carta de port només es pot referir a la càrrega d'un únic vagó.

§ 7 En el cas d'un transport que circuli pel territori duaner de la Comunitat Europea o el territori en què s'apliqui el procediment de trànsit comú, cada enviament ha d'anar acompanyat d'una carta de port que respongui als requisits que estableix l'article 7.

§ 8 Les associacions internacionals de transportistes han d'establir els models uniformes de cartes de port d'acord amb les associacions internacionals de la clientela i els organismes competents en matèria duanera dels estats membres, així com amb qualsevol organització intergovernamental d'integració econòmica regional que tingui atribuïda competències per legislar per si mateixa en matèria duanera.

§ 9 La carta de port, inclòs el duplicat, es pot emetre en forma de registre electrònic de dades, que es puguin transformar en signes llegibles d'escriptura. Els procediments utilitzats per al registre i el tractament de dades han de ser equivalents des del punt de vista funcional, en particular pel que fa a la força probatòria de la carta de port representada per les dades esmentades.

Article 7. *Contingut de la carta de port.*

§ 1 La carta de port ha de contenir les indicacions següents:

- a) el lloc i la data de la seva emissió;
- b) el nom i l'adreça de l'expedidor;
- c) el nom i l'adreça del transportista que hagi conclòs el contracte de transport;
- d) el nom i l'adreça de la persona a qui es lliura efectivament la mercaderia, si no és al transportista a què es refereix la lletra c);
- e) el lloc i la data de recepció de la mercaderia;
- f) el lloc de lliurament;
- g) el nom i l'adreça del destinatari;
- h) la denominació de la naturalesa de la mercaderia i del tipus d'emballatge i, respecte a les mercaderies perilloses, la denominació que preveu el Reglament relatiu al transport internacional per ferrocarril de mercaderies perilloses (RID);
- i) el nombre de paquets i els signes i números particulars necessaris per identificar els enviaments al detall;
- j) el número del vagó en cas de transport per vagons complets;
- k) el número del vehicle ferroviari que rodi sobre les seves pròpies rodes, en cas que sigui remès per transportar-lo com a mercaderia;
- l) a més, en el cas d'unitats de transport intermodal, la categoria, el nombre o altres característiques necessàries per identificar-les;
- m) el pes brut de la mercaderia o la quantitat de mercaderia expressada d'altres formes;
- n) enumeració detallada dels documents requerits per les duanes o altres autoritats administratives que acompanyin la carta de port o que estan a disposició del transportista davant una autoritat degudament designada o davant un organisme designat en el contracte.
- o) les despeses referents al transport (preu del transport, despeses accessòries, drets duaners i altres despeses en què s'hagi incorregut a partir de la conclusió del contracte fins al lliurament), en la mesura que les hagi d'abonar el destinatari, o qualsevol altra indicació que les despeses les deu el destinatari.
- p) la indicació que el transport està sotmès, malgrat qualsevol clàusula en contra, a les presents Regles uniformes:

§ 2 Si s'escau, la carta de port ha de contenir, a més, les indicacions següents:

- a) en cas de transport per transportistes subsegüents, el transportista que hagi de lliurar la mercaderia, quan el transportista hagi donat el consentiment a la indicació en la carta de port;
- b) les despeses que l'expedidor pren a càrrec seu;
- c) l'import del reembossament que hagi de percebre en el moment del lliurament de la mercaderia;
- d) el valor declarat de la mercaderia i l'import que representa l'interès especial en el lliurament;
- e) el termini convingut en què el transport s'ha d'efectuar;
- f) l'itinerari convingut;
- g) una llista de documents no esmentats al § 1, lletra n), lliurats al transportista;
- h) les indicacions de l'expedidor relatives al nombre i designació dels precintes col·locats al vagó.

§ 3 Les parts en el contracte del transport poden posar en la carta de port qualsevol altra indicació que considerin necessària.

Article 8. Responsabilitat per les dades consignades en la carta de port.

§ 1 L'expedidor respon de qualsevol despesa i dany que hagi de suportar el transportista pel fet:

a) de les dades consignades per l'expedidor en la carta de port que siguin irregulars, inexactes, incompletes o estiguin inscrites en un lloc diferent del reservat a cadascuna;

b) de l'omissió per part de l'expedidor de les dades que prescriu el RID.

§ 2 Si, a sol·licitud de l'expedidor, el transportista consigna dades en la carta de port, es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que actua per compte de l'expedidor.

§ 3 Si la carta de port no conté la indicació que preveu l'article 7, § 1, lletra p), el transportista és responsable de tots els danys i perjudicis soferts pel drethavent a causa d'aquesta ommissió.

Article 9. Mercaderies perilloses.

Quan l'expedidor hagi omès de fer les inscripcions que prescriu el RID, el transportista, en qualsevol moment i segons les circumstàncies, pot fer descarregar o destruir les mercaderies o fer-les inofensives, sense que això sigui objecte d'indemnització, excepte en cas que hagi tingut coneixement del caràcter perillós de la mercaderia en el moment de rebre-la.

Article 10. Pagament de les despeses.

§ 1 Llevat que hi hagi un conveni en contra entre l'expedidor i el transportista, les despeses (preu del transport, despeses accessòries, drets duaners i altres despeses en què s'hagi incorregut des del moment de conclusió del contracte fins al lliurament) les ha d'abonar l'expedidor.

§ 2 Quan, en virtut d'un conveni entre l'expedidor i el transportista, les despeses siguin a càrrec del destinatari i aquest no hagi retirat la carta de port ni hagi fet valer els seus drets d'acord amb l'article 17, § 3, ni tampoc hagi modificat el contracte de transport d'acord amb l'article 18, l'expedidor continua estant obligat a pagar les despeses.

Article 11. Comprovació.

§ 1 El transportista té dret a comprovar, en qualsevol moment, si s'han respectat les condicions de transport i si l'enviament respon a les dades que l'expedidor ha consignat. Quan la comprovació es refereixi al contingut de l'enviament, sempre que sigui possible s'ha de fer en presència del drethavent; en els casos en què això no sigui possible, el transportista ha de cridar dos testimonis independents, si no hi ha altres disposicions de les lleis i reglaments de l'Estat en el qual té lloc la comprovació.

§ 2 Si l'enviament no respon a les dades consignades en la carta de port o si no s'han respectat les disposicions relatives al transport de mercaderies admeses sota condició, el resultat de la comprovació s'ha d'esmentar en el full de la carta de port que acompanyi la mercaderia i, en cas que el transportista encara tingui el duplicat de la carta de port, també sobre el duplicat. En aquest cas, les despeses ocasionades per la comprovació graven la mercaderia, llevat que s'hagin abonat a l'acte.

§ 3 Quan l'expedidor efectui la càrrega, té dret a exigir que el transportista comprovi l'estat de la mercaderia i el seu embalatge, així com l'exactitud de les dades de la carta de port relatives al nombre de paquets, les seves marques i números, així com el pes brut o la quantitat

indicada d'una altra manera. El transportista no està obligat a procedir a la comprovació si no té els mitjans adequats per fer-ho.

El transportista pot reclamar el pagament de les despeses de comprovació. S'ha de deixar constància del resultat de les comprovacions en la carta de port.

Article 12. Força probatòria de la carta de port.

§ 1 La carta de port dóna fe, llevat que hi hagi una prova en contra, de la conclusió i de les condicions del contracte de transport i de la recepció de la mercaderia per part del transportista.

§ 2 Quan el transportista hagi efectuat la càrrega, la carta de port dóna fe, llevat de prova en contra, de l'estat de la mercaderia i del seu embalatge indicat en la carta de port, o si no hi ha aquestes indicacions, del bon estat aparent en el moment de la recepció pel transportista i de l'exactitud de les dades de la carta de port relatives al nombre de paquets, les seves marques i els seus números, així com del pes brut o de la quantitat indicada d'una altra manera.

§ 3 Quan l'expedidor hagi efectuat la càrrega, la carta de port ha de donar fe, llevat de prova en contra, de l'estat de la mercaderia i del seu embalatge indicat en la carta de port, o si no hi ha aquestes indicacions, del bon estat aparent i de l'exactitud de les dades del § 2, només en cas que el transportista les hagi comprovat i hagi reflectit el resultat corresponent a la comprovació en la carta de port.

§ 4 No obstant això, la carta de port no en dóna fe quan inclogui una reserva motivada. Una reserva pot estar motivada, en particular, a causa que el transportista no tingui els mitjans adequats per comprovar si l'enviament respon a les indicacions efectuades en la carta de port.

Article 13. Càrrega i descàrrega de la mercaderia.

§ 1 L'expedidor i el transportista han de convenir sobre a qui incumbeix la càrrega i la descàrrega de la mercaderia. A falta d'aquest conveni, la càrrega i la descàrrega incumbeixen al transportista respecte als paquets, mentre que respecte als vagons complets, la càrrega incumbeix a l'expedidor i la descàrrega, una vegada efectuada el lliurament, al destinatari.

§ 2 L'expedidor és responsable de totes les conseqüències d'una càrrega defectuosa portada a terme per ell mateix i ha de reparar, especialment, el dany que hagi sofert el transportista per aquesta causa. La prova de la càrrega defectuosa incumbeix al transportista.

Article 14. Embalatge.

L'expedidor és responsable davant el transportista de tots els danys i despeses que hagin estat originats per la falta o el defecte d'embalatge de la mercaderia, llevat que, sent el defecte aparent o conegut del transportista en el moment de la recepció, el transportista no hagi efectuat reserves sobre el defecte.

Article 15. Compliment de les formalitats administratives.

§ 1 L'expedidor ha d'adjuntar a la carta de port o posar-los a disposició del transportista, abans del lliurament de la mercaderia, els documents necessaris, i ha de proporcionar-li totes les informacions adequades amb la finalitat de complir les formalitats exigides per les duanes o per altres autoritats administratives.

§ 2 El transportista no està obligat a examinar si aquesta documentació i informació és exacta o suficient.

L'expedidor és responsable davant el transportista de tots els danys que puguin resultar de la falta, insuficiència o irregularitat de la dita documentació i informació, excepte en el cas de culpa del transportista.

§ 3 El transportista és responsable de les conseqüències de la pèrdua o de la indeguda utilització de la documentació reflectida en la carta de port i que l'acompanyi o que li hagi estat confiada, llevat que la pèrdua o el dany ocasionats per la utilització indeguda dels documents hagin estat causats per circumstàncies que el transportista no hagi pogut evitar i les conseqüències de les quals no hagi pogut obviar. No obstant això, la possible indemnització no pot excedir la prevista per al cas de pèrdua de la mercaderia.

§ 4 L'expedidor, mitjançant una indicació efectuada en la carta de port, o el destinatari que doni una ordre en virtut de l'article 18, § 3, pot sol·licitar:

a) assistir personalment al compliment de les formalitats exigides per les duanes o per altres autoritats administratives o fer-s'hi representar per un mandatari, per poder proporcionar tota la informació necessària i formular qualsevol observació que pugui ser útil.

b) efectuar per si mateix les formalitats requerides per les duanes o per altres autoritats administratives o fer-les complir per un mandatari, en la mesura que ho permetin les lleis i reglaments de l'Estat on es portin a terme;

c) procedir al pagament dels drets duaners i altres despeses, quan assisteixi personalment o per mediació del seu mandatari al compliment de les formalitats requerides per les duanes o per altres autoritats administratives, o les porti a terme, en la mesura que ho permetin les lleis i reglaments de l'Estat on s'efectuïn.

En aquests casos, ni l'expedidor ni el destinatari que tingui dret a disposar de la mercaderia, ni el seu mandatari, en poden prendre possessió.

§ 5 Si, per al compliment de les formalitats exigides per les duanes o altres autoritats administratives, l'expedidor ha designat un lloc en què les prescripcions vigents no permetin efectuar-les, o en cas que hagi disposat, respecte a aquestes formalitats, qualsevol altre manera de procedir que no sigui factible, el transportista ha d'actuar de la manera que consideri més favorable per als interessos del drethavent i ha de comunicar a l'expedidor les mesures adoptades.

§ 6 Si l'expedidor s'ha fet càrrec del pagament dels drets duaners, el transportista pot complir les formalitats duaneres a elecció seva, o bé en ruta, o al lloc de destí.

§ 7 No obstant això, el transportista pot procedir d'acord amb el que disposa el § 5, si el destinatari no ha retirat la carta de port en el termini que preveuen les disposicions vigents al lloc de destí.

§ 8 L'expedidor ha d'observar les prescripcions duaneres o d'altres autoritats administratives quant a l'emballatge i a l'embolcallament de les mercaderies. Si l'expedidor no ha embalat o embolcallat les mercaderies d'acord amb les prescripcions esmentades, ho pot fer el transportista; les despeses resultants graven la mercaderia.

Article 16. *Terminis de lliurament.*

§ 1 L'expedidor i el transportista han de convenir el termini de lliurament. A falta de conveni sobre això, el termini no pot ser superior al que resulta dels §§ 2 a 4.

§ 2 Amb subjecció al que disposen els §§ 3 i 4, els terminis màxims de lliurament són els següents:

a) per als vagons complets,
termini d'expedició: 12 hores,
termini de transport, per fracció indivisible de 400 km: 24 hores;

b) per als enviaments de detall,
termini d'expedició: 24 hores,
termini de transport, per fracció indivisible de 200 km: 24 hores;

Les distàncies es refereixen a l'itinerari convingut i, si no, a l'itinerari més curt possible.

§ 3 El transportista pot fixar terminis suplementaris per temps determinat en els casos següents:

a) enviaments que utilitzin,
línies amb ample de vies diferent,
el mar, o una via navegable interior,
una carretera, quan no hi hagi enllaç ferroviari;

b) circumstàncies extraordinàries que determinin un desenvolupament anormal del trànsit o dificultats anormals en l'explotació.

La durada dels terminis suplementaris ha de figurar en les condicions generals de transport.

§ 4 El termini de lliurament comença a comptar a partir de la recepció de la mercaderia; es prolonga pel temps que duri l'estada esdevinguda sense culpa del transportista. El termini de lliurament se suspèn els diumenges i dies festius legals.

Article 17. *Lliurament.*

§ 1 El transportista ha de lliurar la carta de port i la mercaderia al destinatari, al lloc de lliurament previst, contra rebut i pagament dels crèdits resultants del contracte de transport.

§ 2 Estan assimilats al lliurament al destinatari, quan s'efectuïn de conformitat amb les prescripcions vigents al lloc de lliurament:

a) el lliurament de la mercaderia a les autoritats de duanes o de consums als seus locals d'expedició o als seus magatzems, quan aquests no estiguin sota la custòdia del transportista;

b) l'emmagatzematge de la mercaderia en locals del transportista o en els dipòsits d'un comissionista-expedidor o en un magatzem públic.

§ 3 Una vegada arribada la mercaderia al lloc de lliurament, el destinatari pot exigir al transportista el lliurament de la carta de port i de la mercaderia. Si es comprova la pèrdua de la mercaderia, o la mercaderia no arriba a l'expiració del termini que preveu l'article 29, § 1, el destinatari pot fer valer, en el seu propi nom i davant el transportista, els drets resultants en favor seu del contracte de transport.

§ 4 El drethavent pot refusar l'acceptació de la mercaderia, fins i tot després de rebuda la carta de port i d'haver pagat els crèdits resultants del contracte de transport, fins que no es procedeixi a fer les comprovacions que hagi sol·licitat per deixar constància d'un dany al·legat.

§ 5 En la resta de casos, el lliurament de la mercaderia s'ha d'efectuar d'acord amb les disposicions vigents al lloc de lliurament.

§ 6 Si la mercaderia s'ha lliurat sense percebre prèviament un reembossament pel valor gravat de la mercaderia, el transportista està obligat a indemnitzar l'expedidor fins a l'import del reembossament, deixant de banda el seu dret a repetir davant el destinatari.

Article 18. *Dret a disposar de la mercaderia.*

§ 1 L'expedidor té dret a disposar de la mercaderia i modificar, mitjançant ordres ulteriors, el contracte de transport. En especial, pot sol·licitar al transportista:

- a) detenir el transport de la mercaderia;
- b) ajornar el lliurament de la mercaderia;
- c) lliurar la mercaderia a un destinatari diferent del consignat en la carta de port.
- d) lliurar la mercaderia en un lloc diferent de l'indicat en la carta de port.

§ 2 El dret de l'expedidor a modificar el contracte de transport, fins i tot en possessió del duplicat de la carta de port, s'extingeix en els casos en què el destinatari:

- a) ha retirat la carta de port;
- b) ha acceptat la mercaderia;
- c) ha fet valer els seus drets d'acord amb l'article 17, § 3;
- d) estigui autoritzat, d'acord amb el § 3, per donar ordres; a partir d'aquest moment el transportista s'ha d'atenir a les ordres i a les instruccions del destinatari.

§ 3 El dret a modificar el contracte de transport correspon al destinatari des que s'emeti la carta de port, llevat que l'expedidor efectui una indicació en contra en la carta de port.

§ 4 El dret del destinatari a modificar el contracte de transport s'extingeix quan:

- a) retira la carta de port;
- b) accepta la mercaderia;
- c) fa valer els seus drets d'acord amb l'article 17, § 3;
- d) disposa, d'acord amb el § 5, el lliurament de la mercaderia a un tercer i quan aquest faci valer els seus drets d'acord amb l'article 17, § 3;

§ 5 Si el destinatari ha disposat el lliurament de la mercaderia a un tercer, aquest no està autoritzat a modificar el contracte de transport.

Article 19. *Exercici del dret de disposició.*

§ 1 Quan l'expedidor, o en el cas de l'article 18, § 3, el destinatari, vulguin modificar per ordres ulteriors el contracte de transport, han de presentar al transportista el duplicat de la carta de port en què s'han d'indicar les modificacions.

§ 2 L'expedidor, o en el cas de l'article 18, § 3, el destinatari, ha de rescabalar el transportista de les despeses i del perjudici que suposi l'execució de les modificacions posteriors.

§ 3 L'execució de les modificacions posteriors ha de ser factible, lícita i raonablement exigible en el moment en què les ordres arribin a qui les ha d'executar i, en especial, no ha d'obstaculitzar l'explotació normal de l'empresa del transportista ni perjudicar els expedidors o destinataris d'altres enviaments.

§ 4 Les modificacions ulteriors no han de produir l'efecte de dividir l'enviament.

§ 5 Quan, a causa de les condicions que preveu el § 3, el transportista no pugui executar les ordres que rebí, n'ha d'informar immediatament a qui hagi emès les ordres.

§ 6 En cas de culpa del transportista, aquest és responsable de les conseqüències de la falta d'execució o de l'execució defectuosa d'una modificació ulterior. No obstant això, la indemnització que pugui correspondre no ha d'excedir la prevista per als casos de pèrdua de la mercaderia.

§ 7 El transportista que doni curs a les modificacions posteriors sol·licitades per l'expedidor sense exigir la presentació del duplicat de la carta de port és responsable del dany que en resulti davant el destinatari, si s'ha remès al destinatari el duplicat de la carta de port. No obstant això, la possible indemnització no pot excedir la prevista per als casos de pèrdua de la mercaderia.

Article 20. *Impediments per al transport.*

§ 1 En cas que hi hagi un impediment per procedir al transport, el transportista ha de decidir si és preferible transportar d'ofici la mercaderia modificant l'itinerari o si convé, en interès del drethavent, sol·licitar-li instruccions; li ha de facilitar qualsevol informació de què disposi que pugui ser útil.

§ 2 Si no és possible continuar el transport, el transportista ha de demanar instruccions a qui tingui dret a disposar de la mercaderia. Si el transportista no pot rebre instruccions en un termini raonable, ha d'adoptar les mesures que li semblin més favorables als interessos de qui tingui dret a disposar de la mercaderia.

Article 21. *Impediments per al lliurament.*

§ 1 En cas que hi hagi un impediment per efectuar el lliurament, el transportista ho ha de comunicar sense demora a l'expedidor i demanar-li instruccions, excepte en cas que l'expedidor hagi demanat mitjançant una indicació en la carta de port que li retornin la mercaderia d'ofici si sorgeix algun impediment per fer-ne el lliurament.

§ 2 Quan l'impediment per al lliurament cessi abans de l'arribada de les instruccions de l'expedidor al transportista, la mercaderia s'ha de lliurar al destinatari. Se n'ha d'informar l'expedidor sense demora.

§ 3 En cas que el destinatari rebutgi la mercaderia, l'expedidor té dret a donar instruccions, encara que no pugui presentar el duplicat de la carta de port.

§ 4 Quan l'impediment per al lliurament sorgeixi després que el destinatari hagi modificat el contracte de transport d'acord amb l'article 18, §§ 3 a 5, el transportista n'ha d'informar el destinatari.

Article 22. *Conseqüències dels impediments per al transport i per al lliurament.*

§ 1 El transportista té dret al reembossament de les despeses originades per:

- a) la seva petició d'instruccions;
- b) l'execució de les instruccions rebudes;
- c) el fet que les instruccions rebudes no li arribin o no ho facin a temps,
- d) el fet que hagi adoptat una decisió d'acord amb l'article 20, § 1, sense haver demanat instruccions, llevat que aquestes despeses siguin ocasionades per culpa seva. En particular, pot percebre el preu del transport aplicable per l'itinerari utilitzat i disposar dels terminis corresponents.

§ 2 En els casos que preveuen l'article 20, § 2, i l'article 21, § 1, el transportista pot a fer la descàrrega immediata de la mercaderia a càrrec del drethavent. Una vegada efectuada la descàrrega, es considera conclòs el transport. El transportista llavors assumeix la custòdia de la mercaderia per compte del drethavent. No obstant això, pot confiar la mercaderia a un tercer i en aquest cas només és responsable de l'elecció encertada d'aquest últim. La mercaderia continua estant gravada pels crèdits que resultin del contracte del transport i per qualsevol una altra despesa.

§ 3 El transportista pot fer que es vengui la mercaderia sense esperar instruccions del drethavent quan la naturalesa perible o l'estat de la mercaderia ho justifiqui, o quan les despeses de custòdia siguin desproporcionades en relació amb el valor de la mercaderia. En els altres casos, també pot fer que es procedeixi a la venda quan, dins d'un termini raonable, no hagi rebut instruccions en contra del drethavent, l'execució de la qual es pugui exigir equitativament.

§ 4 Si la mercaderia ha estat venuda, el producte de la venda, una vegada deduïdes les despeses que graven la mercaderia, s'ha de posar a disposició del drethavent. Si el producte és inferior a aquestes despeses, l'expedidor ha de pagar la diferència.

§ 5 El mode de procedir a la venda s'ha de regir per les lleis i reglaments vigents al lloc en què estigui la mercaderia, o pel costum del lloc esmentat.

§ 6 Si, en cas que hi hagi un impediment per al transport o per al lliurament, l'expedidor no dona instruccions en un termini raonable i l'impediment per al transport o el lliurament no es pot eliminar d'acord amb els §§ 2 i 3, el transportista pot tornar la mercaderia a l'expedidor o, en cas justificat, destruir-la, a càrrec de l'expedidor.

TÍTOL III

Responsabilitat

Article 23. Fonament de la responsabilitat.

§ 1 El transportista és responsable del dany que resulti de la pèrdua total o parcial i de l'avaria de la mercaderia, sobrevinguts des del moment de la recepció fins al lliurament de la mercaderia, així com del dany que resulti d'excedir el termini de lliurament, sigui quina sigui la infraestructura ferroviària utilitzada.

§ 2 El transportista queda exempt d'aquesta responsabilitat si la pèrdua, l'avaria o el fet d'excedir el termini de lliurament han estat causats per culpa del drethavent, per una ordre del drethavent que no derivi d'una falta del transportista, per un vici propi de la mercaderia (deteriorament intern, minves, etc.) o per circumstàncies que el transportista no hagi pogut evitar i les conseqüències del qual no hagi pogut obviar.

§ 3 El transportista està exempt d'aquesta responsabilitat quan la pèrdua o l'avaria resultin dels riscos especials inherents a un o diversos dels fets següents:

a) transport efectuat en un vagó descobert en virtut de les condicions generals de transport o quan això hagi estat expressament convingut i indicat en la carta de port; a reserva dels danys experimentats per les mercaderies a conseqüència de causes atmosfèriques, les mercaderies carregades en unitats de transport intermodal i en vehicles de carretera tancats enviats en vagons, no es consideren transportats en vagons descoberts; si, per al transport de mercaderies en vagons descoberts, l'expedidor utilitza veles, el transportista ha d'assumir la mateixa responsabilitat que la que li incumbeix per al transport en vagons descoberts sense vela, encara que es tracti de mercaderies que, d'acord amb les condicions generals de transport, no són transportades en vagons descoberts;

b) manca o defecte d'embalatge de les mercaderies que, per la seva naturalesa, estan exposades a pèrdues o avaries si no tenen embalatge o estan mal embalades;

c) operacions de càrrega de les mercaderies per part de l'expedidor, o de descàrrega de les mercaderies efectuades pel destinatari;

d) naturalesa de determinades mercaderies que, per causes inherents a aquesta naturalesa, estan exposades a la pèrdua total o parcial o a l'avaria, especialment per trencament, oxidació, deteriorament intern i espontani, dessecació o pèrdua;

e) designació o numeració indegudes, inexactes o incompletes dels paquets;

f) transport d'animals vius;

g) transport que, en virtut de les disposicions aplicables o d'acords entre l'expedidor i el transportista que estiguin indicats en la carta de port, s'hagi d'efectuar amb

acompanyament, en cas que la pèrdua o l'avaria siguin resultat d'un risc que l'acompanyament hagués tingut com a finalitat evitar.

Article 24. Responsabilitat en el cas de transport de vehicles ferroviaris com a mercaderia.

§ 1 En el cas de transport de vehicles ferroviaris que rodin sobre les seves pròpies rodes i que es lliurin al transport com a mercaderia, el transportista ha de respondre del dany resultant de la pèrdua o de l'avaria del vehicle o de les seves peces, sobrevingut des del moment de la recepció fins al de lliurament, així com del dany resultant d'haver sobrepassat el termini de lliurament, llevat que es provi que el dany no ha estat motivat per culpa seva.

§ 2 El transportista no respon del dany resultant de la pèrdua dels accessoris que no estiguin indicats als dos costats del vehicle o que no s'esmentin en l'inventari que l'acompanya.

Article 25. Càrrega de la prova.

§ 1 La prova que la pèrdua, l'avaria o el fet de sobrepassar el termini de lliurament han estat motivats per un dels fets que preveu l'article 23, § 2, incumbeix al transportista.

§ 2 Quan el transportista, tenint en compte les circumstàncies del cas, estableixi que la pèrdua o l'avaria s'han pogut produir com a resultat d'un o diversos dels riscos especials que preveu l'article 23, § 3, s'ha de presumir que s'han produït per aquests riscos. No obstant això, el drethavent conserva el dret a provar que el dany no ha estat motivat, totalment o parcialment, per un dels riscos esmentats.

§ 3 La presumpció de prova establerta segons el § 2 no s'aplica en el cas que preveu l'article 23, § 3, lletra a), si hi ha una pèrdua d'importància anormal o pèrdua de paquets.

Article 26. Transportistes subsegüents.

Quan un transport objecte d'un contracte de transport únic sigui efectuat per diversos transportistes subsegüents, cada transportista que es faci càrrec de la mercaderia amb la carta de port ha de participar en el contracte de transport d'acord amb el que estipula la carta de port i ha d'assumir les obligacions que en deriven. En aquest cas, cada transportista ha de respondre de l'execució del transport pel trajecte total fins al lliurament.

Article 27. Transportista substituït.

§ 1 Quan el transportista hagi confiat, totalment o parcialment, l'execució del transport a un transportista substituït, sigui o no sigui en l'exercici d'una facultat que li sigui reconeguda en el contracte de transport, el transportista no deixa pas de ser responsable per la totalitat del transport.

§ 2 Totes les disposicions de les presents Regles uniformes que regeixen la responsabilitat del transportista també s'apliquen a la responsabilitat del transportista substituït pel que fa al transport efectuat per aquest últim. Els articles 36 i 41 s'apliquen quan sigui entaulada una acció davant dels agents i qualssevol altres persones al servei de les quals el transportista substituït recorri per executar el transport.

§ 3 Qualsevol conveni particular pel qual el transportista assumeixi obligacions que no li incumbeixin en virtut de les presents Regles uniformes, o pel qual renunciï a drets que li siguin conferits per aquestes Regles uniformes, queda sense efecte respecte al transportista subs-

titut que no ho hagi acceptat expressament i per escrit. Tant si el transportista substituït ha acceptat aquest conveni com si no, el transportista, no obstant això, continua estant vinculat per les obligacions o les renunciacions que resultin del conveni particular esmentat.

§ 4 Mentre el transportista i el transportista substituït siguin responsables, la seva responsabilitat és solidària.

§ 5 L'import total de la indemnització deguda pel transportista, el transportista substituït, així com els seus agents i les altres persones al servei de les quals recorrin per executar el transport no ha d'excedir els límits que preveuen les presents Regles uniformes.

§ 6 El present article no afecta les accions que hi pugui haver entre el transportista i el transportista substituït.

Article 28. *Presumpció de danys en cas de reexpedició.*

§ 1 Quan un enviament expedit de conformitat amb les presents Regles uniformes hagi estat objecte d'una reexpedició sotmesa a aquestes mateixes Regles i es comprovi, després d'aquesta reexpedició, que hi ha una pèrdua parcial o una avaria, s'ha de presumir que aquestes s'han produït durant l'últim contracte de transport, si l'enviament ha estat sota custòdia del transportista i s'ha reexpedit tal com va arribar al lloc de reexpedició.

§ 2 Aquesta presumpció també és aplicable quan el contracte de transport anterior a la reexpedició no estigui sotmès a les presents Regles uniformes, si aquestes han estat aplicables en cas d'expedició directa entre el primer lloc d'expedició i l'últim lloc de destí.

§ 3 A més, aquesta presumpció és aplicable quan el contracte de transport anterior a la reexpedició estigui sotmès a un conveni relatiu al transport internacional ferroviari directe de mercaderies i que sigui de naturalesa comparable a les presents Regles uniformes, i quan aquest conveni contingui una presumpció igual de dret a favor dels enviaments expedits d'acord amb aquestes Regles uniformes.

Article 29. *Presumpció de pèrdua de la mercaderia.*

§ 1 El drethavent pot considerar perduda la mercaderia, sense haver de presentar altres proves, quan no s'ha lliurat al destinatari ni s'ha posat a la seva disposició dins el termini dels trenta dies següents a l'expiració dels terminis de lliurament.

§ 2 El drethavent, quan rep el pagament de la indemnització per la mercaderia perduda, pot demanar per escrit que se l'avisí sense demora en el cas es trobi la mercaderia perduda en el transcurs de l'any següent al pagament de la indemnització. El transportista li ha de lliurar una certificació escrita d'haver rebut aquesta petició.

§ 3 Dins dels trenta dies següents a la recepció de l'avis a què es refereix el § 2, el drethavent pot exigir que se li lliuri la mercaderia, contra el pagament dels crèdits que resultin del contracte de transport i contra restitució de la indemnització rebuda, una vegada deduïdes, quan escaigui, les despeses en què s'hagi incorregut i que estiguin compreses en la dita indemnització. No obstant això, conserva els seus drets a la indemnització per excedir el termini de lliurament que preveuen els articles 33 i 35.

§ 4 A falta de la petició que preveu el § 2, o de les instruccions donades dins el termini que preveu el § 3, o fins i tot si la mercaderia es troba després del termini d'un any des del pagament de la indemnització, el transportista en pot disposar d'acord amb les lleis i reglaments vigents al lloc on es trobi la mercaderia.

Article 30. *Indemnització en cas de pèrdua.*

§ 1 En cas de pèrdua total o parcial de la mercaderia, el transportista, amb exclusió dels altres danys i perjudicis, ha de pagar una indemnització calculada segons la cotització en borsa; a falta de cotització segons el preu corrent al mercat, i a falta de tots dos, segons el valor usual de les mercaderies de la mateixa naturalesa i qualitat, el dia i lloc en què la mercaderia hagi estat acceptada al transport.

§ 2 La indemnització no pot excedir les 17 unitats de compte per quilogram de pes brut que falti.

§ 3 En cas de pèrdua d'un vehicle ferroviari, que rodi sobre les seves pròpies rodes i que es lliuri al transport com a mercaderia, o d'una unitat de transport intermodal o de les seves peces, la indemnització queda limitada, amb exclusió dels altres danys i perjudicis, al valor usual del vehicle o de la unitat de transport intermodal o de les seves peces, el dia i al lloc de la pèrdua. Si és impossible comprovar el dia o lloc de la pèrdua, la indemnització ha de quedar limitada al valor usual el dia i lloc en què la mercaderia hagi estat acceptada al transport.

§ 4 El transportista ha de restituir, a més, el preu del transport, els drets de duanes i les restants sumes desembossades en ocasió del transport de la mercaderia perduda, a excepció dels drets de consums específics relacionats amb les mercaderies que circulin amb suspensió d'aquests drets.

Article 31. *Responsabilitat en cas de minves durant el transport.*

§ 1 Pel que fa a les mercaderies que, per raó de la seva naturalesa, pateixin generalment una minva en ruta pel fet del transport, el transportista només ha de respondre de la part de la pèrdua que, sigui quin sigui el recorregut efectuat, excedeixi les toleràncies indicades a continuació:

- 2 per 100 del pes per a les mercaderies líquides o lliurades al transport en estat humit;
- 1 per 100 del pes per a les mercaderies seques.

§ 2 La restricció de la responsabilitat que preveu el § 1 no es pot invocar quan es provi que, donades les circumstàncies del cas, la pèrdua no ha estat provocada per les causes que justifiquen la tolerància.

§ 3 En cas que diversos paquets es transportin amb una sola carta de port, la minva en ruta s'ha de calcular per a cada embalum quan el seu pes, a la sortida, s'indiqui separadament en la carta de port o es pugui comprovar d'una altra manera.

§ 4 En cas de pèrdua total de la mercaderia, o en cas de pèrdua del paquet, no s'ha de fer cap deducció resultant de la minva en ruta quan es calcula la indemnització.

§ 5 Aquest article no deixa sense efecte el que estableixen els articles 23 i 25.

Article 32. *Indemnització en cas d'avaría.*

§ 1 En cas d'avaría de la mercaderia, el transportista ha de pagar, amb exclusió de tots els altres danys i perjudicis, una indemnització equivalent a la depreciació soferta per la mercaderia. El seu import s'ha de calcular aplicant al valor de la mercaderia, determinat de la manera que estableix l'article 30, el percentatge de depreciació comprovat al lloc de destí.

§ 2 La indemnització no pot excedir:

- l'import a què pugui en cas de pèrdua total, si la totalitat de l'enviament es deprecia per l'avaría;
- l'import a què pugui en cas de pèrdua de la part depreciada, si només una part de l'enviament es deprecia per l'avaría;

§ 3 En cas d'avaria d'un vehicle ferroviari, que rodi sobre les seves pròpies rodes i que es lliuri al transport com a mercaderia, o d'una unitat de transport intermodal o de les seves peces, la indemnització queda limitada, amb exclusió dels altres danys i perjudicis, al cost del lliurament en l'estat en què es trobi. La indemnització no ha d'excedir l'import degut en cas de pèrdua.

§ 4 El transportista ha de restituir, a més, i en la proporció que determina el § 1, les despeses que preveu l'article 30, § 4.

Article 33. *Indemnització per excedir el termini de lliurament.*

§ 1 Si es produeix un dany, inclosa una avaria, per excedir el termini de lliurament, el transportista ha de pagar una indemnització que no pot excedir el quàdruple del preu del transport.

§ 2 En cas de pèrdua total de la mercaderia, la indemnització que preveu el § 1 no es pot acumular amb la que preveu l'article 30.

§ 3 En cas de pèrdua parcial de la mercaderia, la indemnització que preveu el § 1 no pot excedir el quàdruple del preu del transport de la part de l'enviament que no s'hagi perdut.

§ 4 En cas d'avaria de la mercaderia que no sigui deguda al fet que s'ha sobrepassat el termini de lliurament, la indemnització que preveu el § 1 s'acumula, si escau, a la que preveu l'article 32.

§ 5 En cap cas l'acumulació de la indemnització que preveu el § 1 a les que preveuen els articles 30 i 32 pot donar lloc al pagament d'una indemnització superior a la que correspondria en cas de pèrdua total de la mercaderia.

§ 6 Quan, de conformitat amb l'article 16, § 1, el termini de lliurament s'hagi establert per conveni, el conveni pot preveure altres modalitats d'indemnització diferents de les que preveu el § 1. Si, en aquest cas, se sobrepassen els terminis de lliurament que preveu l'article 16, § 2 a 4, el drethavent pot demanar o bé la indemnització que prevegi el conveni abans esmentat o la que preveuen els § 1 a 5.

Article 34. *Rescabament en cas de declaració del valor.*

L'expedidor i el transportista poden convenir que l'expedidor, en la carta de port, declari un valor de la mercaderia que excedeixi el límit que preveu l'article 30, § 2. En aquest cas, l'import declarat substitueix el límit esmentat.

Article 35. *Rescabament en cas de declaració d'interès al lliurament.*

L'expedidor i el transportista poden convenir que l'expedidor indiqui, en la carta de port, l'import en xifres d'un interès especial en el lliurament, per al cas de pèrdua o d'avaria i per a aquell en què se sobrepassi el termini de lliurament. En cas de declaració d'interès en el lliurament, es pot reclamar, a més de les indemnitzacions que preveuen els articles 30, 32 i 33, la reparació del dany suplementari provat, fins a assolir l'import de l'interès declarat.

Article 36. *Inaplicabilitat del dret a invocar els límits de responsabilitat.*

Els límits de responsabilitat que preveuen l'article 15, § 3, l'article 19, § 6 i 7, i els articles 30 i 32 a 35 no s'apliquen quan es provi que el dany ha estat motivat per un acte o una omisió comesos pel transportista, o bé amb

intenció de provocar-lo, o de manera temerària i amb consciència que en podria resultar aquest dany.

Article 37. *Conversió i interessos.*

§ 1 Quan el càlcul de la indemnització impliqui la conversió de les quantitats expressades en unitats monetàries estrangeres, la conversió s'ha de fer d'acord amb el tipus de canvi del dia i del lloc de pagament de la indemnització.

§ 2 El drethavent pot demanar els interessos de la indemnització, calculats a raó del 5 per 100 anual, a partir del dia de la reclamació que preveu l'article 43 o, si no hi ha reclamació, des de la data de la demanda judicial.

§ 3 Si el drethavent no lliura al transportista, en un termini convenient que se li assenyali, els documents justificatius necessaris per liquidar definitivament la reclamació, els interessos no corren entre la data d'expiració del termini assenyalat i el lliurament efectiu de la documentació esmentada.

Article 38. *Responsabilitat en el trànsit ferroviari-marítim.*

§ 1 En els transports per ferrocarril i via marítima que s'efectuïn per les línies marítimes que figuren a l'article 24, § 1, del Conveni, cada Estat membre pot afegir, amb la sol·licitud que es consignï la indicació pertinent a la llista de les línies sotmeses a les presents Regles uniformes, el conjunt de causes d'exoneració que s'esmenten a continuació a les que preveu l'article 23:

a) incendi, amb la condició que el transportista pugui provar que no va ser causat per acte o per culpa seva ni per acte o culpa del capità, els mariners, el pilot o els seus empleats;

b) salvament o temptativa de salvament de vides o de béns en el mar;

c) càrrega de la mercaderia en el pont del vaixell, amb la condició que s'hagi carregat en el pont amb el consentiment de l'expedidor, consignat en la carta de port, i que no estigui sobre un vagó;

d) perills, riscos o accidents del mar o d'altres aigües navegables.

§ 2 El transportista només pot invocar les causes d'exoneració que figuren al § 1 si pot provar que la pèrdua, l'avaria o el fet d'excedir el termini de lliurament es produeixen durant el recorregut marítim, des de la càrrega de la mercaderia a bord del vaixell, fins a descarregar-lo.

§ 3 Quan el transportista al·legui les causes d'exoneració que figuren al § 1, continua no obstant això, sent responsable, si el drethavent pot provar que la pèrdua, l'avaria o el fet d'excedir el termini de lliurament han estat ocasionats per culpa del transportista, del capità, dels mariners, del pilot o dels empleats del transportista.

§ 4 Quan un mateix recorregut marítim estigui servit per diverses empreses inscrites en la llista de línies que figura a l'article 24, § 1 del Conveni, el règim de responsabilitat aplicable a aquest recorregut ha de ser el mateix per a totes aquestes empreses. A més, quan les empreses esmentades s'hagin inscrit en la llista a petició de diversos estats membres, l'adopció d'aquest règim ha de ser objecte d'un acord previ entre aquests estats.

§ 5 Les mesures adoptades de conformitat amb els § 1 i 4 s'han de posar en coneixement del secretari general. Entren en vigor, com a molt aviat, a l'expiració d'un termini de trenta dies a partir de la data en què el secretari general ho notifiqui als altres estats membres. Els enviaments en ruta no resulten afectats per les mesures esmentades.

Article 39. Responsabilitat en cas d'accident nuclear.

El transportista queda exempt de la responsabilitat que li incumbeixi en virtut de les presents Regles uniformes quan el dany hagi estat causat per un accident nuclear i quan, en aplicació de les lleis i reglaments d'un Estat que regulin la responsabilitat en l'àmbit de l'energia nuclear, sigui responsable d'aquest dany qui exploti una instal·lació nuclear o una altra persona que el substitueixi.

Article 40. Persones de les quals respon el transportista.

El transportista és responsable dels seus agents i de les altres persones al servei de les quals recorri per executar el transport, quan aquests agents o persones actuïn en l'exercici de les seves funcions. Els gestors d'infraestructura ferroviària en què s'efectuï el transport es consideren persones al servei de les quals recorre el transportista per executar el transport.

Article 41. Altres accions.

§ 1 En tots els casos en què s'apliquin les presents Regles uniformes no es pot exercir cap acció de responsabilitat contra el transportista, sigui per la causa que sigui, si no és sota les condicions i límits que estableixen aquestes Regles uniformes.

§ 2 Això mateix passa amb qualsevol acció que s'exerceixi contra els agents i altres persones de les quals respongui el transportista en virtut de l'article 40.

TÍTOL IV

Exercici dels drets

Article 42. Acta de comprovació.

§ 1 Quan el transportista descobreixi o presumeixi que hi ha una pèrdua parcial o una avaria, o el drethavent al·legui que n'hi ha alguna, el transportista està obligat a estendre sense demora, i si pot ser, en presència del drethavent, una acta en què, segons la naturalesa del dany, s'hi ha de fer constar l'estat de la mercaderia, el seu pes, i en la mesura que sigui possible, la quantia del dany, la seva causa i el moment en què es va produir.

§ 2 S'ha de lliurar gratuïtament una còpia de l'esmentada acta al drethavent.

§ 3 Si el drethavent no accepta les comprovacions de l'acta, pot demanar que l'estat i el pes de la mercaderia, així com la causa i l'import del dany, siguin comprovats per un perit designat per les parts en el contracte de transport o per via judicial. El procediment queda sotmès a les lleis i reglaments de l'Estat en què s'estén l'acta de comprovació.

Article 43. Reclamacions.

§ 1 Les reclamacions relatives al contracte de transport s'han d'adreçar per escrit al transportista contra el qual es pugui exercir l'acció judicial.

§ 2 El dret a presentar una reclamació correspon a les persones que tinguin dret a entaular una acció contra el transportista.

§ 3 L'expedidor, per presentar la reclamació, ha de lliurar el duplicat de la carta de port. Si no, ha de lliurar l'autorització del destinatari o presentar la prova conforme el destinatari ha refusat la mercaderia.

§ 4 El destinatari, per presentar la reclamació, ha de lliurar la carta de port si li ha estat remesa.

§ 5 La carta de port, el duplicat i els altres documents que el drethavent consideri oportú adjuntar a la reclamació s'han de presentar o bé en original, o bé en còpies degudament legalitzades quan així ho demani el transportista.

§ 6 Quan es liquidi la reclamació, el transportista pot exigir la presentació dels originals de la carta de port, del duplicat o del rebut del reembossament per fer-hi constar la liquidació.

Article 44. Persones que puguin exercir una acció judicial contra el transportista.

§ 1 Sense perjudici del que disposen els §§ 3 i 4, les accions judicials derivades del contracte de transport corresponen:

a) a l'expedidor, fins al moment en què el destinatari ha:

1. retirat la carta de port,
2. acceptat la mercaderia o
3. fet valer els drets que li corresponen en virtut de

l'article 17, § 3, o de l'article 18, § 3;

b) al destinatari, a partir del moment en què ha

1. retirat la carta de port,
2. acceptat la mercaderia o
3. fet valer els drets que li corresponen en virtut de

l'article 17, § 3, o de l'article 18, § 3.

§ 2 El dret del destinatari a exercir una acció judicial s'extingeix des del moment en què la persona designada pel destinatari d'acord amb l'article 18, § 5, hagi retirat la carta de port, acceptat la mercaderia o fet valer els drets que li corresponen en virtut de l'article 17, § 3.

§ 3 L'acció judicial de restitució d'una suma pagada en virtut del contracte de transport només correspon a qui hagi efectuat el pagament.

§ 4 L'acció judicial relativa als reembossaments només correspon a l'expedidor.

§ 5 L'expedidor, per exercir les accions judicials, ha de presentar el duplicat de la carta de port. Si no, ha de presentar l'autorització del destinatari o la prova conforme aquest últim ha refusat la mercaderia. En cas que sigui necessari, l'expedidor ha de provar la falta o la pèrdua de la carta de port.

§ 6 El destinatari, per exercir les seves accions, ha de presentar la carta de port, si li ha estat remesa.

Article 45. Transportistes contra els quals es pot entaular una acció.

§ 1 Les accions judicials fonamentades en el contracte de transport es poden exercir, amb subjecció al que disposen els §§ 3 i 4, només contra el primer o l'últim transportista o contra el que hagi efectuat la part del transport durant el qual s'hagi produït el fet generador de l'acció.

§ 2 Quan, en el cas de transports efectuats per transportistes subsegüents, el transportista que hagi de fer lliurament de la mercaderia estigui designat amb el seu consentiment en la carta de port, es pot entaular una acció en contra seu d'acord amb el § 1, encara que no hagi rebut la mercaderia ni la carta de port.

§ 3 L'acció judicial per restituir una quantitat pagada en virtut del contracte de transport es pot exercir contra el transportista que hagi percebut aquesta quantitat o contra aquell a favor del qual s'hagi cobrat.

§ 4 L'acció judicial relativa als reembossaments només es pot exercir contra el transportista que s'hagi fet càrrec de la mercaderia al lloc d'expedició.

§ 5 L'acció judicial es pot exercir contra un transportista diferent dels indicats als § 1 a 4 quan es presenti com a demanda reconvençional o com a excepció en el procediment relatiu a una demanda principal fonamentada en el mateix contracte de transport.

§ 6 En la mesura que les presents Regles uniformes siguin aplicables al transportista substituït, també es pot entaular una acció davant d'aquest últim.

§ 6 Si el demandant pot escollir entre diversos transportistes, el seu dret d'opció s'extingeix des del moment en què s'entauli l'acció judicial contra un d'ells; això mateix passa si el demandant pot elegir entre un o diversos transportistes i un transportista substituït.

Article 46 *Competència.*

§ 1 Les accions judicials fonamentades en les presents Regles uniformes es poden entaular davant la jurisdicció dels estats membres designada de comú acord per les parts o davant la jurisdicció de l'Estat membre en el territori del qual:

- el demandat hi tingui el domicili o la residència habitual, la seu principal o la sucursal o establiment que hagi subscrit el contracte de transport, o
- estigui el lloc de recepció de la mercaderia o el previst per al lliurament.

No es poden entaular accions davant altres òrgans jurisdiccionals.

§ 2 Quan una acció fonamentada en les presents Regles uniformes s'hagi entaulat davant una jurisdicció competent d'acord amb el § 1, o quan s'hagi dictat una sentència en un plet d'aquesta naturalesa per l'esmentada jurisdicció, no es pot entaular cap nova acció per la mateixa causa entre les mateixes parts, llevat que la resolució de l'òrgan jurisdiccional davant el qual s'hagi entaulat la primera acció no es pugui executar en l'Estat en què s'entauli la nova acció.

Article 47 *Extinció de l'acció.*

§ 1 L'acceptació de la mercaderia per part del dret-havent extingeix qualsevol acció contra el transportista derivada del contracte de transport, en cas de pèrdua parcial, avaria o de sobrepassar el termini de lliurament.

§ 2 No obstant això, no s'extingeix l'acció:

- en cas de pèrdua parcial o d'avaria,
 - si la pèrdua o l'avaría s'ha comprovat d'acord amb l'article 42 abans que el drethavent accepti la mercaderia;
 - si la comprovació que s'hauria hagut de fer d'acord amb l'article 42 no s'ha efectuat per culpa només del transportista;
- en el cas de dany no aparent l'existència del qual es comprovi després que el drethavent accepti la mercaderia, si el drethavent
 - demana la comprovació d'acord amb l'article 42 immediatament després del descobriment del dany i com a molt tard en els set dies següents a l'acceptació de la mercaderia, i
 - prova, a més, que el dany s'ha produït entre el moment de fer-se càrrec de la mercaderia i el lliurament;
- en cas d'haver-se sobrepassat el termini de lliurament, si el drethavent ha fet valer el seu dret davant dels transportistes que assenyala l'article 45, § 1, dins d'un termini que no excedeixi els seixanta dies;
- si el drethavent prova que el dany ha estat causat per un acte o una omissió comesos, o bé amb intenció de provocar el dany, o temeràriament i amb consciència que en podria resultar el dany esmentat.

§ 3 En cas que la mercaderia s'hagi reexpedit d'acord amb l'article 28, les accions en cas de pèrdua parcial o d'avaría, derivades d'un dels contractes anteriors de transports, s'han d'extingir com si es tractés d'un contracte únic.

Article 48. *Prescripció.*

§ 1 Les accions nascudes del contracte de transport prescriuen quan transcorri un any. No obstant això, prescriuen als dos anys si es tracta d'una acció:

- per obtenir el pagament d'un reembossament cobrat al destinatari pel transportista;
- per cobrar una venda efectuada pel transportista;
- fonamentada en un dany resultant d'un acte o una omissió comesos o bé amb intenció de provocar l'esmentat dany, o bé temeràriament i amb consciència que en podria resultar el dany;
- fonamentada en un dels contractes de transport anteriors a la reexpedició, en el cas que preveu l'article 28.

§ 2 El termini de prescripció corre:

- per a l'acció d'indemnització per pèrdua total: a partir del trentè dia següent al d'expiració del termini de lliurament;
- per a l'acció d'indemnització per pèrdua parcial, avaria o per sobrepassar el termini de lliurament: a partir del dia en què hagi tingut lloc el lliurament;
- en tots els altres casos: des de la data en què el dret es pugui exercir.

El dia indicat com a punt de partida de la prescripció mai ha d'estar comprès en el termini.

§ 3 En cas de reclamació per escrit d'acord amb l'article 43, la prescripció s'interromp fins al dia en què el transportista rebutgi per escrit la reclamació i restitueixi els documents adjuntats a la reclamació. En cas d'acceptació parcial de la reclamació, la prescripció només reprèn el seu curs per a la part de la reclamació que continuï en litigi. La prova de la recepció de la reclamació o de la resposta i de la restitució dels documents és a càrrec de la part que invoqui aquest fet. Les reclamacions posteriors que tinguin el mateix objecte no interrompen la prescripció.

§ 4 No es pot exercir l'acció que hagi prescrit, ni encara en forma de demanda reconvençional o d'excepció.

§ 5 A reserva de les disposicions precedents, la suspensió i la interrupció de la prescripció es regulen pel dret nacional.

TÍTOL V

Relacions entre els transportistes

Article 49 *Liquidació.*

§ 1 Qualsevol transportista que hagi percebut o que hauria hagut de percebre, o bé a la sortida o a l'arribada, les despeses o altres crèdits resultants del contracte de transport, està obligat a pagar als transportistes involucrats la part que els correspongui. Les modalitats de pagament s'han d'establir per conveni entre els transportistes.

§ 2 L'article 12 també s'aplica en les relacions entre transportistes subsegüents.

Article 50. *Dret de repetició.*

§ 1 El transportista que hagi pagat una indemnització en virtut de les presents Regles uniformes té dret a repetir contra els transportistes que hagin participat en el transport d'acord amb les disposicions següents:

a) el transportista causant del dany n'és l'únic responsable;

b) si són diversos els transportistes causants del dany, cadascun d'ells ha de respondre del dany que hagi causat; si la distinció és impossible, s'ha de repartir entre ells la càrrega de la indemnització, d'acord amb els principis enunciats a la lletra c);

c) si no es pot provar que el dany ha estat causat per un o diversos transportistes determinats, s'ha de repartir la càrrega de la indemnització entre tots els transportistes que hagin participat en el transport, a excepció dels que demostrin que no van ser causants del dany produït; el repartiment s'ha de fer proporcionalment a la part del preu del transport que correspongui a cadascun dels transportistes.

§ 2 En cas d'insolvència d'un d'aquests transportistes, la part que li correspongui i que no hagi pagat s'ha de repartir entre tots els altres transportistes que hagin intervingut en el transport, proporcionalment a la part del preu del transport que correspongui a cadascun d'ells.

Article 51. *Procediment en cas de repetició.*

§ 1 El transportista contra el qual s'entauli una acció de repetició mai està facultat per impugnar el fonament d'un pagament efectuat pel transportista que l'hagi entaulat en virtut de l'article 50, quan la indemnització s'hagi fixat judicialment després d'haver-lo citat degudament i d'haver-li donat l'oportunitat d'intervenir en el procés. El jutge que conegui de l'acció principal ha d'establir els terminis concedits per a la notificació de la demanda i per a la intervenció.

§ 2 El transportista que vulgui entaular la seva acció ha de formular la demanda en una sola i única instància contra tots els transportistes amb els quals no hagi transigit, sota pena de perdre la seva acció contra els que no hagi citat.

§ 3 El jutge ha de resoldre en una mateixa sentència totes les accions de què sigui competent sotmeses a la seva decisió.

§ 4 El transportista que vulgui fer valer la seva acció la pot entaular davant els tribunals de l'Estat en el territori del qual algun dels transportistes participants en el transport tingui la seva seu principal o la sucursal o l'establiment que hagi conclòs el contracte de transport.

§ 5 Quan l'acció s'hagi d'entaular contra diversos transportistes, el transportista que l'exerceixi pot escollir per fer-ho qualsevol dels tribunals competents en virtut del § 4.

§ 6 No es poden entaular accions en la instància relativa a la demanda d'indemnització exercida pel dret-havent al contracte de transport.

Article 52. *Acords relatius a les accions.*

Els transportistes gaudeixen de llibertat per convenir entre ells disposicions que deixin sense efecte el que disposen els articles 49 i 50.

REGLAMENT RELATIU AL TRANSPORT INTERNACIONAL DE MERCADERIES PERILLOSES PER FERROCARRIL (RID-APÈNDIX C DEL CONVENI)

Article primer. *Camp d'aplicació.*

§ 1 El present Reglament s'aplica:

a) als transports internacionals per ferrocarril de mercaderies perilloses en el territori dels estats membres,

b) als transports complementaris del transport per ferrocarril, al qual siguin aplicables les Regles uniformes CIM, amb subjecció a les disposicions internacionals que regeixen els transports efectuats per un altre mitjà de transport, així com les activitats que preveu l'annex del present Reglament.

§ 2 Les mercaderies perilloses que l'annex exclou del transport no han de ser objecte d'un transport internacional.

Article 2. *Exempcions.*

El present Reglament no s'aplica, totalment o parcialment, als transports de mercaderies perilloses l'exempció dels quals prevegi l'annex. Només es poden preveure exempcions quan la quantitat, la naturalesa dels transports exempts o l'emalatge garanteixin la seguretat del transport.

Article 3. *Restriccions.*

Cada Estat membre conserva el dret de reglamentar o de prohibir el transport internacional de mercaderies perilloses en el seu territori per raons diferents de la seguretat durant el transport.

Article 4. *Altres prescripcions.*

Els transports als quals s'aplica el present Reglament continuen estant sotmesos a les disposicions nacionals o internacionals aplicables de manera general al transport per ferrocarril de mercaderies.

Article 5. *Tipus de trens admesos. Transport com a equipatge de mà, equipatges o a bord de vehicles automòbils.*

§ 1 Les mercaderies perilloses només es poden transportar en trens de mercaderies, a excepció de:

a) les mercaderies perilloses admeses al transport d'acord amb l'annex, quan es respectin les quantitats màximes pertinents i les condicions particulars de transport en trens diferents dels trens de mercaderies;

b) les mercaderies perilloses transportades en les condicions particulars de l'annex com a equipatge de mà, equipatges o en vehicles automòbils o a sobre de vehicles automòbils, d'acord amb l'article 12 de les Regles uniformes CIV.

§ 2 El viatger no pot portar a sobre mercaderies perilloses com a equipatge de mà o fer-les expedir com a equipatges, o a bord de vehicles automòbils, si no compleixen les condicions particulars de l'annex.

Article 6. *Annex.*

L'annex forma part integrant del present Reglament.

L'annex queda redactat de la manera que la Comissió d'experts per al transport de mercaderies perilloses hagi

decidit en el moment de l'entrada en vigor del Protocol de 3 de juny de 1999, pel qual es modifica el Conveni relatiu als transports internacionals per ferrocarril (COTIF) de 9 de maig de 1980, d'acord amb l'article 19, § 4 d'aquest Conveni.

REGLES UNIFORMES RELATIVES ALS CONTRACTES D'UTILITZACIÓ DE VEHICLES EN TRÀNSIT INTERNACIONAL PER FERROCARRIL (CUV-APÈNDIX D DEL CONVENI)

Article primer. *Camp d'aplicació.*

Les presents Regles uniformes s'apliquen als contractes bilaterals o multilaterals relatius a la utilització de vehicles ferroviaris com a mitjà de transport per efectuar transports de conformitat amb les Regles uniformes CIV i les Regles uniformes CIM.

Article 2. *Definicions.*

Als fins de les presents Regles uniformes, s'entén pels termes:

- a) «empresa de transport ferroviari», qualsevol empresa, de constitució pública o privada, autoritzada per transportar persones o mercaderies, la tracció de les quals quedi garantida per l'empresa;
- b) «vehicle», qualsevol vehicle, apte per circular sobre les seves pròpies rodes en vies fèrries, no proveït de mitjans de tracció;
- c) «posseïdor», qui exploti econòmicament, de manera duradora, un vehicle, com a mitjà de transport, o bé sigui el seu propietari o tingui dret a disposar-ne;
- d) «estació de matrícula», el lloc en què està registrat el vehicle i al qual el vehicle pot o ha de ser reexpedit d'acord amb les condicions del contracte d'utilització.

Article 3. *Signes i inscripcions en els vehicles.*

§ 1 Sense perjudici del que es disposa sobre l'admissió tècnica de vehicles per a la circulació en trànsit internacional, qui, en virtut d'un contracte dels que preveu l'article primer, confiï un vehicle, s'ha d'assegurar que s'hi inscriu:

- a) la indicació del posseïdor;
- b) quan escaigui, la indicació de l'empresa de transport ferroviari al parc de vehicles de la qual estigui integrat el vehicle;
- c) quan escaigui, la indicació de l'estació de matrícula;
- d) altres signes i inscripcions convinguts en el contracte d'utilització.

§ 2 Els signes i les inscripcions que preveu el § 1 es poden completar per mitjans d'identificació electrònica.

Article 4. *Responsabilitat en cas de pèrdua o d'avaria d'un vehicle.*

§ 1 Llevat que provi que el dany no es va produir per culpa seva, l'empresa de transport ferroviari a què s'hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport ha de respondre del dany que resulti de la pèrdua o de l'avaria del vehicle o dels seus accessoris.

§ 2 L'empresa de transport ferroviari no respon del dany que resulti de la pèrdua dels accessoris que no estiguin inscrits als dos costats del vehicle o que no s'esmentin en l'inventari que l'acompanya.

§ 3 En cas de pèrdua del vehicle o dels seus accessoris, la indemnització queda limitada, amb exclusió de qualssevol altres danys i perjudicis, al valor usual del vehicle o dels seus accessoris al lloc i al moment de la

pèrdua. Si és impossible comprovar el dia o el lloc de la pèrdua, la indemnització queda limitada al valor usual el dia i el lloc en què el vehicle hagi estat confiat per utilitzar-lo.

§ 4 En cas d'avaria del vehicle o dels seus accessoris, la indemnització queda limitada, amb exclusió de qualssevol altres danys i perjudicis, a les despeses de la seva reparació. La indemnització no pot excedir l'import degut en cas de pèrdua.

§ 5 Les parts en el contracte poden convenir disposicions que deroguin el que disposen els §§1 a 4.

Article 5. *Extinció del dret a invocar els límits de responsabilitat.*

Els límits de responsabilitat que preveu l'article 4, §§ 3 i 4, no s'apliquen quan es provi que el dany ha estat motivat per un acte o una omisió comesos per l'empresa de transport ferroviari, o bé amb intenció de provocar-lo, o de manera temerària i amb consciència que en podria resultar el dany.

Article 6. *Presumpció de pèrdua d'un vehicle.*

§ 1 El drethavent pot considerar perdut un vehicle, sense haver de presentar altres proves, quan hagi demanat a l'empresa de transport ferroviari a la qual hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport que fes buscar l'esmentat vehicle i aquest no hagués estat posat a disposició seva dins d'un termini de tres mesos a partir del dia de la recepció de la seva petició, o bé quan no hagi rebut cap indicació sobre el lloc on es pugui trobar el vehicle. Aquest termini s'augmenta pel temps d'immobilització del vehicle per qualsevol causa no imputable a l'empresa de transport ferroviari o per avaria.

§ 2 Si el vehicle considerat perdut és trobat després del pagament de la indemnització, el drethavent, dins d'un termini de sis mesos a partir de la recepció de l'avis que l'informi d'això, pot exigir a l'empresa de transport ferroviari a què hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport, que el vehicle li sigui tornat, sense despeses i contra restitució de la indemnització, a l'estació de matrícula o a un altre lloc que es convingui.

§ 3 Si la petició a què es refereix el § 2 no es formula o el vehicle és trobat després d'un any d'haver-se efectuat el pagament de la indemnització, l'empresa de transport ferroviari a què el drethavent hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport n'ha de disposar d'acord amb les lleis i reglaments vigents al lloc en què es trobi el vehicle,

§ 4 Les parts en el contracte poden convenir disposicions que deroguin el que disposen els §§1 a 3.

Article 7. *Responsabilitat pels danys causats per un vehicle.*

§ 1 Qui, en virtut d'un contracte dels que figuren a l'article primer, hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport, respon del dany causat pel vehicle, imputable per culpa d'aquest.

§ 2 Les parts en el contracte poden convenir disposicions que deroguin el que disposa el § 1.

Article 8. *Subrogació.*

Quan el contracte d'utilització de vehicles prevegi que l'empresa de transport ferroviari pot confiar el vehicle a altres empreses de transport ferroviari per utilitzar-lo com a mitjà de transport, l'empresa de transport ferroviari, amb consentiment del posseïdor, pot convenir amb aquestes altres empreses de transport ferroviari:

a) que, a reserva del seu dret a recórrer, queda subrogada pel que fa a la seva responsabilitat davant el posseïdor, en cas de pèrdua o d'avaria del vehicle o dels seus accessoris;

b) que només el posseïdor és responsable davant de les altres empreses de transport ferroviari dels danys causats pel vehicle, però que només l'empresa de transport ferroviari que sigui soci contractual del posseïdor queda autoritzada per fer valer els drets de les altres empreses de transport ferroviari.

Article 9. *Responsabilitat pels agents i altres persones.*

§ 1 Les parts en el contracte són responsables dels seus agents i de les altres persones al servei de les quals recorren per executar el contracte, quan els agents esmentats o aquestes altres persones actuïn en l'exercici de les seves funcions.

§ 2 Llevat que hi hagi un conveni en contra entre les parts en el contracte, els gestors d'infraestructura en què l'empresa de transport ferroviari utilitzi el vehicle com a mitjà de transport es consideren persones al servei de les quals recorre l'empresa de transport ferroviari.

§ 3 Els § 1 i 2 també s'apliquen en cas de subrogació d'acord amb l'article 8.

Article 10. *Altres accions.*

§ 1 En tots els casos en què s'apliquen les presents Regles uniformes, no es pot exercir contra l'empresa de transport ferroviari a què hagi estat confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport cap acció de responsabilitat per pèrdua o avaria del vehicle o dels seus accessoris, siguin quines siguin les causes, si no és sota les condicions i limitacions que estableixen aquestes Regles uniformes i les del contracte d'utilització.

§ 2 El § 1 també s'aplica en cas de subrogació d'acord amb l'article 8.

§ 3 Això mateix passa amb qualsevol acció que s'exerceixi contra els agents i altres persones de les quals respongui l'empresa de transport ferroviari a què s'hagi confiat el vehicle per utilitzar-lo com a mitjà de transport.

Article 11. *Competència.*

§ 1 Les accions judicials sorgides d'un contracte conclòs en virtut de les presents Regles uniformes es poden entaular davant la jurisdicció competent designada de comú acord entre les parts en el contracte.

§ 2 Llevat que hi hagi un conveni en contra entre les parts, la jurisdicció competent és la de l'Estat membre en què el demandat tingui el seu domicili. Si el demandat no té el seu domicili en un Estat membre, la jurisdicció competent és la de l'Estat membre en què s'hagi produït el dany.

Article 12. *Prescripció.*

§ 1 Les accions basades en els articles 4 i 7 prescriuen quan transcorrin tres anys.

§ 2 La prescripció corre:

a) per a les accions basades en l'article 4, a partir del dia en què la pèrdua o l'avaria del vehicle s'ha comprovat o del dia en què el drethavent pot considerar perdut el vehicle d'acord amb l'article 6, § 1 o § 4;

b) per a les accions basades en l'article 7, a partir del dia en què s'hagi produït el dany.

REGLES UNIFORMES RELATIVES AL CONTRACTE D'UTILITZACIÓ DE LA INFRAESTRUCTURA EN TRÀNSIT INTERNACIONAL PER FERROCARRIL (CUI-APÈNDIX E DEL CONVENI)

TÍTOL PRIMER

Generalitats

Article primer. *Camp d'aplicació.*

§ 1 Les presents Regles uniformes s'apliquen a qualsevol contracte d'utilització d'una infraestructura ferroviària destinada al transport internacional en el sentit de les Regles uniformes CIV i de les Regles uniformes CIM. Això té lloc amb independència de quin sigui el domicili i la nacionalitat de les parts en el contracte. Les presents Regles uniformes també s'apliquen en cas que la infraestructura ferroviària la gestionin o utilitzin estats, o institucions o organitzacions governamentals.

§ 2 Amb subjecció al que disposa l'article 21, les presents Regles uniformes no s'apliquen a altres relacions jurídiques, com les que a continuació, en particular, s'assenyalen:

a) la responsabilitat del transportista o del gestor davant dels seus agents o altres persones al servei de les quals recorren per executar les seves tasques;

b) la responsabilitat entre el transportista o el gestor d'una banda, i un tercer, d'altra banda.

Article 2. *Declaració relativa a la responsabilitat en cas de danys corporals.*

§ 1 Cada Estat pot declarar, en qualsevol moment, que no aplica a les víctimes d'accident sobrevinguts en el seu territori el conjunt de les disposicions relatives a la responsabilitat en cas de danys corporals, quan les víctimes siguin nacionals seus o persones que tinguin la seva residència permanent en l'esmentat Estat.

§ 2 L'Estat que hagi fet una declaració d'acord amb el § 1 pot renunciar-hi en qualsevol moment, i n'ha d'informar el dipositar. La renúncia esmentada entra en vigor transcorregut un mes després de la data en què el dipositar n'hagi donat coneixement als estats membres.

Article 3. *Definicions.*

Als fins de les presents Regles uniformes, s'entén pels termes:

a) «infraestructura ferroviària», totes les vies fèrries i instal·lacions fixes, en la mesura que siguin necessàries per a la circulació de vehicles ferroviaris i per a la seguretat del trànsit;

b) «gestor», qui posi a disposició una infraestructura ferroviària;

c) «transportista», qui transporti per ferrocarril persones o mercaderies en trànsit internacional en règim de les Regles uniformes CIV o de les Regles uniformes CIM;

d) «auxiliar», els agents o les altres persones al servei de les quals recorren el transportista o el gestor per executar el contracte, quan els esmentats agents o aquestes altres persones actuïn en l'exercici de les seves funcions;

e) «tercer», qualsevol altra persona diferent del gestor, del transportista o dels seus auxiliars;

f) «llicència», l'autorització expedida d'acord amb les lleis i reglaments de l'Estat en què el transportista tingui la seu de la seva activitat principal per exercir l'activitat de transportista ferroviari;

g) «certificat de seguretat», el document en què es faci constar, d'acord amb les lleis i reglaments de l'Estat

en què es trobi la infraestructura utilitzada pel que fa al transportista,

l'organització interna de l'empresa, així com el personal que hi ha de treballar i els vehicles que s'han de fer servir en la infraestructura de què es tracti, que responguin als requisits imposats en matèria de seguretat, amb la finalitat d'assegurar un servei sense perill en l'infraestructura.

Article 4. *Dret vinculant.*

Llevat que hi hagi una clàusula en contra que estableixin les presents Regles uniformes, és nul·la i no produeix cap efecte cap estipulació que, directament o indirectament, faci excepció d'aquestes Regles uniformes. La nul·litat d'aquestes estipulacions no suposa la nul·litat d'altres disposicions del contracte. No obstant això, les parts en el contracte poden assumir més responsabilitat i obligacions que les que preveuen les presents Regles uniformes, o establir un import màxim d'indemnització per als danys materials.

TÍTOL II

Contracte d'utilització

Article 5. *Contingut i forma.*

§ 1 Les relacions entre el gestor i el transportista les regula un contracte d'utilització.

§ 2 El contracte regula especialment les condicions administratives, tècniques i financeres de la utilització. Ha d'incloure com a mínim les indicacions següents:

- la infraestructura que s'ha d'utilitzar,
- l'extensió de la utilització,
- les prestacions del gestor,
- les prestacions del transportista,
- el personal que hi ha de treballar,
- els vehicles que s'han d'utilitzar,
- les condicions financeres.

§ 3 El contracte s'ha de fer constar per escrit o en una forma equivalent. La falta de constatació o la forma indeguda de la constatació per escrit o en una altra forma equivalent o la falta d'alguna de les indicacions que preveu el § 2 no afecten ni l'existència ni la validesa del contracte, que continua estant sotmès a les presents Regles uniformes.

Article 6. *Obligacions especials del transportista i del gestor.*

1. El transportista ha d'estar autoritzat per exercir l'activitat de transportista ferroviari. El personal que ha de contractar i els vehicles que hagin d'utilitzar han de respondre als requisits de seguretat. El gestor pot exigir que el transportista provi, mitjançant la presentació d'una llicència i un certificat de seguretat vàlids o de còpies legalitzades o de qualsevol altra forma, que es compleixen les condicions esmentades.

§ 2 El transportista ha de posar en coneixement del gestor qualsevol fet que pugui afectar la validesa de la seva llicència, els seus certificats de seguretat o altres elements de prova.

§ 3 El gestor pot exigir que el transportista provi que ha concertat una assegurança de responsabilitat suficient o que ha adoptat les disposicions equivalents per cobrir totes les accions, de la classe que siguin, a què es refereixen els articles 9 a 21. El transportista ha de provar anualment, mitjançant una certificació en la forma escaient, que l'assegurança de responsabilitat o les disposicions

equivalents continuen estant vigents; ha de notificar al gestor qualsevol modificació que hi faci referència abans que aquella produeixi els seus efectes.

§ 4 Les parts en el contracte s'han d'informar recíprocament de qualsevol fet que pugui impedir l'execució del contracte que han concertat.

Article 7. *Durada del contracte.*

§ 1 El contracte d'utilització es pot concloure per un període determinat o indeterminat.

§ 2 El gestor pot denunciar el contracte d'utilització sense que s'estableixi cap termini quan:

- el transportista ja no estigui autoritzat a exercir l'activitat de transportista ferroviari;
- el personal que ha de contractar i els vehicles que ha d'utilitzar no responguin als requisits de seguretat;
- el transportista s'ha demorat en el pagament o bé

1. de dos rebuts successius i per un import que excedeixi un contravalor d'utilització per un mes, o bé

2. per un temps que inclou més de dos venciments i per un import igual al contravalor d'utilització per dos mesos;

d) el transportista ha incomplert de manera assenyada algunes de les obligacions especials que preveu l'article 6, § 2 i 3.

§ 3 El transportista pot denunciar el contracte d'utilització sense que s'estableixi cap termini quan el gestor perdi el seu dret a gestionar la infraestructura.

§ 4 Cadascuna de les parts en el contracte d'utilització pot denunciar-lo, sense que s'estableixi cap termini i en qualsevol moment, en cas que l'altra part en el contracte incompleixi de manera assenyada alguna de les obligacions essencials, quan l'obligació es refereixi a la seguretat de les persones i dels béns; les parts en el contracte poden convenir les modalitats de l'exercici d'aquest dret.

§ 5 La part en el contracte que sigui causa de la seva denúncia respon davant de l'altra part del dany que en resulti, llevat que provi que el dany no sigui produït per culpa seva.

§ 6 Les parts en el contracte poden convenir condicions que deroguin el que disposen el § 2, lletres c) i d), i el § 5.

TÍTOL III

Responsabilitat

Article 8. *Responsabilitat del gestor.*

§ 1 El gestor és responsable:

- dels danys corporals (mort, lesions o qualsevol altre dany a la integritat física o psíquica),
- dels danys materials (destrucció o avaria dels béns mobles i immobles),
- dels danys pecuniaris que resultin dels danys i perjudicis deguts pel transportista en virtut de les Regles uniformes CIV i de les Regles uniformes CIM, causats al transportista o als seus auxiliars durant el temps d'utilització de la infraestructura i que tinguin la causa en la infraestructura esmentada.

§ 2 El gestor queda alliberat d'aquesta responsabilitat:

- en cas de danys corporals i de danys pecuniaris que resultin de danys i perjudicis deguts pel transportista en virtut de les Regles uniformes CIV

1. Si el fet que ha causat el dany és produït per circumstàncies alienes a l'explotació que el gestor, malgrat la diligència requerida segons el cas concret, no ha pogut evitar i les conseqüències del qual no ha pogut obviar.

2. En la mesura que el fet que ha causat el dany és produït per culpa de la persona que ha patit el dany.

3. Si el fet que ha causat el dany és fruit del comportament d'un tercer que el gestor, malgrat la diligència requerida segons el cas concret, no ha pogut evitar i les conseqüències del qual no ha pogut obviar.

b) en cas de danys materials i de danys pecuniaris que resultin dels danys i perjudicis deguts pel transportista en virtut de les Regles uniformes CIM, quan el dany sigui causat per culpa del transportista o per una ordre del transportista que no sigui imputable al gestor o a causa de circumstàncies que el gestor no ha pogut evitar i les conseqüències de les quals no ha pogut obviar.

§ 3 Si el fet que ha causat el dany és fruit del comportament d'un tercer i, malgrat això, el gestor no ha quedat alliberat completament de la seva responsabilitat d'acord amb el § 2, lletra a), ha de respondre per la totalitat, dins dels límits de les presents Regles uniformes i sense perjudici del seu recurs eventual contra el tercer.

§ 4 Les parts en el contracte poden convenir quan i en quina mesura el gestor és responsable dels danys causats al transportista per un retard o per una pertorbació en l'explotació.

Article 9. *Responsabilitat del transportista.*

§ 1 El transportista és responsable:

a) dels danys corporals (mort, lesions o qualsevol altre dany a la integritat física o psíquica),

b) dels danys materials (destrucció o avaria dels béns mobles i immobles),

causats al gestor o als seus auxiliars durant el temps d'utilització de la infraestructura, i pels mitjans de transport utilitzats o per les persones o les mercaderies transportades.

§ 2 El transportista queda alliberat d'aquesta responsabilitat:

a) en cas de danys corporals:

1. Si el fet que ha causat el dany és produït per circumstàncies alienes a l'explotació que el transportista, malgrat la diligència requerida segons el cas concret, no ha pogut evitar i les conseqüències de les quals no ha pogut obviar.

2. En la mesura que el fet que ha causat el dany és produït per culpa de la persona que ha patit el dany.

3. Si el fet que ha causat el dany és fruit del comportament d'un tercer que el transportista, malgrat la diligència requerida segons el cas concret, no ha pogut evitar i les conseqüències del qual no ha pogut obviar.

b) en cas de danys materials quan el dany sigui causat per culpa del gestor o per una ordre del gestor que no sigui imputable al transportista, o produït per circumstàncies que el transportista no ha pogut evitar i les conseqüències de les quals no ha pogut obviar.

§ 3 Si el fet que ha causat el dany és produït pel comportament d'un tercer i, malgrat això, el transportista no ha quedat alliberat completament de la seva responsabilitat d'acord amb el § 2, lletra a), ha de respondre per la totalitat dins dels límits de les presents Regles uniformes i sense perjudici del seu recurs eventual contra el tercer.

§ 4 Les parts en el contracte poden convenir quan i en quina mesura el transportista és responsable dels danys causats al gestor per una pertorbació en l'explotació.

Article 10. *Causes concomitants.*

§ 1 Quan en el dany hi hagin contribuït causes imputables al gestor i causes imputables al transportista, cadascuna de les parts en el contracte només ha de respondre en la mesura que les causes que li siguin imputables en virtut dels articles 8 i 9 hagin contribuït a produir el dany. Si és impossible comprovar en quina mesura les causes respectives han contribuït a produir el dany, cada part ha de suportar el dany que ha patit.

§ 2 És aplicable el § 1 per analogia quan hagin contribuït a produir el dany causes imputables al gestor i causes imputables a diversos transportistes que utilitzin la mateixa infraestructura ferroviària.

§ 3 En el cas dels danys a què es refereix l'article 9, és aplicable per analogia el § 1, primera frase, quan hagin contribuït a produir el dany causes imputables a diversos transportistes que utilitzin la mateixa infraestructura. Si és impossible comprovar en quina mesura han contribuït a produir el dany les causes respectives, els transportistes són responsables per parts iguals davant el gestor.

Article 11. *Danys i perjudicis en cas de mort.*

§ 1 En cas de mort, els danys i perjudicis comprenen:

a) les despeses necessàries com a conseqüència de la mort, especialment les de transport del cadàver i les de l'exèquies;

b) si la mort no ha estat instantània, els danys i perjudicis que preveu l'article 12.

§ 2 Si, a causa de la mort, persones amb les quals la persona morta ha tingut o tindria en el futur una obligació d'aliments en virtut de la llei, resulten privades del seu aliment, també cal indemnitzar-les de l'esmentada pèrdua. L'acció per danys i perjudicis de les persones el manteniment de les quals és a càrrec de la persona morta sense estar obligada a fer-ho per la llei, queda sotmesa al dret nacional.

Article 12. *Danys i perjudicis en cas de lesions.*

En cas de lesions o de qualsevol altre dany a la integritat física o mental, els danys i perjudicis comprenen:

a) les despeses necessàries, especialment les de tractament i les de transport;

b) la reparació del perjudici causat o bé per la incapacitat total o parcial per al treball, o bé per l'augment de les necessitats.

Article 13. *Reparació d'altres perjudicis corporals.*

El dret nacional ha de determinar quan i en quina mesura el gestor o el transportista han d'abonar danys i perjudicis per danys corporals diferents dels que preveuen els articles 11 i 12.

Article 14. *Forma i limitació dels danys i perjudicis en cas de mort i de lesions.*

§ 1 Els danys i perjudicis que preveuen l'article 11, § 2, i l'article 12, lletra b), s'han d'assignar en forma de capital. No obstant això, si el dret nacional permet l'assignació d'una renda, s'han d'assignar d'aquesta manera quan la persona lesionada o els drethavents a què es refereix l'article 11, § 2, ho sol·licitin.

§ 2 L'import dels danys i perjudicis que s'hagin d'assignar en virtut del § 1 s'ha de determinar d'acord amb el dret nacional. No obstant això, per a l'aplicació de les presents Regles uniformes, es fixa un límit màxim de 175.000

unitats de compte de capital o de renda anual corresponent al capital esmentat per a cada persona, quan el dret nacional prevegi un límit màxim per menys import.

Article 15. *Extinció del dret a invocar els límits de responsabilitat.*

Els límits de responsabilitat que preveuen les presents Regles uniformes, així com les disposicions del dret nacional que limiten les indemnitzacions fins a un import determinat, no s'apliquen quan es provi que el dany ha estat motivat per un acte o una omissió comesos pel causant del dany, o bé amb intenció de provocar-lo, o de manera temerària i amb consciència que en podria resultar el dany.

Article 16. *Conversió i interessos.*

§ 1 Quan el càlcul de la indemnització impliqui la conversió de les quantitats expressades en unitats monetàries estrangeres, la conversió s'ha de fer d'acord amb el tipus de canvi del dia i del lloc de pagament de la indemnització.

§ 2 El drethavent pot demanar els interessos de la indemnització, calculats a raó del 5 per 100 anual, a partir de la data en què s'iniciï un procediment de conciliació, es recorri davant el tribunal d'arbitratge com preveu el títol V del Conveni, o la de la demanda judicial.

Article 17. *Responsabilitat en cas d'accident nuclear.*

El gestor i el transportista queden alliberats de la responsabilitat que els incumbeix en virtut de les presents Regles uniformes quan el dany hagi estat causat per un accident nuclear i, en aplicació de les lleis i reglaments d'un Estat que regulin la responsabilitat en l'àmbit de l'energia nuclear, sigui responsable del dany esmentat qui exploti una instal·lació nuclear o una altra persona que el substitueixi.

Article 18. *Responsabilitat pels auxiliars.*

El gestor i el transportista responen dels seus auxiliars.

Article 19. *Altres accions.*

§ 1 En tots els casos en què s'apliquin les presents Regles uniformes, no es pot exercir cap acció de responsabilitat contra el gestor o contra el transportista, sigui quina sigui la causa, si no és sota les condicions i límits que estableixen aquestes Regles uniformes.

§ 2 Això mateix passa amb qualsevol acció que s'exerceixi contra els auxiliars dels quals responguin el gestor o el transportista en virtut de l'article 18.

Article 20. *Acords relatius a litigis.*

Les parts en el contracte poden convenir entre elles les condicions sota les quals fan valer o renuncien a fer valer els seus drets per danys i perjudicis respecte a l'altra part en el contracte.

TÍTOL IV

Accions dels auxiliars

Article 21. *Accions davant del gestor o davant del transportista.*

§ 1 Qualsevol acció de responsabilitat dels auxiliars del transportista davant el gestor, per danys causats per aquest,

per qualsevol concepte, només es pot exercir sota les condicions i límits que estableixen les presents Regles uniformes.

§ 2 Qualsevol acció de responsabilitat dels auxiliars del gestor davant del transportista, per danys causats per aquest, per qualsevol concepte, només es pot exercir sota les condicions i límits que estableixen les presents Regles uniformes.

TÍTOL V

Exercici dels drets

Article 22. *Procediment de conciliació.*

Les parts en el contracte poden convenir procediments de conciliació o acudir al tribunal d'arbitratge que preveu el títol V del Conveni.

Article 23. *Recursos.*

No es pot impugnar la legitimació del pagament efectuat pel transportista, amb base en les Regles uniformes CIV o de les Regles uniformes CIM, quan la indemnització s'hagi fixat judicialment i el gestor, a qui s'hagi degudament notificat, hagi estat en condicions d'intervenir en el procés.

Article 24. *Competència.*

§ 1 Les accions judicials basades en les presents Regles uniformes es poden entaular davant la jurisdicció competent dels estats membres designada de comú acord entre les parts en el contracte.

§ 2 Llevat que hi hagi un conveni en contra entre les parts, la jurisdicció competent és la de l'Estat membre en què el gestor tingui el seu domicili.

Article 25. *Prescripció.*

§ 1 Les accions basades en les presents Regles uniformes prescriuen quan transcorrin els tres anys.

§ 2 La prescripció corre a partir del dia en què el dany s'hagi produït.

§ 3 En cas de mort de persones, les accions prescriuen als tres anys a partir de l'endemà de la mort, sense que, no obstant això, aquest termini pugui excedir els cinc anys a partir de l'endemà del fet causant del dany.

§ 4 Es pot exercir una acció de recurs d'una persona tinguda com a responsable fins i tot després de l'expiració del termini de prescripció que preveu el § 1, si l'acció s'exerceix dins el termini determinat per la llei de l'Estat en què s'iniciï el procediment. No obstant això, aquest termini no pot ser inferior al de noranta dies a partir de la data en què la persona que exerceix l'acció de recurs hagi abonat la reclamació o hagi rebut notificació de la demanda.

§ 5 La prescripció se suspèn quan les parts en el litigi convinguin en un procediment de conciliació o quan acudeixin davant el tribunal d'arbitratge que preveu el títol V del Conveni.

§ 6 D'altra banda, la suspensió i la interrupció de la prescripció les ha de regular el dret nacional.

REGLES UNIFORMES RELATIVES A LA VALIDACIÓ DE NORMES TÈCNiques I L'ADOPCIÓ DE PRESCRIPCIONS TÈCNiques UNIFORMES APLICABLES AL MATERIAL FERROVIARI DESTINAT A SER UTILITZAT EN TRÀNSIT INTERNACIONAL (APTU-APÈNDIX F DEL CONVENI)

Article primer. *Camp d'aplicació.*

Les presents Regles uniformes fixen el procediment de validació de normes tècniques i d'adopció de prescripcions tècniques uniformes per al material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional.

Article 2. *Definicions.*

Als fins de les presents Regles uniformes i dels seus annexos, s'entén pels termes:

- a) «Estat part», qualsevol Estat membre de l'Organització que, d'acord amb l'article 42, § 1, primera fase, del Conveni, no hagi efectuat una declaració relativa a aquestes Regles uniformes;
- b) «trànsit internacional», la circulació de vehicles ferroviaris en línies ferroviàries que utilitzin el territori d'almenys dos estats part;
- c) «empresa de transport ferroviari», qualsevol empresa de constitució pública o privada que estigui autoritzada per transportar persones o mercaderies, la tracció de les quals està assegurada per l'empresa;
- d) «gestor d'infraestructura», qualsevol empresa o autoritat que gestioni una infraestructura ferroviària;
- e) «material ferroviari», qualsevol material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional, especialment els vehicles i la infraestructura ferroviaris;
- f) «vehicle ferroviari», qualsevol vehicle adequat per circular sobre les seves pròpies rodes en vies fèrries, amb tracció o sense;
- g) «vehicle de tracció», un vehicle ferroviari proveït d'algun mitjà de tracció;
- h) «vagó», un vehicle ferroviari, no proveït de mitjans de tracció, que estigui destinat a transportar mercaderies;
- i) «cotxe», un vehicle ferroviari, no proveït de mitjans de tracció, que estigui destinat a transportar viatgers;
- j) «infraestructura ferroviària», totes les vies fèrries i instal·lacions fixes, en la mesura que siguin necessàries per a la circulació de vehicles ferroviaris i per a la seguretat del trànsit;
- k) «norma tècnica», qualsevol especificació tècnica aprovada per un organisme de normalització nacional o internacional reconegut segons els procediments propis de l'organisme; qualsevol especificació tècnica elaborada en l'àmbit de les Comunitats Europees s'ha d'assimilar a una norma tècnica;
- l) «prescripció tècnica», qualsevol norma, que no sigui una norma tècnica, relativa a la construcció, explotació, manteniment o a un procediment referit al material ferroviari;
- m) «Comissió d'experts tècnics», la Comissió que preveu l'article 13, § 1, lletra f), del Conveni.

Article 3. *Finalitat.*

§ 1 La validació de normes tècniques relatives al material ferroviari i a l'adopció de prescripcions tècniques uniformes aplicables al material ferroviari tenen com a finalitat:

- a) facilitar la lliure circulació de vehicles i la lliure utilització d'altres materials ferroviaris destinats al trànsit internacional;
- b) contribuir a garantir la seguretat, la fiabilitat i la disponibilitat en el trànsit internacional;
- e) prendre en consideració la protecció del medi ambient i de la sanitat pública.

§ 2 Quan s'efectuï la validació de normes tècniques o l'adopció de prescripcions tècniques uniformes, només s'han de tenir en compte les que s'hagin elaborat en l'àmbit internacional;

§ 3 En la mesura que sigui possible:

- a) és procedent assegurar-se que es produeixi una interoperabilitat dels sistemes i components tècnics necessaris en el trànsit internacional;
- b) les normes tècniques i les prescripcions tècniques uniformes s'han de centrar en els resultats; quan escaigui, poden incloure variants.

Article 4. *Elaboració de normes i prescripcions tècniques.*

§ 1 L'elaboració de normes tècniques i de prescripcions tècniques uniformes relatives al material ferroviari és atribuïda dels organismes reconeguts, competents en la matèria.

§ 2 La normalització de productes i de procediments industrials és competència dels organismes de normalització nacionals i internacionals reconeguts.

Article 5. *Validació de normes tècniques.*

§ 1 Poden presentar una sol·licitud de validació d'una norma tècnica:

- a) qualsevol Estat part;
- b) qualsevol organització d'integració econòmica regional a la qual els seus estats membres hagin transferit competències per legislar en l'àmbit de les normes tècniques relatives al material ferroviari;
- c) qualsevol organisme de normalització nacional i internacional encarregat de la normalització en l'àmbit ferroviari;
- d) qualsevol associació internacional representativa, per als membres de la qual sigui indispensable que hi hagi normes tècniques relatives al material ferroviari per raons de seguretat i d'economia en l'exercici de la seva activitat.

§ 2 La Comissió d'experts tècnics ha de decidir la validació d'una norma tècnica segons el procediment que preveu els articles 16, 20 i 33, § 6, del Conveni. Les decisions entren en vigor d'acord amb l'article 35, §§ 3 i 4, del Conveni.

Article 6. *Adopció de prescripcions tècniques uniformes.*

§ 1 Poden presentar una sol·licitud d'adopció d'una prescripció tècnica uniforme:

- a) qualsevol Estat part;
- b) qualsevol organització d'integració econòmica regional a la qual els seus estats membres hagin transferit competències per legislar en l'àmbit de les prescripcions tècniques relatives al material ferroviari;
- c) qualsevol associació internacional representativa per als membres de la qual sigui indispensable l'existència de prescripcions tècniques uniformes relatives al

material ferroviari per raons de seguretat i d'economia en l'exercici de la seva activitat.

§ 2 La Comissió d'experts tècnics decideix l'adopció d'una prescripció tècnica uniforme segons el procediment que preveuen els articles 16, 20 i 33, § 6 del Conveni. Les decisions entren en vigor d'acord amb l'article 35, §§ 3 i 4 del Conveni.

Article 7. *Forma de les sol·licituds.*

Les sol·licituds a què es refereixen els articles 5 i 6 han de ser completes, coherents i estar motivades. S'han de remetre al secretari general de l'Organització en una de les llengües de treball de l'Organització.

Article 8. *Annexos tècnics.*

§ 1 Les normes tècniques validades i les prescripcions tècniques uniformes adoptades figuren als annexos de les presents Regles uniformes que s'enumeren a continuació:

- a) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives al conjunt de vehicles ferroviaris (annex 1);
- b) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als vehicles de tracció (annex 2);
- c) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als vagons (annex 3);
- d) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als cotxes (annex 4);
- e) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives a instal·lacions d'infraestructures diferents de les que preveu la lletra f) (annex 5);
- f) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als sistemes de seguretat de circulació i de regulació (annex 6);
- g) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes en matèria de sistema de tecnologia de la informació (annex 7);
- h) Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives a qualsevol altre material ferroviari (annex 8);

§ 2 Els annexos constitueixen part integrant de les presents Regles uniformes. La seva estructura ha de tenir en compte les particularitats de l'ample de vies, el gàlib, els sistemes d'alimentació d'energia i els sistemes de seguretat de la circulació i de la regulació en els estats part.

§ 3 Els annexos s'han de redactar en la versió que s'adopti, després de l'entrada en vigor del Protocol de 3 de juny de 1999, pel qual es modifica el Conveni, per la Comissió d'experts tècnics, d'acord amb el mateix procediment que el que preveuen els articles 16, 20 i 33, § 6 del Conveni per a les modificacions dels annexos.

Article 9. *Declaracions.*

§ 1 Qualsevol Estat part pot fer una declaració motivada en un termini de quatre mesos a partir del dia que el secretari general li notifiqui la decisió de la Comissió d'experts tècnics, davant el secretari general, en què expressi que no aplica, o només ho fa parcialment, la norma tècnica validada o la prescripció tècnica uniforme adoptada, pel que fa a la infraestructura ferroviària situada en el seu territori i al trànsit en aquesta infraestructura.

§ 2 Els estats part que hagin fet una declaració d'acord amb el § 1 no s'han de tenir en compte per calcular el nombre d'estats que han de formular una objecció d'acord amb l'article 35, § 4 del Conveni, amb la finalitat

que no entri en vigor una decisió de la Comissió d'experts tècnics.

§ 3 L'Estat que hagi fet una declaració d'acord amb el § 1 pot renunciar-hi en qualsevol moment i n'ha d'informar el secretari general. Aquesta renúncia té efecte el primer dia del segon mes següent a la informació.

Article 10. *Derogació de la Unitat Tècnica.*

L'entrada en vigor, en tots els estats part en el Conveni internacional sobre la Unitat Tècnica dels Ferrocarrils, signat a Berna el 21 d'octubre de 1882, en la redacció de 1938, dels annexos aprovats per la Comissió d'experts tècnics d'acord amb l'article 8, § 3, suposa la derogació del dit Conveni.

Article 11. *Prevalença dels annexos.*

§ 1 Després de l'entrada en vigor dels annexos, aprovats per la Comissió d'experts tècnics d'acord amb l'article 8, § 3, les normes tècniques i les prescripcions tècniques uniformes incloses en els annexos esmentats prevalen, en les relacions entre els estats part, sobre el que disposa el Conveni internacional sobre la Unitat Tècnica dels Ferrocarrils, signat a Berna el 21 d'octubre de 1882, en la redacció de 1938.

§ 2 Després de l'entrada en vigor dels annexos, aprovats per la Comissió d'experts tècnics d'acord amb l'article 8, § 3, les presents Regles uniformes, així com les normes tècniques i les prescripcions tècniques uniformes, incloses en els seus annexos, prevalen, en els estats part, sobre les disposicions tècniques:

- a) del Reglament per a la utilització recíproca de cotxes i de furgons en trànsit internacional (RIC),
- b) del Reglament per a la utilització recíproca de vagons en trànsit internacional (RIV).

Annex 1

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives al conjunt de vehicles ferroviaris

- A. Ample de via.
 1. Ferrocarrils d'ample normal (1.435 mm).
 2. Ferrocarrils d'ample gran (rus) (1.520 mm).
 3. Ferrocarrils d'ample gran (finlandès) (1.524 mm).
 4. Ferrocarrils d'ample gran (irlandès) (1.600 mm).
 5. Ferrocarrils d'ample gran (ibèric) (1.688 mm).
 6. Altres ferrocarrils.
- B. Gàlibs.
 1. Ferrocarrils d'ample normal al continent europeu.
 2. Ferrocarrils d'ample normal a Gran Bretanya.
 3. ...
- C. ...

Annex 2

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als vehicles de tracció

- A. Sistemes d'alimentació d'energia.
 1. Corrent continu 3.000 V.
 2. Corrent continu 1.500 V i menys.
 3. Corrent altern 25 kV / 50 Hz.
 4. Corrent altern 15 kV / 16 2/3 Hz.
- B. Sistemes de seguretat de circulació i regulació.

Annex 3

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als vagons

Annex 4

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als cotxes

Annex 5

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives a les instal·lacions d'infraestructura

Annex 6

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives als sistemes de seguretat de circulacions i de regulació

Annex 7

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes en matèria de sistema de tecnologia d'informació

Annex 8

Normes tècniques i prescripcions tècniques uniformes relatives a qualsevol altre material ferroviari

En una primera etapa, les normes tècniques i les prescripcions tècniques uniformes relatives al material ferroviari existents i reconegudes a l'àmbit internacional, tal com figuren a la Unitat Tècnica, el RIV i el RIC, així com a les fitxes tècniques de la UIC, s'integren en els annexos abans esmentats.

REGLES UNIFORMES RELATIVES A L'ADMISSIÓ TÈCNICA DE MATERIAL FERROVIARI UTILITZAT EN TRÀNSIT INTERNACIONAL (ATMF-APÈNDIX G DEL CONVENI)

Article primer. *Camp d'aplicació.*

Les presents Regles uniformes fixen el procediment d'acord amb el qual s'admeten els vehicles ferroviaris i altres materials ferroviaris per a la circulació en el trànsit internacional.

Article 2. *Definicions.*

Als fins de les presents Regles uniformes i dels seus annexos, s'entén pels termes:

- a) «Estat part», qualsevol Estat membre de l'Organització que no hagi efectuat, d'acord amb l'article 42, § 1, primera fase, del Conveni, una declaració relativa a aquestes Regles uniformes;
- b) «trànsit internacional», la circulació de vehicles ferroviaris en línies ferroviàries que utilitzin el territori d'almenys dos estats part;
- c) «empresa de transport ferroviària», qualsevol empresa de constitució pública o privada que estigui autoritzada per transportar persones o mercaderies, la tracció de les quals està assegurada per l'empresa;
- d) «gestor d'infraestructura», qualsevol empresa o autoritat que gestioni una infraestructura ferroviària;
- e) «posseïdor», qui exploti econòmicament, de forma duradora, un vehicle ferroviari com a mitjà de transport, ja en sigui el propietari o tingui el dret a disposar-ne;

f) «admissió tècnica», el procediment seguit davant l'autoritat competent per admetre un vehicle ferroviari en la circulació i altres materials ferroviaris perquè s'utilitzin en el trànsit internacional;

g) «admissió del tipus de construcció», el procediment relatiu a un tipus de construcció d'un vehicle ferroviari, seguit davant l'autoritat competent, que doni com a resultat que aquesta autoritat concedeixi el dret a expedir, mitjançant un procediment simplificat, l'admissió a l'explotació de vehicles que siguin conformes a aquest tipus de construcció;

h) «admissió a l'explotació», el dret concedit per l'autoritat competent per a cada vehicle ferroviari de circular en trànsit internacional;

i) «vehicle ferroviari», qualsevol vehicle adequat per circular sobre les seves pròpies rodes en vies fèrries, amb tracció o sense;

j) «altre material ferroviari», qualsevol material ferroviari destinat a ser utilitzat en trànsit internacional que no sigui un vehicle ferroviari;

k) «Comissió d'experts tècnics», la Comissió que preveu l'article 13, § 1, lletra f), del Conveni.

Article 3. *Admissió en el trànsit internacional.*

§ 1 Per circular en trànsit internacional, cada vehicle ferroviari ha de ser admès de conformitat amb les presents Regles uniformes.

§ 2 L'admissió tècnica té com finalitat verificar que els vehicles ferroviaris siguin conformes a:

- a) les prescripcions de construcció incloses als annexos de les Regles uniformes APTU,
- b) les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID,
- c) les condicions particulars d'una admissió, en aplicació de l'article 7, § 2 o § 3.

§ 3 Els §§ 1 i 2, així com els articles següents, s'apliquen per analogia a l'admissió tècnica d'altres materials ferroviaris i d'elements de construcció, tant de vehicles com d'altres materials ferroviaris.

Article 4. *Procediment.*

§ 1 L'admissió tècnica s'efectua:

a) o bé en una sola etapa, mitjançant la concessió de l'admissió a l'explotació d'un vehicle ferroviari individual determinat;

b) o bé, en dues etapes successives, concedint

1. l'admissió del tipus de construcció a un tipus donat de vehicles ferroviaris,

2. una vegada admesos a l'explotació els vehicles individuals que siguin conformes a aquest tipus de construcció, mitjançant un procediment simplificat de confirmació de la pertinença a aquest tipus.

§ 2 Aquesta disposició no pot servir d'obstacle a l'aplicació de l'article 10.

Article 5. *Autoritat competent.*

§ 1 L'admissió tècnica de vehicles ferroviaris a la circulació en trànsit internacional és atribució de l'autoritat nacional i internacional competent en la matèria, d'acord amb les lleis i reglaments vigents en cada Estat part.

§ 2 Les autoritats a què es refereix el § 1 poden transferir a organismes reconeguts adequats la competència de concedir l'admissió tècnica, amb la condició que n'assegurin el control. No es permet la transferència de la competència per concedir l'admissió tècnica a una empresa de transport ferroviari que n'exclouï altres de la

competència esmentada. A més, s'ha d'excloure la transferència a un gestor d'infraestructura que participi directament o indirectament en la construcció de material ferroviari.

Article 6. *Reconeixement de l'admissió tècnica.*

L'admissió d'un tipus de construcció i l'admissió en l'explotació, acordades d'acord amb les presents Regles uniformes per l'autoritat competent d'un Estat part, així com les certificacions corresponents, les han de reconèixer les autoritats, les empreses de transport ferroviari i els gestors d'infraestructura en els altres estats part, sense que hi hagi necessitat d'un nou examen i una nova admissió tècnica amb vista a la circulació i a la utilització en el territori d'aquests altres estats.

Article 7. *Prescripcions de construcció aplicables als vehicles.*

§ 1 Per ser admesos a la circulació en trànsit internacional, els vehicles ferroviaris han de ser conformes a:

- a) les prescripcions de construcció incloses als annexos de les Regles uniformes APTU;
- b) les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID.

§ 2 A falta de disposició als annexos de les Regles uniformes APTU, s'han d'aplicar a l'admissió tècnica les Regles tècniques generalment reconegudes. Una norma tècnica, encara que no estigui validada d'acord amb el procediment que preveuen les Regles uniformes APTU, constitueix la prova que els coneixements tècnics especialitzats («know-how») que figuren en aquesta norma representen una regla tècnica generalment reconeguda.

§ 3 Amb la finalitat de permetre els avenços tècnics, es poden derogar les Regles tècniques generalment reconegudes i les prescripcions de construcció incloses als annexos de les Regles uniformes APTU, amb la condició que es provi:

queden garantides:

- a) una seguretat no menys elevada que la que resulti de l'observança d'aquestes Regles i prescripcions;
- b) i també la interoperativitat.

§ 4 Quan un Estat part tingui el propòsit d'admetre, d'acord amb els §§ 2 o 3, un vehicle ferroviari, n'ha d'informar sense demora el secretari general de l'Organització. El secretari general ha de transmetre aquesta informació als altres estats part. En el termini d'un mes a partir de la recepció de la comunicació del secretari general, un Estat part pot sol·licitar la convocatòria de la Comissió d'experts tècnics perquè la Comissió verifiqui si se satisfan les condicions per aplicar els §§ 2 o 3. La Comissió decideix sobre això en un termini de tres mesos a partir que el secretari general rebí la sol·licitud de convocatòria.

Article 8. *Prescripcions de construcció aplicables a altres materials.*

§ 1 Perquè s'admeti la utilització dels altres materials ferroviaris en trànsit internacional, aquests materials han de ser conformes a les prescripcions de construcció incloses als annexos de les Regles uniformes APTU.

§ 2 L'article 7, §§ 2 a 4, s'aplica per analogia.

§ 3 Les obligacions dels estats part derivades de l'Acord europeu sobre grans línies ferroviàries internacionals (AGC) de 31 de maig de 1985 i de l'Acord europeu sobre grans línies de transport internacional combinat i instal·lacions connexes (AGTC) d'1 de febrer de 1991, en el qual també siguin, part continuen sent aplicables.

Article 9. *Prescripcions d'explotació.*

§ 1 Les empreses de transport ferroviari que explotin un vehicle ferroviari admès en la circulació en trànsit internacional estan obligades a respectar les prescripcions relatives a l'explotació d'un vehicle de trànsit internacional que figuren als annexos de les Regles uniformes APTU.

§ 2 Les empreses o les administracions que gestionin en els estats part una infraestructura, inclosos els seus sistemes de seguretat de circulació i regulació, i que estigui destinada per ser explotada en trànsit internacional i sigui adequada per fer-ho, estan obligades a respectar les prescripcions tècniques que figuren als annexos de les Regles uniformes APTU i a ser-hi conformes de manera permanent en el moment de la seva construcció o de la gestió de l'esmentada infraestructura.

Article 10. *Admissió tècnica.*

§ 1 L'admissió tècnica (admissió del tipus de construcció, admissió en l'explotació) està vinculada al tipus de construcció d'un vehicle ferroviari o al vehicle ferroviari.

§ 2 L'admissió tècnica la poden sol·licitar:

- a) el constructor,
- b) una empresa de transport ferroviària,
- c) el posseïdor del vehicle;
- d) el propietari del vehicle.

La sol·licitud es pot fer davant qualsevol autoritat competent d'un dels estats part, tal com preveu l'article 5.

§ 3 Qui sol·liciti una admissió d'explotació per a vehicles ferroviaris d'acord amb el procediment simplificat d'admissió tècnica [article 4, § 1, lletra b)], ha d'adjuntar a la sol·licitud el certificat d'admissió del tipus de construcció, elaborat d'acord amb l'article 11, § 2, i provar d'una manera adequada que els vehicles per als quals sol·licita l'admissió d'explotació corresponen a aquest tipus de construcció.

§ 4 L'admissió tècnica s'ha de concedir sense tenir en compte la condició del sol·licitant.

§ 5 L'admissió tècnica es concedeix per un temps en principi il·limitat; pot ser general o restringida.

§ 6 Una admissió del tipus de construcció es pot retirar quan la seguretat, la sanitat o el respecte del medi ambient ja no estiguin garantits pel fet de la circulació de vehicles ferroviaris que s'hagin construït o s'hagin de construir d'acord amb el tipus de construcció corresponent.

§ 7 L'admissió d'explotació es pot retirar:

a) quan el vehicle ferroviari deixi de ser conforme amb les prescripcions de construcció incloses als annexos de les Regles uniformes APTU, les condicions particulars de la seva admissió, en aplicació de l'article 7, §§ 2 o 3, o les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID, així com en cas que el posseïdor no respongui a la petició de l'autoritat competent d'esmenar als defectes en el termini prescrit;

b) quan no es compleixin les càrregues o condicions resultants d'una admissió restringida d'acord amb el § 5 o no es respectin.

§ 8 Només les pot retirar l'autoritat que hagi concedit l'admissió del tipus de construcció o l'admissió a l'explotació.

§ 9 L'admissió a l'explotació queda suspesa:

a) quan no s'efectuï el seguiment tècnic, les visites, el manteniment i les revisions del vehicle ferroviari, que prescriuen els annexos de les Regles uniformes APTU, les condicions particulars d'una admissió en aplicació de l'article 7, § 2 o 3, o les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID;

b) quan, en cas d'avaría greu d'un vehicle ferroviari, no s'obeeixi l'ordre de l'autoritat competent de presentar el vehicle;

c) en cas que no s'observin les presents Regles uniformes i les prescripcions dels annexos de les Regles uniformes APTU;

d) quan l'autoritat competent així ho decideixi.

§ 10 L'admissió a l'explotació caduca en cas que el vehicle ferroviari sigui posat fora de servei. Aquesta situació de fora de servei s'ha de comunicar a l'autoritat competent que hagi concedit l'admissió a l'explotació.

§ 11 A falta de disposició a les presents Regles uniformes, el procediment de l'admissió tècnica es regeix pel dret nacional de l'Estat part en què s'hagi efectuat una sol·licitud d'admissió tècnica.

Article 11 *Certificats.*

§ 1 L'admissió del tipus de construcció i l'admissió a l'explotació s'han de fer constar per mitjà de documents diferents denominats: «Certificat d'admissió del tipus de construcció» i «Certificat d'admissió a l'explotació».

§ 2 El certificat d'admissió del tipus de construcció ha de precisar:

a) el constructor del tipus de construcció d'un vehicle ferroviari;

b) totes les característiques tècniques necessàries per identificar el tipus de construcció d'un vehicle ferroviari;

c) si s'escau, les condicions particulars de circulació per al tipus de construcció d'un vehicle ferroviari i els vehicles ferroviaris que siguin conformes a aquest tipus de construcció.

§ 3 El certificat d'admissió a l'explotació ha de precisar:

a) el posseïdor del vehicle ferroviari;

b) totes les característiques tècniques necessàries per identificar el vehicle ferroviari; això també es pot fer mitjançant una remissió al certificat d'admissió del tipus de construcció;

c) si s'escau, les condicions particulars de circulació del vehicle ferroviari;

d) si s'escau, el seu període de validesa;

e) les revisions del vehicle ferroviari que prescriuen els annexos de les Regles uniformes APTU, les condicions particulars d'una admissió en aplicació de l'article 7, §§ 2 o 3, o les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID, així com els altres exàmens tècnics relatius als elements de construcció i als complements determinats del vehicle.

§ 4 Els certificats s'han d'imprimir com a mínim en dues llengües, de les quals almenys una s'ha de escollir entre les llengües de treball de l'Organització.

Article 12. *Models uniformes.*

§ 1 L'Organització ha de prescriure models uniformes de «Certificat d'admissió del tipus de construcció» i de «Certificat d'admissió a l'explotació». La Comissió d'experts tècnics els ha d'elaborar i aprovar.

§ 2 L'article 3 5, § 1 i 3 a 5 del Conveni s'aplica per analogia.

Article 13. *Banc de dades.*

§ 1 S'ha d'establir un banc de dades relatiu als vehicles ferroviaris admesos a la circulació en trànsit internacional i s'ha de posar al dia sota responsabilitat de l'Organització.

§ 2 Les autoritats competents o, si s'escau, els organismes autoritzats per les autoritats competents per admetre l'explotació d'un vehicle ferroviari han de transmetre sense demora a l'Organització les dades necessàries als fins de les presents Regles uniformes relatives als vehicles admesos a la circulació en trànsit internacional. La Comissió d'experts tècnics ha de decidir quines són les dades necessàries. Només s'han de registrar aquestes dades en el banc de dades. En qualsevol cas, s'han de comunicar a l'Organització les situacions de posada en servei, les immobilitzacions oficials, les retirades d'admissió a l'explotació i les modificacions d'un vehicle que deroguin el tipus de construcció admès.

§ 3 Les dades registrades en el banc de dades només es consideren una prova refutable de l'admissió tècnica d'un vehicle ferroviari.

§ 4 Les dades registrats les poden consultar:

a) els estats part;

b) les empreses de transport ferroviari que participin en el trànsit internacional i que tinguin la seva seu en un Estat part;

c) els gestors d'infraestructura que tinguin la seva seu en un Estat part sobre la infraestructura del qual s'efectuï un trànsit internacional;

d) els constructors de vehicles ferroviaris, pel que fa als seus vehicles;

e) els posseïdors de vehicles ferroviaris, pel que fa als seus vehicles.

§ 5 Les dades a què els drethavents a què es refereix el § 4 tinguin accés, així com les condicions d'aquest accés, s'han de definir en un annex de les presents Regles uniformes. Aquest annex forma part integrant d'aquestes Regles uniformes. Rep la redacció que la Comissió de revisió decideixi d'acord amb el procediment que prevenen els articles 16, 17 i 33, § 4, del Conveni.

Article 14. *Inscripcions i senyals.*

§ 1 Els vehicles ferroviaris admesos a la circulació han de portar:

a) un senyal que estableixi clarament que estan admesos per a la circulació en trànsit internacional d'acord amb les presents Regles uniformes, i

b) les altres inscripcions i senyals que prescriuen els annexos de les Regles uniformes APTU.

§ 2 La Comissió d'experts tècnics ha de fixar el senyal que preveu el § 1, lletra a), així com els terminis de transició durant els quals els vehicles ferroviaris admesos a la circulació en trànsit internacional poden portar inscripcions i senyals que siguin excepció dels que prescriu el § 1.

§ 3 L'article 35, §§ 1 i 3 al 5, del Conveni s'aplica per analogia.

Article 15. *Manteniment.*

Els vehicles ferroviaris i els altres materials ferroviaris han d'estar en bon estat de manteniment, de manera que el seu estat no comprometi de cap manera la seguretat de l'explotació i no pugui danyar el medi ambient i la sanitat a causa de la seva circulació o la seva utilització en trànsit internacional. Amb aquest fi, els vehicles ferroviaris s'han de sotmetre a les revisions i a les operacions de manteniment que prescriuen els annexos de les Regles uniformes APTU, en les condicions particulars d'una admissió en aplicació de l'article 7, § 2 o 3, o en les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID.

Article 16. *Accidents i avaries greus.*

§ 1 En cas d'accident o avaria greu de vehicles ferroviaris, els gestors d'infraestructura, si s'escau, actuant conjuntament amb els posseïdors i les empreses de transport ferroviari afectades, queden obligats a:

- adoptar sense demora totes les mesures necessàries per garantir la seguretat del trànsit ferroviari, el respecte del medi ambient i la sanitat, i
- establir les causes de l'accident o de l'avaría greu.

§ 2 Es considera greument avariada un vehicle que no es pugui reparar per una operació de poca importància que li permeti integrar-se en un tren i circular sobre les seves pròpies rodes sense perill per a l'explotació.

§ 3 Els accidents i les avaries greus s'han de comunicar sense demora a l'autoritat que hagi admès el vehicle a la circulació. Aquesta autoritat pot demanar la presentació del vehicle avariada, o que ja estigui reparat, per examinar la validesa de l'admissió concedida d'explotació. Quan escaigui, s'ha de renovar el procediment relatiu a la concessió de l'admissió a l'explotació.

§ 4 Les autoritats competents dels estats part han d'informar l'Organització de les causes dels accidents i de les avaries greus en el trànsit internacional. La Comissió d'experts tècnics pot examinar, a sol·licitud d'un Estat part, les causes d'accidents greus en el trànsit internacional amb la finalitat de poder evolucionar si s'escau les prescripcions de construcció i d'explotació per als vehicles i els altres materials ferroviaris, incloses en els annexos de les Regles uniformes APTU.

Article 17. *Immobilització i rebuig dels vehicles.*

L'autoritat competent a què es refereix l'article 5, una altra empresa de transport ferroviari o un gestor d'infraestructura no poden rebutjar o immobilitzar vehicles ferroviaris quan es respectin les presents Regles uniformes, les prescripcions dels annexos de les Regles uniformes APTU, les condicions particulars d'una admissió en aplicació de l'article 7, § 2 o 3, així com les prescripcions de construcció i d'equipament incloses a l'annex del RID.

Article 18. *No-observança de les prescripcions.*

§ 1 Amb subjecció al que disposen el § 2 i l'article 10, § 9, lletra e), les conseqüències jurídiques que resultin de la no-observança de les presents Regles uniformes i de les prescripcions dels annexos de les Regles uniformes APTU les ha de regular el dret nacional de l'Estat part l'autoritat competent del qual hagi concedit l'admissió a l'explotació, incloent-hi les Regles relatives al conflicte de lleis.

§ 2 Les conseqüències en dret civil i penal que resultin de la no-observança de les presents Regles uniformes i de les prescripcions dels annexos de les Regles uniformes APTU, les ha de regular, quant a la infraestructura, el dret nacional de l'Estat part en el qual el gestor de la infraestructura tingui la seva seu, incloses les Regles relatives als conflictes de lleis.

Article 19. *Controvèrsies.*

Dos o més estats part que coneguin sobre una controvèrsia relativa a l'admissió tècnica de vehicles i d'altres materials ferroviaris destinats a ser utilitzats en trànsit internacional, la poden portar davant la Comissió d'experts tècnics si no han aconseguit solucionar-la per mitjà de negociació directa. Aquestes controvèrsies, d'acord amb el procediment que preveu el títol V del Conveni, també es poden sotmetre al tribunal d'arbitratge.

ESTATS PART

	Signatura	Data dipòsit instrument	Entrada en vigor
Albània		28-09-2000 AD	01-07-2006 (*)
Alemanya	03-06-1999	05-09-2003 R	01-07-2006
Algèria	22-12-1999	04-02-2003 R	01-07-2006
Àustria	03-06-1999	22-01-2004 R	01-07-2006 (*)
Bèlgica	03-06-1999		
Bòsnia i Hercegovina	03-06-1999	16-05-2006 R	01-07-2006
Bulgària	03-06-1999	29-11-2004 R	01-07-2006
Croàcia	03-06-1999	09-03-2001 AC	01-07-2006
Dinamarca	03-06-1999	29-09-2004 R	01-07-2006
Eslovàquia	03-06-1999	11-06-2004 R	01-07-2006 (*)
Eslovènia	15-12-1999	10-02-2004 R	01-07-2006
Espanya	03-06-1999	18-06-2002 R	01-07-2006
Finlàndia	28-10-1999	04-08-2004 R	01-07-2006
França	23-12-1999	29-05-2006 AP	01-07-2006
Grècia	03-06-1999		
Hongria	03-06-1999	15-04-2004 R	01-07-2006
Iran		15-06-2004 AD	01-07-2006
Itàlia	03-06-1999		
Letònia		Adhesió al Conveni entre el 3-6-1999 i l'entrada en vigor del Protocol	de 1999 (*)
Líban	20-12-1999		
Liechtenstein	03-06-1999	13-05-2003 R	01-07-2006
Lituània	03-06-1999	10-11-2003 R	01-07-2006
Luxemburg	03-06-1999		
Macedònia, Exrepública iugoslava de		26-02-2001 AD	01-07-2006
Marroc	28-10-1999		
Mònaco		11-07-2000 AD	01-07-2006
Noruega	20-12-1999	27-01-2005 R	01-07-2006
Països Baixos	15-12-1999	11-09-2002 AC	01-07-2006
Polònia	03-06-1999	03-03-2003 R	01-07-2006
Portugal	09-12-1999	07-04-2005 R	01-07-2006 (*)
Regne Unit	03-06-1999		
República Àrab Siriana	03-06-1999	04-07-2005 R	01-07-2006
República Txeca	03-06-1999	22-12-2003 R	01-07-2006 (*)
Romania	03-06-1999	08-03-2002 R	01-07-2006 (*)
Sèrbia i Montenegro		Adhesió al Conveni entre el 3-6-1999 i l'entrada en vigor del Protocol	de 1999 (*)
Suècia	03-06-1999		
Suïssa	03-06-1999	07-05-2002 R	01-07-2006
Tunísia	28-10-1999	31-08-2000 R	01-07-2006
Turquia	30-12-1999	03-04-2006 R	01-07-2006

R: ratificació; AD: adhesió; AC: acceptació;
(*) Reserves i declaracions.

Albània:

Reserva article 28, § 3, COTIF.

Àustria:

Reserva article 2, § 1, CIV; article 2, § 1, CUI.

Eslovàquia:

Reserva article 28, § 3, COTIF.

Letònia:

Declaració article 2, § 1, CIV.

Portugal:

Reserva article 28, § 3, COTIF.

República Txeca:

Reserva article 28, § 3, COTIF.

Romania:

Reserva article 28, § 3, COTIF.

El present Protocol entra en vigor de manera general i per a Espanya l'1 de juliol de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 4.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 de juny de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

11201 *ORDRE PRE/1980/2006, de 19 de juny, per la qual s'inclouen les substàncies actives warfarina, tolilfluanida, forclorfenuron, indoxacarb, oxamil i 1-metilciclopropè a l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris. («BOE» 149, de 23-6-2006.)*

La Directiva 91/414/CEE del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris, inclou a l'annex I les substàncies actives que han estat autoritzades per ser incorporades en els productes fitosanitaris. Aquesta Directiva s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol en virtut del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris. D'altra banda, a l'Ordre de 14 d'abril de 1999 s'estableix l'annex I del Reial decret esmentat, sota la denominació «Llista comunitària de substàncies actives», que es defineix a l'apartat 16 de l'article 2 de la norma com la llista de les substàncies actives de productes fitosanitaris acceptades per la Comissió Europea i la incorporació de les quals s'ha de fer pública mitjançant disposicions nacionals, com a conseqüència d'altres de comunitàries.

La Directiva 91/414/CEE, del Consell, de 15 de juliol de 1991, ha estat modificada per successives directives a fi d'incloure a l'annex I determinades substàncies actives. Les últimes han estat: la Directiva 2006/5/CE de la Comissió, de 17 de gener, inclou la substància activa warfarina; mitjançant la Directiva 2006/6/CE de la Comissió, de 17 de gener, s'inclou la substància activa tolilfluanida; per la Directiva 2006/10/CE de la Comissió, de 27 de gener, s'inclouen les substàncies actives forclorfenuron i indoxacarb; mitjançant la Directiva 2006/16/CE de la Comissió, de 7 de febrer, s'inclou la substància activa oxamil, i per Directiva 2006/19/CE de la Comissió, de 14 de febrer, s'inclou la substància activa 1-metilciclopropè. La present Ordre incorpora a l'ordenament jurídic les directives abans esmentades, mitjançant la inclusió de les substàncies actives warfarina, tolilfluanida, forclorfenuron, indoxacarb, oxamil i 1-metilciclopropè a l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre.

Les disposicions esmentades estableixen les condicions perquè la comercialització de productes fitosanitaris que continguin les substàncies actives esmentades no tinguin efectes nocius per a la salut humana o la salut animal ni per a les aigües subterrànies, ni tinguin repercussions inacceptables per al medi ambient, i també perquè es revisin les autoritzacions existents de productes fitosani-

taris que continguin alguna de les substàncies actives que s'inclouen a l'annex I de la Directiva 91/414/CEE, del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris, i es modifiquin o es retirin, de conformitat amb el que estableix sobre això la Directiva esmentada.

La present Ordre es dicta d'acord amb la facultat que estableix la disposició final primera del Reial decret esmentat.

La Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària ha emès un informe preceptiu sobre aquesta disposició. Així mateix, en la seva tramitació han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de les ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació, de Sanitat i Consum i de Medi Ambient, disposo:

Article únic. Inclusió de substàncies actives a l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris.

Les substàncies actives warfarina, tolilfluanida, forclorfenuron, indoxacarb, oxamil i 1-metilciclopropè s'inclouen a l'annex I del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris, segons es detalla a l'annex d'aquesta Ordre.

Disposició adicional única. Revisió de les autoritzacions.

1. A fi de verificar que es compleixen les condicions d'inclusió establertes a l'annex de la present Ordre, les autoritzacions existents i les autoritzacions provisionals dels productes fitosanitaris que continguin les substàncies actives afectades, concedides abans de l'inici del seu termini d'inclusió, han de ser revisades, i s'han d'adoptar i aplicar les corresponents resolucions abans que expiri el respectiu termini que estableix l'annex.

2. La verificació del compliment dels requisits de documentació que especifica l'article 29.1.a) del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre, continguts a l'annex III de l'Ordre de 4 d'agost de 1993, per la qual s'estableixen els requisits per a sol·licituds d'autoritzacions de productes fitosanitaris, i l'avaluació d'acord amb els principis uniformes continguts a l'annex VI de la Directiva 91/414/CEE, del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris, incorporat al nostre ordenament jurídic per l'Ordre de 29 de novembre de 1995, per la qual s'estableixen els principis uniformes per a l'avaluació i autorització de productes fitosanitaris, s'han de fer adoptant i aplicant les corresponents resolucions abans que expiri el respectiu termini per a l'aplicació dels principis uniformes que, per a cada una de les substàncies actives, s'indiquen a l'annex de la present Ordre, tenint en compte, a més, les conclusions de la versió final del corresponent informe d'avaluació de la Comissió Europea, aprovat en el Comitè Permanent de la Cadena Alimentària i Sanitat Animal.

3. En el Registre oficial de productes i material fitosanitari de la Direcció General d'Agricultura, del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, estan a disposició dels interessats els informes de revisió de la Comissió Europea, a què es refereix l'apartat anterior, així com els de la Comissió d'Avaluació de Productes Fitosanitaris que preveu l'article 3 del Reial decret 2163/1994, de 4 de novembre. Tot això excepte la informació confidencial definida a l'article 32 del Reial decret esmentat.